

พฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
นายนิธิต หัตถการุณย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
มีนาคม 2548
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

332.642

๓๓๒.๖๔๒.

ร 3

พฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

นายนิธิศ หัตถการุณย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นสว่นหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
มีนาคม 2548

๒ ๒๖๕๑๕๒

นิธิต หัตถการุณย์ (2548) พฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขต กรุงเทพมหานคร สารนิพนธ์ บธ.ม (การตลาด) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์ ดร. วรางคณา อติศรีประเสริฐ

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ของนักลงทุนประเภทบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ซื้อขายหลักทรัพย์ในท้องตลาด บริษัทหลักทรัพย์ จำนวน 385 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแตกต่างใช้ การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ใช้วิธีผลต่างอย่างมีนัยสำคัญน้อยที่สุด และการเปรียบเทียบข้อมูลเชิงกลุ่ม โดยใช้สถิติโค-สแควร์

ผลการวิจัยพบว่า นักลงทุนประเภทบุคคล ที่ซื้อขายหลักทรัพย์ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ อยู่ในช่วง 26-35 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน / รับจ้าง รายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 50,000 บาท ประสบการณ์ในการลงทุนส่วนใหญ่ ไม่ถึง 1 ปี จำนวนเงินลงทุนส่วนใหญ่ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 500,000 บาท นอกจากนี้ยังพบว่า

1 พฤติกรรมการลงทุนหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุนของนักลงทุนส่วนใหญ่ คือ กำไรจากการลงทุน รองลงมาคือ การเพิ่มขึ้นของเงินทุนอย่างสม่ำเสมอ ด้านข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุน คือ บทวิเคราะห์ของบริษัทหลักทรัพย์ รองลงมาคือ ข่าว หนังสือพิมพ์ ส่วนหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ คือ ดูปัจจัยพื้นฐานของหลักทรัพย์ รองลงมาคือ ดัชนีราคา แนวรับ-แนวต้าน หรือวิเคราะห์ทางเทคนิค เหตุผลในการเลือกหลักทรัพย์ คือ คาดการณ์ราคาว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น รองลงมาคือ ผลประกอบการเติบโตดี ความดีในการลงทุนหลักทรัพย์ คือ ทุกสัปดาห์ รองลงมาคือ ทุกวัน และระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของนักลงทุนส่วนใหญ่คือ 36 วัน

2 กลุ่มหลักทรัพย์ที่นักลงทุน ลงทุนมากที่สุด เป็นอันดับ 1 คือ กลุ่มธุรกิจการเงิน และกลุ่มทรัพยากรพลังงาน ลงทุนมากที่สุดเป็นอันดับ 2 คือ กลุ่มทรัพยากร พลังงาน และลงทุนมากที่สุดเป็นอันดับ 3 คือ กลุ่มเทคโนโลยี สื่อสาร

3 ปัจจัยส่วนประสมการตลาด ที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุน พบว่าผลิตภัณฑ์และช่องทางจัดจำหน่ายมีผลต่อพฤติกรรมการลงทุน ผลิตภัณฑ์มีผลต่อการซื้อขาย โดยนักลงทุนให้ความสำคัญกับสภาพคล่องของหลักทรัพย์ และ แนวโน้มการเติบโตในอนาคต ส่วนช่องทางจัดจำหน่าย มีผลต่อการซื้อขาย โดยนักลงทุนให้ความสำคัญกับความสะดวกรวดเร็วในการสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุน พบว่าภาวะเศรษฐกิจ มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุน เนื่องจากนักลงทุนนำมาเป็นปัจจัยประกอบการเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุน โดยมีการวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาค วิเคราะห์อุตสาหกรรม และวิเคราะห์บริษัท เพื่อเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุน

5 นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

6 นักลงทุนที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

7 นักลงทุนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

8 นักลงทุนที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

9 นักลงทุนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์แตกต่างกัน ในด้านระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ โดยนักลงทุนที่มีระดับรายได้สูงกว่าจะมีระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์นานกว่านักลงทุนที่มีระดับรายได้ต่ำกว่า

10 นักลงทุนที่มีประสบการณ์ในการลงทุนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

11 นักลงทุนที่มีจำนวนเงินลงทุนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

SECURITIES INVESTMENT BEHAVIORS OF INDIVIDUAL INVESTORS IN
BANGKOK METROPOLITAN AREA

AN ABSTRACT
BY
MR NITIS HUTTHAKARHUN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Business Administration degree in Marketing
at Srinakharinwirot University

March 2005

Nitis Hultthakarnun (2005) *Securities Investment Behaviors of Individual Investors in Bangkok Metropolitan Area* Master Project M B A (Marketing) Bangkok Graduate School Snnakhannwirot University, Advisor Dr Warangkana Adisornprasert

The purpose of this research is to study securities investment behaviors of individual investors in Bangkok Metropolitan area. The sample consists of 385 local investors trading at the securities company. Questionnaire is used a tool to collect the data. The statistical methods used for data analysis are percentage, mean, standard deviation, Independent Sample t-test, One-Way Analysis of Variance and the measures of categorical variables comparison by using Chi-square test.

The result of the study found that most individual investors are male, age between 26-35 years old, have earned a bachelor degree, employed in private company, have monthly income of less than or equal to 50,000 Baht, have investment experience less than a year and have investment amount of less than or equal to 500,000 Baht. The research results also revealed that

1. The objective in investing in securities is for capital gain and capital appreciation. Information used for making investment decision is analysis report from securities companies, followed by news and newspaper. The main criteria used in selecting securities are fundamental factors of securities, price level and technical analysis respectively. The reasons in selecting securities are high price level forecast followed by company's performance. Investing frequency is every week followed by everyday. The average securities holding period is 36 days.
2. The top three popular securities are securities in financial group, in energy group and communication technology group respectively.
3. Marketing mix factors have affected on securities investment behaviors found that product and place factor have affected on investment behaviors at statistical significance level of 0.05.
4. External environment factors have affected on securities investment behaviors found that economics situation have affected on investment behaviors at statistical significance level 0.05.
5. Investors with different gender have no difference in securities investment behaviors.
6. Investors with different age have no difference in securities investment behaviors.
7. Investors with different occupation have no difference in securities investment behaviors.
8. Investors with different educational level have no difference in securities investment behaviors.

- 9 Investors with different income have different securities investment behaviors in terms of average securities holding at statistical significance level 0.05
- 10 Investors with different investment experience have no difference in securities investment behaviors
- 11 Investors with different investment amount have no difference securities investment behaviors

.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง พฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร
ของ นิธิศ หัตถการุณย์ ฉบับนี้แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

วรางคณา อติศปร เสริฐ

(อาจารย์ ดร วรางคณา อติศปร เสริฐ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์

(รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

คณะกรรมการสอบ

วรางคณา อติศปร เสริฐ

ประธาน

(อาจารย์ ดร วรางคณา อติศปร เสริฐ)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ ดร ธนัชวงศ์ กิริตวานิชย์)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพชรรัตน์ มีสมบุญพูนสุข

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพชรรัตน์ มีสมบุญพูนสุข)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการตลาด ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กิตติมา สังข์เกษม

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร กิตติมา สังข์เกษม)

วันที่ ๙ เดือน มีนาคม พ.ศ 2548

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือจาก อาจารย์ ดร.วรางคณา อติศรประเสริฐ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์ ดร.ธนิยางค์ กิรติวานิชย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพชรรัตน์ มีสมบุญพันธุ์สูง ที่ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย ตลอดจนการแก้ไขปรับปรุงให้สารนิพนธ์มีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคุณอาจารย์ MBA ของมศว ประสานมิตร ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ข้าพเจ้าได้มีองค์ความรู้ในหลากหลายสาขาวิชา ด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณอาจารย์ สุตาดวง เรืองรุจิระ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ครูผู้สอนวิชาการตลาด คนแรกของข้าพเจ้า ที่ได้เคยแนะนำสั่งสอน อบรมความรู้วิชาหลักการตลาดมาเป็นอย่างดี และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการให้ความอุปถัมภ์ช่วยเหลือในการตอบแบบสอบถาม และเป็นผู้ประสานงานติดต่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้ คุณวิชัย หวังมานะ เจ้าหน้าที่การตลาด บริษัทหลักทรัพย์เอเพ็กซ์ คุณทรงชัย พุฒิมาโนช เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารเงิน บริษัทหลักทรัพย์แอดคินชั่น คุณวิชัย โกศลธนวงศ์ เจ้าหน้าที่การตลาด บริษัทหลักทรัพย์โกลเบล็ก คุณชนจักษ์ ตนประเสริฐ เจ้าหน้าที่การตลาด บริษัทหลักทรัพย์ทรินิตี้ คุณอุศนัน วงศ์สิบุญท์ เจ้าหน้าที่การตลาด บริษัทหลักทรัพย์กิมเอ็ง และ คุณณณกุล กระแสอรอด พนักงานสินเชื่อธนาคารทีบีเอส เอเชีย ซึ่งมีส่วนให้การวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอให้งานวิจัยนี้เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือผู้ที่สนใจเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร อีกทั้งใช้เป็นเอกสารค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อประกอบการวิจัยในเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องต่อไป

นิธิต หัตถการุณย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
คำนิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย	6
กรอบแนวความคิดในการวิจัย	9
สมมติฐานในการวิจัย	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
แนวความคิดเกี่ยวกับการลงทุน ผลตอบแทน และความเสี่ยง	11
แนวความคิดเกี่ยวกับตลาดเงิน ตลาดทุน และหลักทรัพย์	15
แนวความคิดเกี่ยวกับนักลงทุน	18
การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ และการเมือง	21
การวิเคราะห์บริษัท กลุ่มอุตสาหกรรม และหลักทรัพย์ SET 50	27
ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค	36
ขั้นตอนการตัดสินใจซื้อ	42
แนวความคิดส่วนประสมทางการตลาด	45
วิวัฒนาการของธุรกิจซื้อขายหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์	47
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	50
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	54
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	54
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	55
การเก็บรวบรวมข้อมูล	57
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	58
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	59
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	63
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	63
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	64

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5	สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ
	สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า
	อภิปรายผล
	ข้อเสนอแนะ
	ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
	บรรณานุกรม
	ภาคผนวก
	แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย
	หนังสือขอความอนุเคราะห์
	ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวน และร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนักลงทุนประเภทบุคคล	64
2 แสดงจำนวน และ ร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนักลงทุนประเภทบุคคล (จัดกลุ่มใหม่)	67
3 แสดงจำนวน และร้อยละ ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุน	69
4 แสดงจำนวน และร้อยละ ของกลุ่มหลักทรัพย์ที่นักลงทุนลงทุนมากที่สุด	71
5 แจกแจงความถี่ รายชื่อหลักทรัพย์ที่นักลงทุน ลงทุนมากที่สุด แยกรายกลุ่มอุตสาหกรรม	73
6 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์	74
7 แสดง จำนวน และร้อยละ ของ ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่ใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน	75
8 แสดงจำนวน ร้อยละ ของ ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน	78
9 แสดงผลการเปรียบเทียบระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ โดยจำแนกตามเพศ	82
10 แสดงผลการเปรียบเทียบระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขต กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามอายุ	82
11 แสดงผลการเปรียบเทียบระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขต กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามการศึกษา	83
12 แสดงผลการเปรียบเทียบระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขต กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามรายได้	84
13 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อรายได้ แตกต่างกันกับระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์	85
14 แสดงผลการเปรียบเทียบระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขต กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามอาชีพ	86
15 แสดงผลการเปรียบเทียบระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขต กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามประสบการณ์การลงทุน	87
16 แสดงผลการเปรียบเทียบระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขต กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามจำนวนเงินลงทุน	88
17 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ที่มีผลต่อวัตถุประสงค์ในการลงทุน ของนักลงทุน ในเขตกรุงเทพมหานคร	89
18 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ที่มีผลต่อหลักในการพิจารณาของนักลงทุน ในเขตกรุงเทพมหานคร	90
19 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ที่มีผลต่อเหตุผลในการตัดสินใจลงทุน ของนักลงทุน ในเขตกรุงเทพมหานคร	91
20 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยด้านราคาที่มีผลต่อวัตถุประสงค์ในการลงทุนของนักลงทุน ในเขตกรุงเทพมหานคร	92
21 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยด้านราคาที่มีผลต่อหลักในการพิจารณาของนักลงทุน ในเขตกรุงเทพมหานคร	93

บัญชีตาราง (ต่อ)[illegible]

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย	9
2 โครงสร้างของตลาดทุนของประเทศไทย	17
3 รูปแบบพฤติกรรมการซื้อขายและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อของผู้บริโภค	40
4 บทบาทหน้าที่ของผู้บริโภค	42
5 โมเดล 5 ขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจซื้อ	43
6 รายละเอียดของส่วนประสมการตลาด (Marketing Mix)	47

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ความมั่งคั่งของประเทศหากพิจารณาตามหลักเศรษฐศาสตร์ สามารถวัดได้จาก รายได้ประชาชาติ (Gross Domestic Product หรือ GDP ของประเทศ) ถือเป็นสัญลักษณ์ และตัวแบบทางเศรษฐกิจ อย่างเป็นทางการแบบทุนนิยม และปฏิเสธไม่ได้ว่าทุกประเทศที่อยู่ในโลกเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ต่างแสวงหาความมั่งคั่ง ทางเศรษฐกิจของประเทศตน จะสังเกตได้จากการแข่งขันกันด้านการค้า ทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรงเพื่อให้ได้มา ซึ่งความมั่งคั่งของประเทศ อันนำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้า และ ความอยู่ดีกินดีของประชาชนในประเทศนั้นๆ องค์ประกอบของรายได้ประชาชาติ (GDP) จะมาจาก 4 ส่วน ที่สำคัญ คือ C คือ การใช้จ่ายภาคครัวเรือน หรือ การใช้จ่ายของผู้บริโภค 1 คือการใช้จ่ายด้านการลงทุน ในประเทศ G คือ การใช้จ่ายภาครัฐ ได้แก่ งบประมาณแผ่นดิน และ (X- M) คือการส่งออกสุทธิ ได้แก่ มูลค่าการส่งออก ลบ มูลค่าการนำเข้า เมื่อนำ 4 ส่วนมารวมกัน เรียกว่า GDP (อนึ่ง เปรียบเทียบ 2525 1-2) ซึ่งสะท้อนถึงการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ และความมั่นคง ในขณะที่ความมั่งคั่งของคนชั้นกลางจะเกิดขึ้นได้จาก 2 ทาง คือ รายได้จากการทำงาน และเงินเก็บออมที่สะสมเพิ่มพูนขึ้นจากการสังคม ประสพการณ์การทำงานมาหลายปี ในส่วนที่เป็นรายได้ของบุคคลเป็นสิ่งที่ยากต่อการกำหนด หรือจัดสัดส่วนให้พอเหมาะพอดี ตามความต้องการของแต่ละบุคคล แต่จะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับความสามารถ และคุณลักษณะของอาชีพ ในส่วนของเงินออมเป็นสิ่งที่สามารถกำหนดหรือจัดสัดส่วนการออมให้เกิดขึ้นได้ แม้ว่ารายได้จะน้อยเพียงใดก็ตามขึ้นอยู่กับความควบคุมปริมาณการใช้จ่าย ตามสัดส่วนให้เหมาะสมกับรายได้ที่ได้รับ

ในภาวะที่การออมเงินของประชาชน ได้รับผลกระทบจากภาวะดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร ที่ลดลง จนถึงจุดต่ำสุด ประมาณ 0.75-1.00 % ต่อปี หากเปรียบเทียบกับอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ย ในปี 2546 ประมาณ 1.4 % ต่อปี ก็ต้องถือว่าผู้ออมเงินในยุคนี้ ต้องขาดทุนในผลตอบแทนจากการออมเงิน เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราค่าครองชีพ อย่างเห็นได้ชัด ซึ่งมีสาเหตุมาจาก ภาวะเศรษฐกิจของประเทศได้ตกต่ำลง ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ผู้บริโภคไม่กล้าใช้จ่ายเงิน การลงทุนใหม่ๆ ไม่เกิดขึ้นหรือเป็นผลมาจากสถาบันการเงินของไทยระมัดระวัง และระแวงจากการปล่อยสินเชื่อ ที่อาจกลับลายมาเป็น NPL ได้ในอนาคต ทำให้ปริมาณเงินในประเทศล้นระบบ เงินออมในประเทศเพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่ผู้ผลิตก็มีผลผลิตส่วนเกินในตลาด ที่ยังไม่สามารถจำหน่ายได้หมด จึงทำให้สถาบันการเงินต่างๆ ไม่สามารถแบกรับภาระต้นทุนเงินฝาก ที่มีอยู่อย่างล้นระบบได้ ต้องทยอยลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากลงอย่างต่อเนื่อง จนถึงจุดต่ำสุด แม้ว่าภาครัฐ จะผลักดันกลไกต่างๆ เท่าที่จำเป็น และทำได้ เช่น การเพิ่มการใช้จ่ายภาครัฐ ผ่านนโยบายประชานิยมต่างๆ การคงนโยบายงบประมาณขาดดุลดติดต่อกัน 3 ปี และการผลักดันการส่งออก การส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ดีขึ้น แม้ว่ามาตรการต่างๆ จะเริ่มเห็นผลบ้างแล้วในปีที่ผ่านมา แต่ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา ผู้ออมเงินส่วนหนึ่งได้นำเงินออมส่วนหนึ่ง ไปซื้อรถยนต์ หรืออสังหาริมทรัพย์ ที่นับวันจะมีค่าสูงขึ้น แทนการถือครองเงินสดไว้ และสำหรับผู้ออมเงินที่พอจะมีเงินเก็บจำนวนน้อย หรือมีความรู้ความเข้าใจในการลงทุน ไม่มาก ได้นำเงินออมไปซื้อกองทุนรวม ทั้งแบบเปิดและปิด ทั้งแบบที่ลงทุนในตลาดหุ้น และไม่ได้ลงทุนในตลาดหุ้น เพื่อลดความเสี่ยง อันเนื่องมาจาก ไม่มีพื้นฐานความรู้ความเข้าใจ อย่างละเอียดลึกซึ้งเกี่ยวกับการลงทุน และ

ประสบการณ์ในอดีต ที่มีภาพลบต่องบทุนรวมหลายแห่ง ที่นำเงินจากผู้ลงทุนไปบริหาร จนเกิดความผิดพลาด แล้วทำให้ต้องสูญเสียเงินต้น ไปเป็นจำนวนมาก หรือมีมูลค่าลดลง ดังที่เคยเป็นข่าวหรือรับทราบจากทางสื่อต่างๆ ในส่วนของผู้ออมเงินที่เป็นทั้งนักลงทุน และมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องตลาดเงินตลาดทุนอยู่บ้าง ได้หันไปมองหาการลงทุน ที่ให้ผลตอบแทนที่เป็นทางเลือกอื่น ที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า อัตราดอกเบี้ยเงินฝากแทน เช่น การลงทุนในตลาดตราสารหนี้ อาทิ พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ ตั๋วแลกเงิน หรือในตลาดตราสารทุน อาทิ หุ้นสามัญ ที่ซื้อขายในตลาดรอง เช่น หุ้นในตลาดหลักทรัพย์ฯ เนื่องจาก ให้ผลตอบแทนสูงมาก ผลตอบแทนจากการลงทุน ใน ตลาดหลักทรัพย์ทั่วโลก ในปี 2546 ที่ผ่านมา พบว่า ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้ผลตอบแทนสูงถึง 116.60 % ซึ่งนับเป็นตลาดหลักทรัพย์ ที่ให้ผลตอบแทนต่อการลงทุน ที่สูงที่สุดในโลก โดยมีอินเดีย และจีน สูง เป็นลำดับรองลงมา ซึ่งประเมินจากนักวิเคราะห์สถาบันกองทุนรวมชั้นนำระดับโลก ที่นำเงินไปลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เกิดใหม่ทั่วโลก (ที่มา ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปี 2546) จากภาวะเศรษฐกิจของประเทศ ที่มีการฟื้นตัวอย่างชัดเจน ในปี 2546 ซึ่งเป็นปีที่เศรษฐกิจของประเทศเติบโตประมาณ 6.3 % และคาดการณ์ว่า ในปี 2547 เศรษฐกิจจะเติบโตถึง 6-8% ต่อปี บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ มีผลประกอบการที่กลับมาเริ่มมีผลกำไร กิจกรรมที่เคยอยู่ในกลุ่มฟื้นฟูกิจการก็สามารถปรับโครงสร้างหนี้กับสถาบันการเงินสำเร็จ และเริ่มโอนย้ายหุ้นกลับมาซื้อขายอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมปกติ มีการนำบริษัทจดทะเบียนใหม่ๆ เข้ามาจดทะเบียนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มมากขึ้น เฉลี่ย จำนวน 3-4 บริษัทต่อเดือน ในปี 2546 ที่ผ่านมามีนักลงทุนทั้งเก่า และใหม่ เข้ามาเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์มากขึ้น สูงถึงประมาณ 100,000 บัญชี ดัชนีตลาดหุ้นของไทย (SET index) เมื่อวันที่ 2 ม.ค. 2546 อยู่ที่ 356.48 จุด จนครบ 1 ปี ถึงวันที่ 31 ธ.ค. 46 อยู่ที่ 772.15 จุด ดัชนีเพิ่มขึ้นถึง 415.67 จุด หรือ เพิ่มขึ้น 116.60 % อีกทั้ง มูลค่าตลาดรวม (market capital value) ได้เพิ่มขึ้นจาก 1,986,236.47 ล้านบาท มาเป็น 4,789,857.03 ล้านบาท เป็นการเพิ่มขึ้นของมูลค่าตลาดเป็น 141.15 % ในส่วนของดัชนีตลาดหุ้นเอสเอ็มอี (MAI index) เมื่อวันที่ 2 ม.ค. 2546 อยู่ที่ 127.49 จุด จนครบ 1 ปี ถึงวันที่ 31 ธ.ค. 2546 อยู่ที่ 343.70 จุด ดัชนีเพิ่มขึ้นถึง 216.21 จุด หรือ เพิ่มขึ้น 169.59 % อีกทั้งมูลค่าตลาดรวม (market capital value) ได้เพิ่มขึ้นจาก 3,798.47 ล้านบาท มาเป็น 13,691.17 ล้านบาท เป็นการเพิ่มขึ้นของมูลค่าตลาดเป็น 260.44 % (ที่มา ห้องสมุด ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย www.setsmart.com) บ่งบอกถึงทิศทางของตลาดทุนในประเทศไทยซึ่งอยู่ในช่วงขาขึ้น หรือตลาดกระทิง (Bullish Market) และมีการคาดการณ์ โดยนักวิเคราะห์หลักทรัพย์จากหลายสถาบัน ถึงทิศทางของ ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ของไทยว่าจะสามารถวิ่งต่อไปได้ถึง 800 จุด ในปี 2548 อันเป็นผลมาจากได้มีการนำหุ้นของกิจการรัฐวิสาหกิจขนาดใหญ่ บริษัทเอกชนรายใหญ่ เข้ามาจดทะเบียนซื้อขายในตลาด เช่น บริษัทการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย บริษัท ไทยออยล์ จำกัด บริษัท อสมท จำกัด รวมถึงบริษัทที่ ซีซี กรุ๊ป ซึ่งเป็นบริษัทแม่ของกลุ่มบริษัท เบียร์ไทย 1991 หรือเบียร์ช้าง ทั้ง 4 กิจการจะมีหุ้นที่นำเข้ามาระดมทุน คิดเป็นมูลค่าตลาดกว่า 2 ล้านล้านบาท อีกทั้งการคาดการณ์เศรษฐกิจของประเทศ จะขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องอีก 6-8 % ในช่วงปี 2547-2552 จะเป็น 2 ปัจจัยที่หนุนให้ตลาดหุ้นยังสามารถเติบโตต่อไปได้อีก

อย่างไรก็ดี การลงทุนในตลาดหุ้น หรือตลาดหุ้น มีความเสี่ยงสูงมาก เมื่อเทียบกับการลงทุน ในตราสารประเภทอื่นๆ อีกทั้งผู้ที่เข้ามาลงทุนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องตลาดเงินตลาดทุน เป็นอย่างดี ประกอบกับการเคลื่อนไหวของราคาลักษณะ มักจะขึ้นอยู่กับ จิตวิทยาของนักลงทุนส่วนใหญ่ ซึ่งอ่อนไหว

ต่อ ขาวสาร ข้อมูล จากปัจจัยภายนอก ที่มีผลมากกระทบ อยู่ตลอดเวลา กล่าวโดยสรุป ก็คือ การลงทุนในตลาดหุ้น จะมีความเสี่ยงที่ค่อนข้างสูง และมีโอกาสที่ผลตอบแทนที่ได้รับจะอยู่ในรูปของผลขาดทุนได้เช่นเดียวกัน

ในช่วงปี 2546 ได้เกิดกระแสความนิยมสนใจในการเล่นหุ้น กลับเพิ่มขึ้นมาอีก ภายหลังจากนักลงทุนได้หนีออกจากตลาดหลักทรัพย์ฯ ไปในช่วงที่เกิดวิกฤติเศรษฐกิจ ความนิยมนี้ได้ก่อตัวขึ้นมาอีกในช่วงปี 2546 กระจายตัวไปในทุกวงการ ทุกสาขาอาชีพ จากชนชั้นสูงลงไปสู่ชนชั้นกลาง จากเศรษฐีผู้มีฐานะการเงินมั่นคง ไปสู่มนุษย์เงินเดือน จากผู้มีการศึกษาชั้นสูง ไปสู่นักเรียนระดับมัธยม จากผู้สูงวัยไปสู่วัยรุ่น เป็นต้น ประกอบกับบทบาทในการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการลงทุน ไปสู่ประชาชนในวงกว้าง ของตลาดหลักทรัพย์ฯ ทำให้การลงทุนในหุ้นไม่ใช่เรื่องไกลตัวเหมือนในอดีต จึงเป็นที่มาของความสนใจที่จะศึกษา พฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

- 1 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ ประสบการณ์การลงทุน และจำนวนเงินที่ลงทุน ที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร
- 2 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร
- 3 เพื่อศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

- 1 เพื่อเป็นแนวทาง ในการนำไปใช้วางแผนการทำงาน ประกอบธุรกิจด้านหลักทรัพย์ สำหรับเจ้าหน้าที่การตลาด และ บริษัทหลักทรัพย์ ในการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาด ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของนักลงทุน ซึ่งเป็นลูกค้าของบริษัท
- 2 เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจในการลงทุนด้านหลักทรัพย์ หรือเป็นนักลงทุนหน้าใหม่ และผู้ที่ต้องการจะศึกษาวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะนักลงทุนประเภทบุคคล จำนวนนักลงทุนที่แน่นอน ยังไม่มีการเก็บบันทึกตัวเลขไว้เป็นหลักฐาน ซึ่งตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้ประมาณการจำนวนนักลงทุนในปี พ.ศ. 2546 ว่ามีอยู่ประมาณเกือบ 300 000 บัญชี แต่นักลงทุนจำนวนมากมีการเปิดบัญชีไว้หลายแห่ง ซึ่งร้อยละ 10 จะมีบัญชีอยู่เกินกว่า 1 แห่ง ดังนั้น จึงไม่สามารถทราบจำนวนประชากรที่เป็นนักลงทุนที่แท้จริงได้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักลงทุนประเภทบุคคล ที่เป็นลูกค้าของบริษัทหลักทรัพย์ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยอาศัยสูตรในการคำนวณขนาดตัวอย่าง ตามทฤษฎีไม่ทราบความน่าจะเป็นของประชากร (Non Probability Sampling) กำหนดความคลาดเคลื่อนในการเลือกตัวอย่างร้อยละ 5 จะได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทั้งสิ้น 385 คน และเก็บเพิ่มอีก 15 คน เนื่องจากอาจจะไม่ได้รับการอนุเคราะห์ในการให้ข้อมูลของนักลงทุน และจำนวนแบบสอบถามที่ตอบกลับมาไม่ครบถ้วน ดังนั้น แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี จำนวน 400 ชุด การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการดังนี้

ขั้นที่ 1 การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) สุ่มเลือกโดยใช้วิธีจับสลาก มีจำนวนสลากทั้งสิ้น 37 สลาก (ตามรายชื่อบริษัทหลักทรัพย์ที่มีทั้งหมด 37 แห่ง) สุ่มจับสลากมา 10% จะได้ 4 บริษัทหลักทรัพย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 2 การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งโควตา (Quota Sampling) กำหนดสถานที่ทำการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง เป็นบริษัทหลักทรัพย์จำนวน 4 บริษัท (ที่ได้จากการจับสลาก) เลือกห้องค้าที่จะทำการเก็บข้อมูลบริษัทละ 2 ห้องค้า กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บข้อมูล ห้องค้าละประมาณ 50 คน

ขั้นที่ 3 การสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) เลือกนักลงทุนที่อยู่ในห้องค้า ตามความสะดวก

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1 ตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุน

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

12 อายุ

- 1 2 1 18-25 ปี
- 1 2 2 26-35 ปี
- 1 2 3 36-45 ปี
- 1 2 4 46-55 ปี
- 1 2 5 56 ปีขึ้นไป

13 ระดับการศึกษาสูงสุด

- 1 3 1 ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย
- 1 3 2 มัธยมศึกษาตอนปลาย /ปวช
- 1 3 3 อนุปริญญา/ปวส
- 1 3 4 ปริญญาตรี
- 1 3 5 สูงกว่าปริญญาตรี

14 รายได้ที่ได้รับต่อเดือน

- 1 4 1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 50 000 บาท ต่อเดือน
- 1 4 2 50 001- 100 000 บาท ต่อเดือน
- 1 4 3 100 001-150 000 บาท ต่อเดือน
- 1 4 4 150,001-200 000 บาท ต่อเดือน
- 1 4 5 200,001 บาท ต่อเดือนขึ้นไป

15 อาชีพ

- 1 5 1 นิสิต/นักศึกษา
- 1 5 2 รับจ้าง/ลูกจ้างบริษัทเอกชน
- 1 5 3 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
- 1 5 4 อาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว

16 ประสบการณ์การลงทุน

- 1 6 1 ไม่ถึง 1 ปี
- 1 6 2 1-3 ปี
- 1 6 3 4-6 ปี
- 1 6 4 7-9 ปี
- 1 6 5 10 ปีขึ้นไป

17 จำนวนเงินลงทุน (วงเงินที่เปิดบัญชี)

- 1 7 1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 500 000 บาท
- 1 7 2 500 001 -1 000 000 บาท
- 1 7 3 1 000 001 -1 500 000 บาท
- 1 7 4 1 500,001 -2,000 000 บาท
- 1 7 5 2,000 001 บาทขึ้นไป

2 ตัวแปรปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม

ปัจจัยภายใน ได้แก่

2.1 ส่วนประสมทางการตลาด

2.1.1 ด้านผลิตภัณฑ์หรือพื้นฐานของหลักทรัพย์

2.1.2 ด้านราคาและต้นทุน

2.1.3 ด้านช่องทางจัดจำหน่าย

2.1.4 ด้านการส่งเสริมการตลาด

ปัจจัยภายนอก ได้แก่

2.2 ภาวะเศรษฐกิจ

2.3 ภาวะการเมือง

2.4 ปัจจัยกระทบจากต่างประเทศ

ตัวแปรตาม ได้แก่

- พฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

พฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ หมายถึง รูปแบบการกระทำของนักลงทุนที่แสดงออก ถึง วัตถุประสงค์ในการลงทุน การใช้แหล่งข้อมูลในการตัดสินใจ หลักการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ การเลือก กลุ่มอุตสาหกรรมของหลักทรัพย์ หลักทรัพย์ที่เคยลงทุน ผลกำไรจากการลงทุน ปริมาณการลงทุนเฉลี่ย จำนวนเงินลงทุนเฉลี่ย ระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ เหตุผลในการเลือกหลักทรัพย์ ผลกำไรจากการ ลงทุนในหุ้นจอส หลักทรัพย์ที่นักลงทุนสนใจจะลงทุนในอนาคต

นักลงทุน หมายถึง ผู้ที่เปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ และเป็นนักลงทุนที่เข้ามาสั่งซื้อขาย (trading) หลักทรัพย์ในหองค้าหลักทรัพย์เท่านั้น

หลักทรัพย์ หมายถึง หลักทรัพย์ด้านตราสารทุนที่ทำการซื้อขายอยู่ใน ตลาดหลักทรัพย์ฯ ซึ่งมีหลาย ประเภท แต่ในการวิจัยครั้งนี้จะหมายถึงเฉพาะหุ้นสามัญที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมหลัก 8 กลุ่ม ที่อยู่ในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือ Securities Exchange of Thailand (SET) เท่านั้น

บริษัทหลักทรัพย์ (โบรกเกอร์) หมายถึง บริษัทตัวแทนนายหน้า ที่มีใบอนุญาตของตลาดหลักทรัพย์ฯ ให้ทำหน้าที่เป็นตัวกลางซื้อขาย แลกเปลี่ยนหลักทรัพย์ระหว่างกัน

สภาพคล่อง หมายถึง การหมุนเวียน มีการเคลื่อนไหวของหลักทรัพย์ทั้งด้านซื้อและด้านขาย

บทวิเคราะห์ หมายถึง ข้อมูลที่เป็นพื้นฐานของหลักทรัพย์ ภาพรวมของอุตสาหกรรม โอกาสทาง ธุรกิจ เศรษฐกิจ การวิเคราะห์ทางเทคนิค การคาดคะเนแนวโน้มราคาในอนาคต

นักวิเคราะห์ หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญการให้คำแนะนำการลงทุน หรือให้ข้อมูลราคาทางเทคนิค

กำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์ (Capital gain) หมายถึง ส่วนต่างของมูลค่าหลักทรัพย์ ระหว่างมูลค่าขายออกกับมูลค่าที่ซื้อมาลงทุนเก็บไว้ ทั้งนี้หมายถึงรวมถึงค่าธรรมเนียมจากการซื้อขาย และภาษีมูลค่าเพิ่ม ที่หักออกจากมูลค่าทั้งซื้อและขายแล้ว

เงินปันผล (Dividend) หมายถึง ส่วนแบ่งผลประโยชน์ที่คิดจากกำไรของกิจการที่ลงทุน และได้มีการประกาศจ่าย โดยมีการคำนวณออกมาเป็นมูลค่าต่อหุ้นแล้ว

วงเงินที่ได้รับ หมายถึง จำนวนเงินลงทุน ที่ลูกค้าจะสามารถลงทุนได้สูงสุด ในแต่ละรอบของการซื้อขาย หากลูกค้าซื้อหลักทรัพย์ไว้เต็มวงเงิน ภายหลังได้ขายออกไปจนหมด ก็จะสามารถลงทุนได้ใหม่เต็มวงเงิน แต่หากขายออกไปไม่หมด จะสามารถลงทุนได้อีกตามวงเงินที่เหลือ

ปัจจัยพื้นฐาน หมายถึง สภาพเศรษฐกิจ การเมือง สภาพการแข่งขันภายในอุตสาหกรรม ตลอดจนสภาพแวดล้อมภายในบริษัทของหุ้นแต่ละตัว

วิเคราะห์ทางเทคนิค หมายถึง การวิเคราะห์ระดับราคา โดยอาศัยข้อมูลทางสถิติ หรือการคำนวณแนวโน้มราคา ที่มีหลักคิดจากฐานข้อมูลในอดีต หรือพฤติกรรมของหุ้นแต่ละตัว

หุ้นจอง (IPOs) หมายถึง หุ้นที่นำออกเสนอขายให้กับบุคคลทั่วไปเป็นครั้งแรก หรืออาจเสนอขายเฉพาะเจาะจงให้กับลูกค้ารายใหญ่ หรือหุ้นที่จะนำมาจดทะเบียนซื้อขายใหม่ในตลาดหลักทรัพย์ฯ

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง ปัจจัยที่ใช้พิจารณาประกอบการตัดสินใจลงทุน เกี่ยวกับหลักทรัพย์ ประกอบด้วย ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายใน หมายถึง ปัจจัยที่ใช้พิจารณาแวดล้อมที่เกี่ยวกับตัวหลักทรัพย์โดยตรง เป็นสิ่งที่นักลงทุนสามารถควบคุมได้ เช่น ส่วนประกอบการตลาด ได้แก่ พื้นฐานของหลักทรัพย์ ราคา ช่องทางจัดจำหน่าย และการส่งเสริมตลาด

ปัจจัยภายนอก หมายถึง ปัจจัยที่ใช้พิจารณาแวดล้อมที่ไม่เกี่ยวกับตัวหลักทรัพย์ และเป็นสิ่งที่นักลงทุนไม่สามารถควบคุมได้ เช่น ภาวะเศรษฐกิจ ภาวะการเมือง ปัจจัยกระทบจากต่างประเทศ

ภาวะเศรษฐกิจ หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับเศรษฐกิจของประเทศ และมีผลกระทบต่อ การตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ภาวะเงินเฟ้อ และค่าครองชีพ อัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ ระดับราคาน้ำมัน อัตราแลกเปลี่ยนและค่าเงินบาท เป็นต้น

ภาวะการเมือง หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการเมืองของประเทศ และมีผลกระทบต่อ การตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน ได้แก่ เสถียรภาพรัฐบาล การเปลี่ยนแปลงรัฐบาล ความมั่นคง และความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ปัจจัยกระทบจากต่างประเทศ หมายถึง สภาพแวดล้อมจากต่างประเทศ ที่มีผลกระทบต่อปัจจัยภายในประเทศ เช่น สงคราม การก่อการร้าย โรคระบาด เศรษฐกิจโลกของประเทศมหาอำนาจ อัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลางสหรัฐ ราคาน้ำมันดิบ ตลาดหุ้นของต่างประเทศ และ การเคลื่อนย้ายทุนของกองทุนจากต่างประเทศ

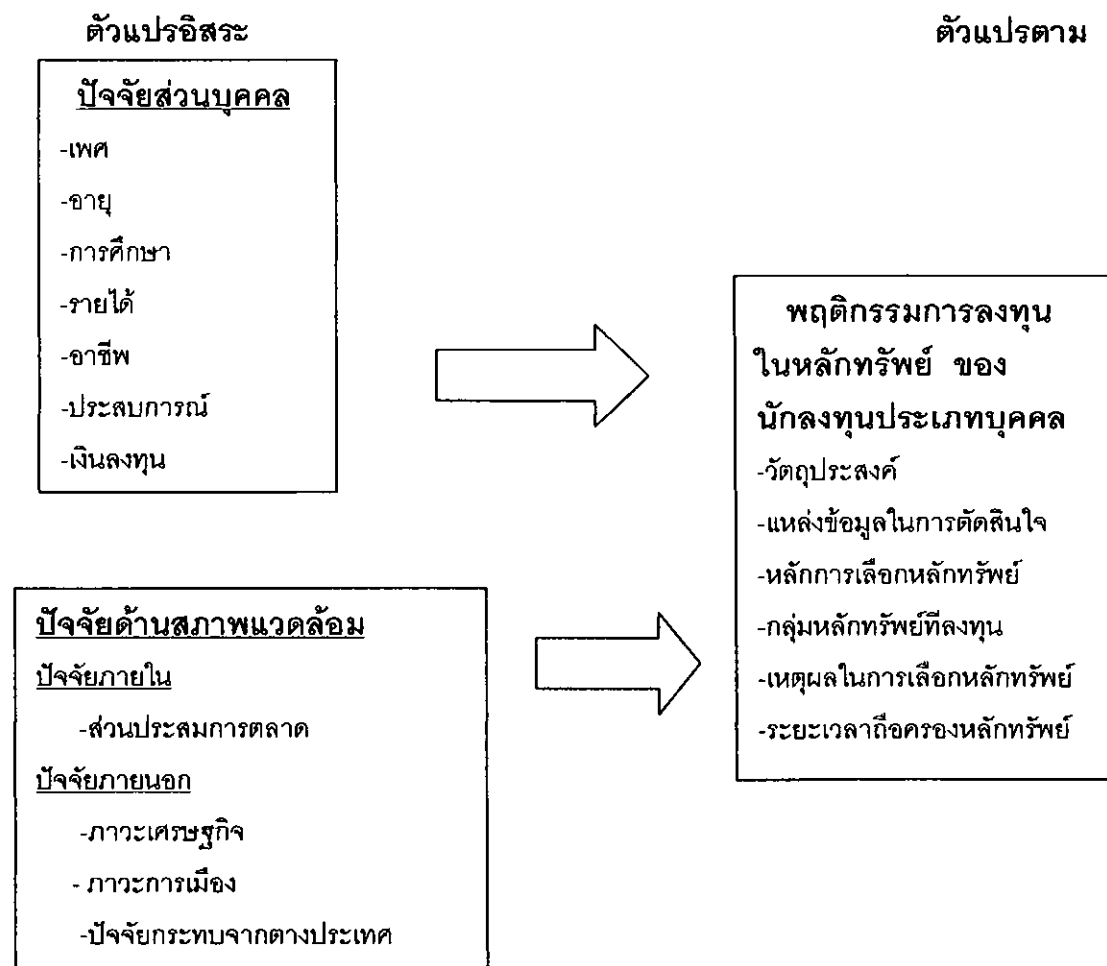
ราคาต่อกำไรต่อหุ้น (P/E Ratio) หมายถึง อัตราส่วนที่บอกว่าการตลาด ณ ปัจจุบัน ของหุ้น เป็นกี่เท่าของกำไรสุทธิต่อหุ้น

ราคาต่อมูลค่าหุ้นตามบัญชี (P/BV) หมายถึง อัตราส่วนที่บอกว่าการตลาด ณ ปัจจุบันของหุ้นเป็นกี่เท่าของมูลค่าหุ้นตามบัญชีที่แท้จริง

อัตราดอกเบี้ยของ (Fed) หมายถึง อัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลาง ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็น อัตราดอกเบี้ยอ้างอิงที่สำคัญของตลาดทุนโลก และเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญกับระบบเศรษฐกิจทั่วโลก

ช่องว่างของราคา (Gap) หมายถึง ช่องว่างของราคาเสนอซื้อที่ต่ำที่สุด ถึงราคาเสนอขายที่สูงที่สุด ซึ่ง มักเป็นไปตามกลไกของอุปสงค์ อุปทานระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย หากมีช่องว่างที่มากเท่าไร แสดงว่า มีการเก็งกำไรในตัวหุ้นนั้นสูง ในขณะที่ช่องว่างที่มีน้อยเท่าไร แสดงถึงเสถียรภาพของราคาที่เป็นไปตามสภาพตลาดปกติ

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 แสดงกรอบแนวความคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

- 1 นักลงทุนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ แตกต่างกัน
- 2 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน ด้านส่วนประสมการตลาด มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์
- 3 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจ ภาวะการเมือง และปัจจัยกระทบจากต่างประเทศ มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหางานวิจัย ซึ่งได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

- 1 แนวความคิดเกี่ยวกับการลงทุน ผลตอบแทน และความเสี่ยง
- 2 แนวความคิดเกี่ยวกับตลาดเงิน ตลาดทุน และหลักทรัพย์
- 3 แนวความคิดเกี่ยวกับนักลงทุน
- 4 การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ และการเมือง
- 5 การวิเคราะห์บริษัท กลุ่มอุตสาหกรรม และ หลักทรัพย์ SET 50
- 6 ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค
- 7 ขั้นตอนการตัดสินใจซื้อ
- 8 แนวความคิดส่วนประสมทางการตลาด
- 9 วิวัฒนาการของธุรกิจซื้อขายหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์
- 10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1 แนวความคิดเกี่ยวกับการลงทุน ผลตอบแทน และความเสี่ยง

มีผู้ให้คำนิยามที่เกี่ยวกับการลงทุน ผลตอบแทน และความเสี่ยง ไว้ดังนี้

ัญญา ชันธวิทย์ (2546 2-3,33-34) ได้ให้คำนิยามว่า เงินลงทุน (Investment Capital) หมายถึง ทรัพย์สินที่มีมูลค่าตามราคาตลาดที่บุคคล หรือนิติบุคคลลงทุนและครอบครองอยู่ บุคคลหรือนิติบุคคล ในที่นี้ หมายถึง บุคคลทั่วไป บริษัท ห้างร้าน องค์การมูลนิธิ สถาบันต่างๆ ตลอดจนองค์กรและภาครัฐบาล ทรัพย์สินที่มีมูลค่าตามราคาตลาดที่บุคคลหรือนิติบุคคลลงทุน และครอบครองอยู่หมายถึง ทรัพย์สินที่แท้จริง และมีตัวตนจับต้องได้ เช่น ที่ดิน อาคาร ทองคำ เพชรนิลจินดา และเครื่องประดับ รถยนต์ และอื่นๆ ทรัพย์สินทางการเงิน เช่น เงินสด เงินฝาก บัตรเงินฝากหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ ได้แก่ หุ้น พันธบัตร หุ้นกู้ และหลักทรัพย์อื่นๆ ในลักษณะเดียวกัน ที่จะจ่าย กระแสเงินสดได้ในอนาคต เงินลงทุน จึงมีความสำคัญ และมีมูลค่าทางเศรษฐกิจ (Economic Value) ที่สะท้อนให้เห็นถึงความมั่งคั่งของประเทศ ระดับการออมและการลงทุน ของประเทศว่าสูงหรือต่ำเพียงใด ประเทศที่มีเงินลงทุนมากย่อมมีระดับความมั่งคั่งสูงกว่าประเทศที่มีเงินลงทุนน้อยกว่า เงินลงทุนจึงเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของโลก ลักษณะเฉพาะของเงินทุน (Characteristics of Capital) เงินลงทุนมีลักษณะเฉพาะ 3 ประการด้วยกัน คือ

- เคลื่อนย้ายได้ (Mobile) โดยการถอนจากแหล่งลงทุนหนึ่งแล้วไปยังแหล่งลงทุนอื่น
- ไวต่อสิ่งแวดล้อม (Sensitive) กล่าวคือ เมื่อมีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้น ก็จะมีผลกระทบต่อการตัดสินใจ เคลื่อนย้ายเงินลงทุนของผู้ลงทุน

- เป็นทรัพยากรที่ขาดแคลน (Scarce) หมายถึง ประเทศต้องการเงินลงทุน ในขณะที่จำนวนเงินลงทุนมีจำนวนจำกัด

เงินลงทุนจะโยกย้ายจาก แหล่งลงทุนหนึ่งไปที่ อัตราผลตอบแทนต่ำกว่า หรือ มีความเสี่ยงสูงกว่าไปยังแหล่งลงทุนที่มีความมั่นคงและมีโอกาสในการทำกำไรมากกว่า หรือมีระดับความเสี่ยงต่ำกว่าเสมอ แหล่งลงทุนที่เป็นที่ชื่นชอบของนักลงทุน และเป็นแหล่งที่เงินลงทุน มักจะเคลื่อนย้ายไปสู่ ได้แก่ แหล่งลงทุนในประเทศที่มีความเสี่ยงต่ำ (Country Risk) เช่น ประเทศที่มีแนวโน้มทางเศรษฐกิจดี มีรัฐบาลที่มีเสถียรภาพทางการเมือง กิจกรรมทางเศรษฐกิจ (Economic Activities) ไม่ถูกทางการควบคุมจนเกินควร (Over-Regulated) จนขาดความยืดหยุ่น มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการลงทุน และสำคัญที่สุด คือ มีโอกาสในการทำกำไรจากการลงทุน และมีเครื่องมือ เพื่อช่วยบริหารความเสี่ยงได้ครบถ้วน

เพอร์ ทูมทัพย์ (2828 2) ได้ให้คำนิยามของ การลงทุนไว้ดังนี้

การลงทุนในหลักทรัพย์ หมายถึง การซื้อหลักทรัพย์ที่ได้มีการวิเคราะห์อย่างเหมาะสม และเป็นหลักทรัพย์ที่ผู้ลงทุนมีความพอใจในอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้ ทั้งนี้ ได้คำนึงถึงความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดเวลาการลงทุนนั้นแล้ว

ทวี วิริยทรัพย์ และคณะ (2529 7) การลงทุน หมายถึง เฉพาะหลักทรัพย์ทางการเงิน เช่น หุ้นชนิดต่างๆ และพันธบัตร เป็นต้น ในการลงทุนซื้อหลักทรัพย์นั้น ต้องมีการวิเคราะห์หรือพิจารณาคัดเลือกซื้อเฉพาะหลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนในอัตราที่เหมาะสม หรือ มีเหตุผลเป็นที่พอใจของผู้ลงทุน ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดเวลาที่ถือหลักทรัพย์อยู่

สมหมาย ปฐมวิชัยวัฒน์ และคณะ (2529 446) ผลตอบแทนจากการลงทุน หมายถึง ดอกผลทั้งสิ้นที่ได้รับจากหลักทรัพย์ ที่ได้ลงทุนนั้นตลอดระยะเวลาหนึ่ง ที่ผู้ลงทุนครอบครองกรรมสิทธิ์หรือถือครองหลักทรัพย์ นั้นไว้หรือที่เรียกว่า รายได้ปัจจุบัน (current yield หรือ income) รวมทั้งมูลค่าส่วนเพิ่มของราคาหลักทรัพย์ ณ วันสุดท้ายของระยะเวลาลงทุนที่สูงกว่าราคาทุนที่ซื้อหลักทรัพย์นั้น หรือที่เรียกว่า ส่วนเกินทุนหรือกำไรส่วนทุน (capital gain)

สุภาว จุลนาพันธุ์ (2529 35) ผลตอบแทน หมายถึง กระแสเงินสด ที่ผู้ลงทุนได้รับทั้งหมดตลอดเวลาที่ลงทุน ผลตอบแทนการลงทุนแบ่งได้เป็น รายได้ปัจจุบัน (current income) และ กำไรส่วนทุน (capital gain)

อัญญา ชันวิทย์ (2546 33) ผลตอบแทนจากการลงทุน (Investment Return) นักลงทุนทั้งประเภทบุคคลธรรมดาและสถาบันต่างมุ่งหวังในสิ่งเดียวกันคือ ผลตอบแทนจากการลงทุน ในอัตราที่น่าพอใจ และคุ้มค่ากับการลงทุน รวมทั้งระดับความเสี่ยงจากการลงทุนที่ต้องแบกรับ เพื่อที่นักลงทุนจะได้นำเงินลงทุนและดอกผลที่เกิดขึ้น ไปใช้ในการอุปโภคบริโภคตามเป้าหมายในอนาคต (Future Consumption) เช่น บ้านที่อยู่อาศัย เงินทุนเพื่อการศึกษาบุตร เงินเพื่อการเกษียณอายุอย่างมีคุณค่า

ผลตอบแทนรวมจากการลงทุน ควรจะคุ้มกับปัจจัยเหล่านี้

1 ระยะเวลา ที่ใช้ในการลงทุน

- 2 อัตราผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุน โดยพิจารณา ถึงต้นทุนของการอุปโภคบริโภคตามเป้าหมายในอนาคต (Future Consumption) ที่อาจเพิ่มขึ้นในระหว่างที่ลงทุน ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากปัจจัยต่างๆ ที่เปลี่ยนไป เช่น อัตราเงินเฟ้อ เป็นต้น
- 3 การเสียโอกาสที่ยังไม่ได้ใช้เงินทันทีในวันนี้ แต่ต้องชะลอออกไปใช้จ่ายในอนาคตแทน
- 4 ระดับความเสี่ยงจากการลงทุนที่อาจเกิดผลขาดทุนได้ ประเด็นที่แตกต่างกันบ้าง ก็คือ สำหรับนักลงทุนประเภทสถาบันแล้วผลตอบแทนหรือประโยชน์จากการลงทุน จะตกอยู่กับคนหมู่มาก ซึ่งอาจจะเป็นผู้ถือหุ้น หรือผู้ถือหุ้นรายลงทุน หรือพนักงานลูกจ้าง

ผลตอบแทนรวมจากการลงทุน (Total Return) โดยทั่วไป ประกอบด้วยเงินได้ทุกประเภทที่ได้รับจากการลงทุน และกำไรส่วนเกินทุน

ผลตอบแทนรวม = เงินปันผล + ดอกเบี้ยรับ + ส่วนลดรับ + (กำไรส่วนเกินทุน - ขาดทุนส่วนทุน) + สิทธิ

Total Return = Dividend + Interest Earned + Discount Earned + (Capital Gain - Capital Loss) + Rights

โดยความเป็นจริงแล้ว การลงทุนทุกประเภท ย่อมมีค่าใช้จ่าย ซึ่งได้แก่ ค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน และค่านายหน้าในการซื้อขายหลักทรัพย์ที่นักลงทุนต้องจ่าย ฉะนั้นนักลงทุนควรคำนึงถึง ผลตอบแทนสุทธิ (Net Return หรือ Nominal Return) ซึ่งเป็นผลต่างของ ผลตอบแทนรวม - ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการลงทุน

ผลตอบแทนสุทธิ = ผลตอบแทนรวม - ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการลงทุน

Net Return or Nominal Return = Total Return - All Fees

หากจะพิจารณาให้ถี่ถ้วนมากขึ้น ผลตอบแทนจากการลงทุนใดๆ ควรสูงกว่าอัตราเงินเฟ้อในขณะนั้นๆ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ลงทุน มีรายได้จากการลงทุน ในอนาคตคุ้มค่ากับการซื้อสินค้า และบริการที่แพงขึ้นในอนาคต ฉะนั้น นักลงทุนควรคำนึงถึง ผลตอบแทนที่แท้จริง (Real Return) ซึ่งเป็นผลต่างของ ผลตอบแทนสุทธิ - อัตราเงินเฟ้อ

ผลตอบแทนที่แท้จริง = ผลตอบแทนสุทธิ - อัตราเงินเฟ้อ

Real Return = Net Return - Inflation Rate

มีผู้ให้คำนิยามของคำว่า ความเสี่ยง ไว้ดังนี้

เพอร์รี่ ชุมทรัพย์ (2528 : 129) ความเสี่ยง คือ โอกาสที่จะสูญเสียของบางอย่าง (implies a chance of losing something) ในขณะที่กำลังพิจารณา จะลงทุนในหลักทรัพย์ เป็นความขัดแย้งระหว่าง ความปลอดภัยของเงินลงทุน (safety of principal) กับอัตราผลตอบแทน ที่ต้องการจะได้รับจากเงินลงทุนนั้น (required rate of return)

สุภาว จุลนาพันธุ์ (2529 : 36) ความเสี่ยงภัยในการลงทุน หมายถึง การที่ผลตอบแทนที่ได้รับจริงจะน้อยไปกว่าผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนคาดหวังไว้ นั่นคือ ผลตอบแทนจริงอาจจะผันแปร แตกต่างไปจากที่คาดหวังไว้

การวัดความเสี่ยงการลงทุน มีอยู่หลายวิธี เช่น การวัดค่าพิสัย (range) ระหว่าง อัตราผลตอบแทนสูงสุด และต่ำสุดที่จะเป็นไปได้ การวัดค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) หรือ ซิกมา และ การวัดค่าเบต้า ซึ่งเป็นการ วัดค่าความเสี่ยงโดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับการทำถดถอย (regression) เป็นต้น

ัญญา ชันธิวิทย์ (2546 : 34) ความเสี่ยง คือ การที่ผลตอบแทนจริง (Actual Return) ที่ผู้ลงทุนได้รับจากการลงทุนมีโอกาสที่จะเบี่ยงเบน หรือแตกต่างไปจากผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนนั้น คาดหวังไว้ (Expected Return) ถ้าโอกาสที่การลงทุนเบี่ยงเบน หรือแตกต่างมาก ก็ยิ่งมีความเสี่ยงสูงกว่า แต่ถ้าเบี่ยงเบน หรือแตกต่างน้อยก็จะมีความเสี่ยงต่ำกว่า

ความเสี่ยงในการลงทุนแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่

1 ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากปัจจัยมหภาค (Macro Factors) เป็นความเสี่ยงที่มีระบบที่นักลงทุนไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ และ ไม่สามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้า เป็นผลกระทบจาก ภาวะแวดล้อมภายนอกธุรกิจ เช่น สถานการณ์ทางเศรษฐกิจการเงิน และการเมืองที่เปลี่ยนแปลงไป ภาวะการตลาดที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้อัตราผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริงมีโอกาสที่จะต่างไปจากระดับที่คาด ความเสี่ยงจากปัจจัยมหภาค แบ่งออกเป็น

1.1 Pervasive Risk หมายถึง ความเสี่ยงที่กระทบทุกคนไม่ว่าจะเป็นผู้ลงทุนหรือไม่ ได้แก่

1) Purchasing Power Risk หมายถึง ความเสี่ยงในการมีอำนาจซื้อลดลง ในระดับที่ต่างไปจากระดับที่เคยคิดว่าจะเป็นผลกระทบนี้ มักสำคัญต่อการลงทุนในตราสารหนี้ หรือพันธบัตรระยะยาวที่มีดอกเบี้ยคงที่ เมื่ออัตราเงินเฟ้อขยับสูงขึ้น ดอกผลที่ผู้ลงทุนได้รับ อาจไม่เพียงพอกับการครองชีพ

2) Political (Country) Risk หมายถึง ความเสี่ยงที่มักเกิดขึ้น เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ทำให้เงื่อนไขการลงทุนในประเทศต่างไป จากรูปแบบที่เคยคาดไว้แต่เดิม ทั้งนี้ก็เพราะ เมื่อมีรัฐบาลใหม่ ย่อมหมายถึงโอกาสที่จะมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐบาล เกี่ยวกับเศรษฐกิจและการเงิน นักลงทุนจึงมักระงับการลงทุนเพื่อรอดูท่าทีของรัฐบาลใหม่เสมอ

3) Currency (Exchange) Risk หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดขึ้น จากความผันแปรของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเกิดขึ้นกับเฉพาะกรณีของการลงทุนข้ามประเทศ และเมื่อผู้ลงทุนประสงค์จะนำเงินลงทุนกลับไปยังต้นทางหรือโยกย้ายไปยังแหล่งลงทุนอื่นหากอัตราแลกเปลี่ยนเปลี่ยนแปลงไปในทางลบ ผลตอบแทนรวมอาจลดลง หรือถึงกับ ขาดทุน ทั้งๆ ที่การลงทุนในหลักทรัพย์ หรือทรัพย์สินนั้นๆ มีกำไรก็ตาม อนึ่ง ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน ก็อาจกระทบกับผลตอบแทนบางส่วน เพราะกิจการที่ลงทุน อาจได้รับผลกระทบทางตรง หรือทางอ้อมจากการแข็งค่าหรืออ่อนตัวของเงินด้วย เช่น บริษัทส่งออกและนำเข้าสินค้า เป็นต้น

1.2 Systematic Risk หมายถึง ความเสี่ยงที่ไม่สามารถลดลงได้ จากการกระจายการลงทุน แล้ว ยังคงเหลืออยู่อย่างเป็นระบบ ความเสี่ยงเหล่านี้ ได้แก่

1) Interest Rate Risk หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากความแปรผันของอัตราดอกเบี้ย ซึ่งมักเป็นที่กังวลของ ผู้ลงทุนในตราสารหนี้ หรือพันธบัตรระยะยาวที่มีอัตราดอกเบี้ยที่ตราไว้ (Coupon Rate) ค่อนข้างต่ำ เมื่ออัตราดอกเบี้ย ในตลาดเงินขยับตัวสูงขึ้น และ หากผู้ลงทุน มีความจำเป็นที่จะต้องขายตราสาร หรือพันธบัตรที่ลงทุนไว้ในตลาดตราสารหนี้ ผู้ขายก็ต้องเสนออัตราผลตอบแทน (Yield) แก่ผู้สนใจซื้อเท่าเทียมกับระดับอัตราดอกเบี้ยปัจจุบัน ซึ่งก็ หมายความว่า ผู้ขายจะต้องลดราคาของตราสาร หรือพันธบัตรนั้นลงและเกิดผลขาดทุนในที่สุด

2) Market Risk หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของตลาดโดยรวมร่วมกันทุกหลักทรัพย์ ที่หลักทรัพย์ทุกตัว ต้องมีเป็นส่วนประกอบร่วมกัน แต่อาจมากหรือน้อย ความเสี่ยงนี้จัดออกไปไม่ได้เลย แม้กระจายการลงทุนออกไปได้ดีเพียงใดก็ตาม

2 ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากปัจจัยจุลภาค (Micro Factors หรือ Unsystematic Risk) เป็นความเสี่ยงที่เฉพาะตัวของหลักทรัพย์ ซึ่งสามารถลดลงได้ โดยการกระจายการลงทุนออกไปให้กว้างขวาง ความเสี่ยงนี้เป็นความเสี่ยงเฉพาะตัวธุรกิจหรือหลักทรัพย์นั่นเอง นักลงทุนสามารถหลีกเลี่ยงได้ โดยการกระจายการลงทุนออกไปอย่างกว้างขวาง ความเสี่ยงประเภทนี้ ได้แก่

2.1 Credit Risk หรือ (Counter-party Risk หรือ Default Risk) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากตัวบริษัทนั้นๆ เองว่าจะจ่ายเงินหนี้และ/หรือปฏิบัติตามภาระผูกพันได้อย่างสมบูรณ์ หรือไม่เพียงใด โดยพิจารณาจาก ปัจจัยพื้นฐานของบริษัท เช่น มีความเข้มแข็ง ทางฐานะความมั่นคง ทางการเงินหรือไม่เพียงใด มีความสามารถในการบริหารและจัดการหรือ ไม่มีความสามารถในการทำกำไรมากนักน้อยเพียงใด มีความสามารถในการชำระหนี้ตามกำหนดหรือไม่ ธุรกิจที่ดำเนินการมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจเพียงใด มีส่วนแบ่งการตลาดมากน้อยเพียงใด ระบบบัญชีมีมาตรฐานหรือไม่ เป็นต้น

2.2 Sector Risk หรือ Industry Risk หรือ Business Risk หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากลักษณะเฉพาะของกลุ่มธุรกิจหรือ อุตสาหกรรมนั้นๆ ซึ่งอาจเปราะบาง ถูกกระทบได้ง่าย และ จะมีผลต่อราคาซื้อขายหลักทรัพย์ ผู้ลงทุนควรตระหนัก และเพิ่มความระมัดระวังในการลงทุน ความเสี่ยงประเภทนี้มักเกิดขึ้นในอุตสาหกรรมประเภทที่เสื่อมไปตามเวลา (Depleting Industry) หมายความว่า วัตถุดิบหมดไป ไม่สามารถสร้างทดแทนได้ ในระยะสั้น ๆ เช่น เหมืองแร่ ป่าไม้ น้ำมัน หรือ อุตสาหกรรมที่ผลิตภัณฑ์มีราคาที่สูงลงตามวงจรราคาโลก เช่น ปิโตรเคมี หรือธุรกิจที่มีผลิตภัณฑ์แคบ หรือมีบริการไม่กี่ประเภท เช่น สายการบิน ธุรกิจ software หรือ dot com เป็นต้น

2 แนวความคิดเกี่ยวกับตลาดเงิน ตลาดทุน และหลักทรัพย์

มีผู้ให้คำนิยามเกี่ยวกับตลาดเงิน ตลาดทุน และหลักทรัพย์ ไว้ดังนี้

ทวี วิริยทรัพย์ และคณะ (2529 : 26) ตลาดการเงิน หมายถึง ศูนย์กลางการกู้ยืมและการให้กู้ยืมเงิน โดยมีสถาบันต่างๆ เช่น ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารออมสิน บริษัทการเงิน บริษัทประกันชีวิต ตลาดหลักทรัพย์ เป็นต้น ทำหน้าที่เป็นตลาดการเงิน สามารถแบ่งประเภทตามระยะเวลาของเงินทุนได้เป็น 2 ประเภท คือ ตลาดเงิน และตลาดทุน

ตลาดเงิน (money market) หมายถึง ศูนย์กลางการกู้ยืมเงินทุนระยะสั้น มีระยะเวลาชำระคืนไม่เกิน 1 ปี เช่น กู้ยืมเงินระยะสั้นระหว่างธนาคาร การซื้อลดเช็ค การเบิกเกินบัญชี เป็นต้น

ตลาดทุน (capital market) หมายถึง ศูนย์กลางการกู้ยืม และ ให้กู้ยืมเงินทุนระยะยาว โดยมีระยะเวลาชำระคืนเกินกว่า 1 ปีขึ้นไป เช่น การซื้อขายหุ้นกู้ หุ้นสามัญ เป็นต้น

อัญญา ชันธวิทย์ (2546 : 49-51) ได้ให้คำนิยามของคำว่า ตลาดเงินตลาดทุน ไว้ว่า

ตลาดเงิน หมายถึง ตลาดของการกู้ยืม หรือ จัดหาเงินทุนระยะสั้น ที่มีระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี หลักทรัพย์ที่ซื้อขายในตลาดเงินมักเป็นตราสารแสดงความเป็นหนี้

ตลาดเงิน (Money Market) เป็นตลาดที่มีการซื้อขายตราสารทางการเงินที่มีอายุไม่เกิน 1 ปี เช่น ตั๋วเงินคลัง บัตรเงินฝาก โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะระดมทุนไปใช้จ่าย เพื่อเสริมสภาพคล่องสำหรับการทำธุรกรรมปกติ ในแต่ละวัน

ตลาดทุน (Capital Market) เป็นตลาดที่มีการซื้อขายตราสารทางการเงิน ที่มีอายุมากกว่า 1 ปีขึ้นไป เช่น หุ้นสามัญ พันธบัตรประเภทต่างๆ เพื่อที่จะนำมาใช้ในการลงทุนในโครงการระยะยาว

ตลาดทุน หมายถึง ตลาดที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ระยะยาว ที่มีอายุเกินกว่า 1 ปี เป็นการระดมเงินทุน เงินออมจากผู้ลงทุนเพื่อจัดสรรให้แก่ผู้ต้องการเงินทุนระยะยาวที่เป็น ผู้ออกหลักทรัพย์ กลไกการทำงานของตลาดทุนสามารถตอบสนองความต้องการ ที่แตกต่างกันของผู้ลงทุนทั้งที่เป็นการลงทุนระยะสั้น เพื่อหวังกำไรส่วนเกินจากการซื้อหลักทรัพย์ แล้วขายหลักทรัพย์นั้นออกไป หลังจากที่ได้ถือครองไว้เป็น ระยะเวลาเพียงสั้นๆ หรือที่เป็นการลงทุนระยะยาวที่ผู้ลงทุนซื้อหลักทรัพย์แล้วถือครองอย่างต่อเนื่อง เพื่อต้องการผลตอบแทน ในรูปของเงินปันผล หรือดอกเบี้ย ทั้งนี้ ตลาดทุนสามารถจำแนกตามลักษณะของตราสารที่จำหน่าย ได้เป็น 2 ประเภท คือ ตลาดตราสารหนี้ และตลาดตราสารทุน

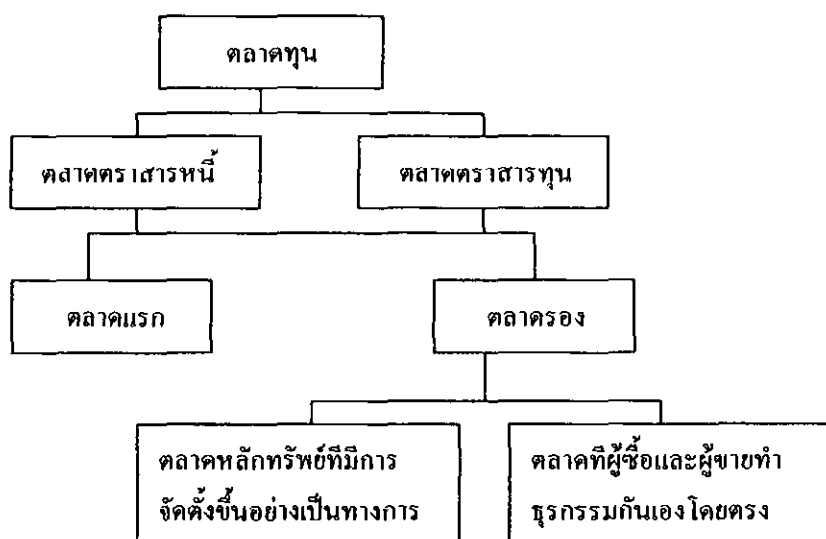
ัญญา ชันธิวิทย์ (2546 : 58-70) ยังให้คำนิยามของคำว่า ตลาดตราสารหนี้ ตลาดตราสารทุน และหลักทรัพย์ไว้ว่า

ตลาดตราสารหนี้ (Bond Market หรือ Debt Market) หลักทรัพย์ที่ซื้อขายในตลาดตราสารหนี้ ประกอบด้วย ตราสารแสดงความเป็นหนี้ ที่มีอายุครบกำหนดระยะปานกลาง (โดยทั่วไป 3-5 ปี) และระยะยาว (โดยทั่วไป 5 ปีขึ้นไป) โดยมีรัฐบาล หรือบริษัทเอกชน เป็นผู้ออกจำหน่ายตราสารหนี้

ตลาดตราสารทุน (Equity Market หรือ Stock Market) เป็นตลาดเพื่อการซื้อขายตราสารทางการเงินที่พิจารณาได้ว่า เป็นส่วนทุน ของบริษัท ประกอบด้วยหุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ ใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นสามัญหรือหุ้นบุริมสิทธิ หรือ ตราสารอื่นที่เกี่ยวข้อง กับ ตราสารเหล่านั้น ตลาดตราสารทุนสามารถ จำแนกตามลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์ เป็นหลักทรัพย์ออกใหม่ และหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายเปลี่ยนมือกันในเวลาต่อมา

ก ตลาดแรกหรือตลาดเพื่อซื้อขายหลักทรัพย์ที่ออกใหม่ (primary market) เป็นตลาดเพื่อการเสนอขายหลักทรัพย์กลุ่มทุนที่ผู้ต้องการเงินทุนได้ออกใหม่ แล้วนำไปขายในตลาดเป็นครั้งแรกโดยเงินทุนที่จะระดมทุนได้จะนำไปใช้เพื่อการลงทุนระยะยาว

ข ตลาดรองหรือตลาดค้าหลักทรัพย์ (secondary market / trading market) เป็นแหล่งซื้อขายหลักทรัพย์ที่ได้ออกจำหน่าย และหมุนเวียนในระบบอยู่แล้ว ทำให้เกิดการเปลี่ยนมือระหว่างผู้ลงทุน ซึ่งถือครองหลักทรัพย์อยู่ และผู้ลงทุนรายต่อไป ที่ประสงค์ที่จะลงทุนซื้อหลักทรัพย์นั้น ตลาดรองของตราสารทุนของไทย ได้แก่ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Stock Exchange of Thailand หรือ SET) ตลาดหลักทรัพย์ใหม่ (Market for Alternative Investment หรือ MAI)

ภาพประกอบ 2 แสดงโครงสร้างของตลาดทุนของประเทศไทย

(ที่มา เอกสารความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับตลาดเงินและตลาดทุน สถาบันพัฒนาบุคลากรธุรกิจหลักทรัพย์ หน้า 56)

ผลิตภัณฑ์ในตลาดตราสารทุน ได้แก่ หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ ใบสำคัญแสดงสิทธิซื้อหุ้นสามัญ

ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) คือ ดัชนีราคาค่าหุ้นของกลุ่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ช่วยให้นักลงทุนเข้าใจถึงภาพรวมของมูลค่าของหุ้น เมื่อเปรียบเทียบกับ มูลค่าของตราสารประเภทอื่นๆ เช่น พันธบัตร หุ้นกู้ และตราสารการเงินอื่นๆ ในตลาดการเงิน ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ เป็นดัชนีที่วัดเฉลี่ยของมูลค่าหุ้นจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ คำนวณจากมูลค่าตลาดรวมของหุ้นสามัญทั้งหมด ณ วันปัจจุบัน (คำนวณจากราคาตัวเฉลี่ยของราคาตลาด ณ ปัจจุบันของหุ้นจดทะเบียนทั้งหมดในกระดานหลัก) โดยคำนวณเปรียบเทียบกับมูลค่าตลาดรวมของหุ้นสามัญทั้งหมด ณ วันฐาน (ราคาตลาด ของหุ้นจดทะเบียนทั้งหมดในตลาดหลักทรัพย์ ในวันที่ 30 เมษายน 2518 ซึ่งเป็นวันที่เปิดดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย) ซึ่งมีค่าดัชนีตลาดหลักทรัพย์ที่ 100 จุด ดัชนีตลาดหลักทรัพย์มีการแก้ไขปรับปรุงทุกครั้ง มีการรับหุ้นจดทะเบียนใหม่ หรือหุ้นที่ถอนออกจากรายการ หรือมีการเปลี่ยนแปลงฐานทุนของบริษัทจดทะเบียน หรือปัจจัยอื่นๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อราคาตลาด

สูตรที่ใช้ในการคำนวณดัชนีตลาดหลักทรัพย์ มีดังนี้

ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ = $\frac{\text{มูลค่าตลาดรวมของหุ้นสามัญทั้งหมด ณ วันปัจจุบัน} \times 100}{\text{มูลค่าตลาดรวมของหุ้นสามัญทั้งหมด ณ วันฐาน}}$

หลักทรัพย์ (ตราสาร) คือ สินทรัพย์ ที่มีมูลค่าในการแลกเปลี่ยน ซึ่งผู้ถือครองสินทรัพย์ สามารถนำไปขายเพื่อรับเงิน หรือแลกเปลี่ยนเป็นสินค้า หรือบริการอื่นๆ ได้ในตลาดเงินและตลาดทุน ตราสารทาง

การเงินนั้นจัดอยู่ในประเภทสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน (intangible asset) ถึงแม้จะเป็นสินทรัพย์ที่ไม่มีประโยชน์ใช้สอย แต่มูลค่านั้นขึ้นอยู่กับกระแสเงินหรือผลตอบแทนที่ตราสารนั้นจะส่งมอบให้แก่ ผู้เป็นเจ้าของได้ ในอนาคต และระดับความเสี่ยงที่ผู้ถือจะได้รับ จึงไม่มีการสืบทอด หรือเสื่อมสภาพ นอกจากนี้ ตราสารยังได้แสดงถึงสิทธิเรียกร้องตามกฎหมายต่อผลประโยชน์ที่ผู้ถือครองจะได้รับในอนาคต ซึ่งอาจมาจากรายได้หรือทรัพย์สินของหน่วยงานที่ออกตราสาร นอกจากนี้ตราสารยังมีสภาพคล่องที่จะสามารถแปลงสภาพขายเป็นเงินสดได้ง่ายกว่าสินทรัพย์ที่มีตัวตน จึงทำให้ตราสารเป็นที่พึงประสงค์ในฐานะการเป็นสินทรัพย์ที่สามารถรักษาราคาอำนาจซื้อ และรักษาความมั่งคั่ง ให้แก่เจ้าของได้

คุณลักษณะของหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ (Features of Securities) ได้แก่

- 1 โฉนดเปลี่ยนมือกันได้
- 2 มีสภาพคล่อง
- 3 มีศักยภาพในการทำกำไร
- 4 ใช้เป็นหลักทรัพย์ค้ำประกันได้
- 5 สิทธิอื่นๆ

3 แนวความคิดเกี่ยวกับนักลงทุน

อัญญา ชันธวิทย์ (2546 : 25-27) กล่าวว่า นักลงทุนมี 2 ประเภท ใหญ่ ๆ คือ นักลงทุนประเภทสถาบัน (Institutional Investors) และนักลงทุนประเภทบุคคล (Individual Investors) มีลักษณะดังนี้

1 นักลงทุนประเภทสถาบัน (Institutional Investors) ตามคำจำกัดความ ของประกาศสำนักงานคณะกรรมการการหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หมายถึง บุคคลต่อไปนี้ 1 ธนาคารพาณิชย์ 2 บริษัทเงินทุน 3 บริษัทหลักทรัพย์เพื่อเป็นหลักทรัพย์ของตนเอง หรือเพื่อการบริหารกองทุนส่วนบุคคล หรือเพื่อการจัดการโครงการลงทุนที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย ว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ 4 บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ 5 บริษัทประกันภัย 6 นิติบุคคลที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น ซึ่งไม่ใช่บุคคลตาม (9) 7 ธนาคารแห่งประเทศไทย 8 สถาบันการเงินระหว่างประเทศ 9 ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ 10 กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน 11 กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ 12 กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ 13 กองทุนรวม 14 นิติบุคคลที่มีเงินลงทุนในหลักทรัพย์ตามงบการเงินล่าสุด ที่ผู้สอบบัญชีตรวจสอบแล้ว ตั้งแต่นั้นร้อยล้านบาทขึ้นไป 15 นิติบุคคลซึ่งมีผู้ถือหุ้นเป็นบุคคลตาม (1) ถึง (14) ถือหุ้นรวมกันเกินกว่า ร้อยละ 75 ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมด 16 ผู้ลงทุนต่างประเทศที่ไม่ใช่ผู้ลงทุนตาม (1) ถึง (15) โดยอนุโลม 17 ผู้ลงทุนที่ไม่ใช่ผู้ลงทุนตาม (1) ถึง (16) ซึ่งซื้อหลักทรัพย์ตามที่ได้เสนอขายหลักทรัพย์ได้เสนอขายหลักทรัพย์นั้น ในมูลค่าตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไป ทั้งนี้การคำนวณมูลค่าของหลักทรัพย์ ดังกล่าวให้ถือเอาราคาเสนอขายเป็นเกณฑ์

นักลงทุนประเภทสถาบัน มีลักษณะเด่นร่วมกันที่พอสรุปได้ ดังนี้

- มีเงินลงทุนจำนวนมาก จึงสามารถกระจายการลงทุนได้ในทางเลือกต่างๆ ที่กว้างขวาง
- มีอำนาจในการต่อรองด้านราคาหลักทรัพย์ และค่านายหน้าสูงกว่า

-มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการลงทุนที่ชัดเจน

-มีความรู้ และข่าวสารข้อมูลที่ดีกว่า จึงสามารถประเมินความเสี่ยงจากการลงทุนได้ดีกว่าประชาชนทั่วไป

-มีกระบวนการจัดการลงทุนที่เป็นระบบ ส่วนใหญ่มอบหมายให้ผู้จัดการกองทุนดูแลการจัดการลงทุน หรืออาจมีทีมงานรับผิดชอบในการจัดการลงทุนเอง

-สินทรัพย์เก็บรักษาไว้กับผู้ดูแลทรัพย์สิน (Custodian)

-มีต้นทุนเฉลี่ยต่อนหน่วยในการจัดการลงทุนน้อยกว่า

-มีการกำกับดูแลโดยองค์กรที่เกี่ยวข้อง

2 นักลงทุนประเภทบุคคล (Individual Investors) ได้แก่ นักลงทุนรายย่อยโดยทั่วไป มีลักษณะต่างจากนักลงทุนประเภทสถาบันที่สำคัญ ได้แก่

-มีทุนทรัพย์หรือจำนวนเงินลงทุนน้อยกว่า ทำให้การกระจายการลงทุนได้แคบกว่า ความเสี่ยงจึงสูงกว่า

-มีอำนาจในการต่อรองด้านราคาหลักทรัพย์ และค่านายหน้าต่ำกว่า

-มีความรู้ความชำนาญ และข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนน้อยกว่า หรือช้ากว่า

-มักใช้บริการซื้อขาย และคำแนะนำการลงทุนของบริษัทนายหน้าค้าหลักทรัพย์ เป็นการชดเชยข้อด้อยข้างต้น

แนวคิดที่เหมือนกันของนักลงทุนทั้ง 2 ประเภท คือต้องการได้รับผลตอบแทนในอัตราที่สูงสุด จากการลงทุนที่ตนเลือก (Maximized return at assumed risk)

แนวคิดที่แตกต่างกัน ได้แก่ ระดับความเสี่ยงที่รับได้ การกำหนดนโยบายในการลงทุน การประเมินสถานะของทรัพย์สินหรือความมั่งคั่งของผู้ลงทุน การตัดสินใจในการลงทุน และภาวะภาษีของเงินได้จากการลงทุน

การจัดแบ่งประเภทของนักลงทุนประเภทบุคคล ตามการวิเคราะห์ในแง่จิตวิทยา (Psychographics) ที่สำคัญมี 2 แบบ คือ Barnewall Two-Way Model และ Baillard Biehl & Kaiser Five-Way Model (BB&K)

แบบ Barnewall Two-Way Model มีการจัดแบ่งนักลงทุนออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ

1 นักลงทุนประเภทรับผล (Passive Investors) มักจะหลีกเลี่ยง โครงการลงทุนที่มีความเสี่ยงสูง (Risk Averse) หรือยอมรับความเสี่ยงได้ต่ำกว่า (Lower Risk Tolerance) บุคคลเหล่านี้ได้แก่

-บุคคลที่มีทุนทรัพย์โดยไม่ต้องพึ่งพาอุปสรรค หรือสร้างด้วยมือตนเอง เช่น ได้รับเงินมรดก ขายที่ดินได้

-บุคคลที่มีทุนทรัพย์น้อย และกลัวการขาดทุน

-ลูกจ้างที่มีหน้าที่การงานในตำแหน่งสูงในบริษัท และองค์กรขนาดใหญ่

-แพทย์

2 นักลงทุนประเภทมุ่งหวังผล (Active Investors) เป็นผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงในระดับที่สูงขึ้นได้ หากโครงการนั้นให้อัตรากำไรผลตอบแทนที่สูงขึ้น บุคคลเหล่านี้ได้แก่

-บุคคลที่ร่ำรวยโดยสร้างธุรกิจด้วยมือของตนเอง

-บุคคลที่ทำงานโดยอิสระ มิได้เป็นลูกจ้างผู้ใดในสายอาชีพต่างๆ เช่น ทุนนายความอิสระ นักบัญชี

-คัลยแพทย์มือดี

แบบ Baillard, Biehl & Kaiser Five-Way Model (BB&K) จำแนกนักลงทุนออกเป็น 5 ประเภทดังนี้

1 นักผจญภัย (Adventurer) มีความเชื่อมั่นตนเองสูง มีความสุขกับการตัดสินใจ ยอมรับกับความไม่แน่นอนของชีวิตได้ รวมถึงการลงทุนด้วย

2 ผู้มีความเป็นเอกเทศ (Individualist) เชื่อมั่นตนเองสูง ตัดสินใจด้วยความละเอียดรอบคอบ มีดุลยพินิจ

3 ดาราผู้มีชื่อเสียง (Celebrity) ชี้ก้างวล ตามกระแส กลัวตกขาว ตกฐาน ตัดสินใจเร็ว ไม่ค่อยระมัดระวัง

4 ผู้พิทักษ์ (Guardian) ระมัดระวังรอบคอบ ค่อนข้างวิตกกังวลมาก รู้ข้อจำกัดตนเอง กลัวการตัดสินใจ

5 ผู้ที่อยู่คาบเส้น (Straight Arrow) ลูกคำที่ไม่เข้ากลุ่มใด มีคุณลักษณะอยู่ตรงกลาง

หลักการวิเคราะห์ในแบบ Demographics เป็นการวิเคราะห์นักลงทุนประเภทบุคคลจากคุณสมบัติส่วนตัว โดยการวิเคราะห์จะพิจารณาตัวแปรสำคัญ 2 ด้าน ประกอบด้วย รายได้และความมั่งคั่ง (Income & Wealth) และช่วงอายุ (Life Cycle) จะแบ่งนักลงทุนออกได้เป็น 4 ประเภทตามช่วงอายุ ดังนี้

- 1 Accumulation Phase คือ ขั้นตอนของชีวิตช่วงที่เริ่มทำงาน (Early Career) เริ่มสะสมทุนทรัพย์ ในช่วงนี้ผู้ลงทุนอาจมีหนี้สิน มากกว่าทรัพย์สิน เพราะต้องซื้อสินทรัพย์รายการใหญ่ เช่น รถยนต์ บ้าน ฯลฯ มีรายได้น้อยแต่สม่ำเสมอ และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นอย่างมั่นคง และน่าพอใจในอนาคต นักลงทุนในช่วงนี้มักชอบลงทุนประเภท High risk / High return
- 2 Consolidation Phase คือ ขั้นตอนของชีวิตช่วงที่มีรายได้สูงกว่ารายจ่าย จะอยู่ในช่วง Mid to Late Career คือมีหน้าที่การงานที่มั่นคง รายได้สม่ำเสมอ หนี้สินที่มีลดลงจนใกล้ชำระเสร็จสิ้น เพราะไม่ได้สร้างเพิ่มและหนี้สินก็ได้ผ่อนชำระมาแล้วเป็นเวลานาน แนวการลงทุนจะลดความเสี่ยงลงและคำนึงถึงความมั่นคงมากขึ้น
- 3 Spending Phase คือ ขั้นตอนของชีวิตช่วงเกษียณอายุการทำงาน มีอิสระทางการเงิน (Financial Independence) คือ ไม่มีการหนี้สิน แม้ไม่มีรายได้จากการทำงาน (Earned Income) แต่ก็มีรายได้จากกองทุนที่สะสมและลงทุนไว้ สามารถดำรงมาตรฐานชีวิต เช่นเดิม ก่อนที่จะเกษียณอายุงาน
- 4 Gifting Phase คือ ขั้นตอนของช่วงปลายชีวิต มีทรัพย์สินมากกว่าจะใช้หมด จึงมีเหลือเผื่อแผ่เจือจุนให้แก่ผู้อื่นได้ ซึ่งจะส่งผ่านไปให้แก่ทายาทในที่สุด

การกำหนด วัตถุประสงค์ในการลงทุน (Investment Objectives) ของนักลงทุนที่สำคัญมีอยู่ด้วยกัน 4 ประการ คือ

1 การเพิ่มค่าของเงินทุน (Capital Appreciation) นักลงทุนต้องการให้หลักทรัพย์หรือทรัพย์สิน ที่ตนลงทุนไว้ มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นตลอดช่วงเวลาที่ลงทุน โดยการเพิ่มค่านั้นจะมาจากกำไร (Capital Gain) จากการ

ลงทุนเป็นสำคัญ หลักทรัพย์ที่ลงทุนจึงมักมีความเสี่ยงสูง แต่ก็มียัตราผลตอบแทนที่คาดสูงมาก หลักทรัพย์เหล่านี้มักไม่จ่ายเงินปันผล เพราะต้องเก็บเงินลงทุนเอาไว้ในการลงทุนเพื่อขยายกิจการ ส่วนหลักทรัพย์เหล่านี้ได้แก่ หุ้นของกิจการที่ก่อตั้งใหม่ และเริ่มดำเนินการ (Start Up) หรือ กิจการขนาดเล็กที่กำลังขยายตัว (Growth Companies)

2 รายได้ประจำ (Current Income) นักลงทุนที่ต้องการได้รับรายได้เป็นประจำจากการลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่ตนลงทุนไว้ ฉะนั้น หลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่ลงทุนจึงได้แก่ หุ้นของบริษัทยักษ์ใหญ่ที่มีฐานะทางการเงินมั่นคง มีกำไรในการประกอบการ สามารถจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นอย่างสม่ำเสมอหรือตราสารหนี้ ได้แก่ หุ้นกู้ ตั๋วเงิน พันธบัตรที่มีดอกเบี้ยที่ตราไว้ ผู้ที่เกษียณอายุงานแล้ว ต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ และให้รายได้ประจำ มักนิยมใช้กลยุทธ์การลงทุนประเภทนี้

3 การปกป้องเงินทุน (Capital Protection) นักลงทุนต้องการให้เงินลงทุนของตนมีความมั่นคง ไม่ลดหรือเสียหายไป อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากขาดทุนหลักทรัพย์หรือ ทรัพย์สินที่ลงทุน จึงมีความเสี่ยงต่ำ ระยะเวลาลงทุนจึงค่อนข้างสั้น เพราะจะทำให้สามารถคาดการณ์เหตุการณ์ได้ดีกว่า เช่น การลงทุนในตั๋วเงินคลัง ตั๋วสัญญาใช้เงินของสถาบันการเงิน เงินฝากและบัตรเงินฝากธนาคาร

4 ผลตอบแทนรวม (Total Return) นักลงทุนประสงค์ให้ความเสี่ยงและผลตอบแทน ในการลงทุนมีความเหมาะสม กล่าวคือ ไม่โน้มเอียงไปใเป้าหมายใดเป้าหมายหนึ่งโดยเฉพาะ แต่เป็นการผสมผสานระหว่าง 3 เป้าหมายข้างต้นอย่างเหมาะสม เพื่อผลตอบแทนที่ดีกว่าในทุกสถานการณ์ลงทุน ไม่ว่าจะเป็นช่วงตลาดหุ้นร้อนแรง (Bullish Market) หรือซบเซา (Bearish Market)

วัตถุประสงค์ในการลงทุนเหล่านี้ จะต้องนำมาพิจารณาให้สอดคล้องกับแนวคิดของผู้ลงทุนในเรื่องการยอมรับความเสี่ยงและผลตอบแทน ตลอดจนช่วงเวลาที่ต้องการสอดคล้องกับแผนการลงทุนของลูกค้านักค้าด้วย

4 การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจ และการเมือง

อัญญา ชันธวิทย์ (2546 191-196) กล่าวว่า ผู้วิเคราะห์จะต้องมีความรู้เรื่องเศรษฐกิจ เมื่อทำการวิเคราะห์หลักทรัพย์ เพราะเศรษฐกิจที่ดีเป็นตัวแปรที่กำหนดดัชนีชี้วัดหลักๆ ทางเศรษฐกิจมหภาค เพื่อให้ผู้วิเคราะห์จะสามารถนำข้อมูลจากรายงานทางเศรษฐกิจไปวิเคราะห์ถึงภาวะ และผลกระทบของเศรษฐกิจที่มีต่อตลาดการเงินและผลประกอบการของบริษัทในที่สุดได้ รัฐบาลบริหารภาวะเศรษฐกิจ โดยก่อนอื่นรัฐบาลกำหนดนโยบายต่างๆ เพื่อให้ประเทศสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ทางเศรษฐกิจ ซึ่งหลักก็คือการขยายตัว และความมีเสถียรภาพของเศรษฐกิจ นั่นเอง นโยบายหลักๆ ประกอบด้วย

- 1 นโยบายด้านการคลัง ได้แก่ การใช้จ่ายภาครัฐ และภาษี
- 2 นโยบายทางการเงิน ได้แก่ การควบคุมปริมาณเงินในระบบ และระดับอัตราดอกเบี้ย
- 3 นโยบายทางการค้าระหว่างประเทศ ได้แก่ นโยบายการค้า นโยบายด้านอัตราแลกเปลี่ยน
- 4 นโยบายด้านอื่นๆ ได้แก่ การควบคุมราคาสินค้า การกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ เป็นต้น

สภาวะเศรษฐกิจที่เกิดจากนโยบายเหล่านี้ ได้มีการวัดความสำเร็จ โดยการรายงานออกมาในรูปของดัชนีชี้วัดต่างๆ ในระดับเศรษฐกิจมหภาคนั้น ดัชนีชี้วัดที่สำคัญๆ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product GDP) ใช้วัดอัตราการเติบโตของเศรษฐกิจ ของประเทศ ดัชนีราคาผู้บริโภค

(Consumer Price Index : CPI) ซึ่งใช้วัดอัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้แบบมีระยะเวลาที่ธนาคารพาณิชย์ เรียกเก็บจากลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี (Minimum Loan Rate : MLR) ใช้เป็นอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง เป็นต้น

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP)

อัญญา ชันฉวิทย์ (2546 : 192) กล่าวว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ หมายถึง มูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย ที่ผลิตขึ้นภายในประเทศในระยะเวลาหนึ่ง โดยไม่คำนึงถึงว่าทรัพยากร ที่ใช้ในการผลิตสินค้าและบริการ จะเป็นทรัพยากรของประชาชนในประเทศหรือเป็นของชาวต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม สำหรับทรัพยากรของประชาชนในประเทศ แต่ไปผลิตในต่างประเทศ ก็ไม่นับรวมไว้ในผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมีการคำนวณทั้งตามราคาปัจจุบัน และราคาคงที่ โดย GDP ณ ราคาปัจจุบันคิดมูลค่าผลผลิตเป็นเงินตามราคาตลาดของสินค้าและบริการเหล่านั้น ขณะที่ GDP ณ ราคาคงที่คิดมูลค่าผลผลิตเป็นเงินตามราคาปีที่กำหนดเป็นปีฐาน

ภาวะเงินเฟ้อ และภาวะเงินฝืด (Inflation and Deflation)

ภาวะเงินเฟ้อ

อัญญา ชันฉวิทย์ (2546 : 192) กล่าวว่า ภาวะเงินเฟ้อ คือ ภาวะที่ระดับราคาสินค้าและบริการโดยทั่วไปเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ภาวะเงินเฟ้ออาจไม่ใช่สิ่งไม่ดีเสมอไป เพราะหากเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นแต่เพียงเล็กน้อยจะเป็นการสร้างความมั่นใจแก่ผู้ประกอบการ แต่หากเพิ่มขึ้นมาก และผันผวน ภาวะเงินเฟ้อก็จะก่อให้เกิดความไม่แน่นอน และเป็นปัญหาต่อระบบเศรษฐกิจโดยเฉพาะค่าครองชีพของประชาชนที่เพิ่มขึ้นทำให้ประชาชนหาได้ไม่พอเลี้ยงชีพ และการขาดเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ

ในประเทศไทย เงินเฟ้อวัดจากอัตราการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาผู้บริโภค ซึ่งเป็นดัชนีที่จัดทำโดยกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ โดยคำนวณจากค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ของราคาสินค้าและบริการต่างๆ ที่ผู้บริโภคซื้อหาเป็นประจำจากผู้ขายปลีกของปีใดปีหนึ่ง เมื่อเปรียบเทียบกับราคาของปีฐาน โดยให้ระดับราคาของปีฐานเทียบเท่ากับ 100 ซึ่งน้ำหนักของสินค้า และบริการ แต่ละรายการกำหนดจากรูปแบบการใช้จ่ายของครัวเรือน ซึ่งได้จากการสำรวจ

การเกิดภาวะเงินเฟ้อ สามารถอธิบายได้ว่าเกิดจาก 2 ปัจจัยหลัก

ปัจจัยแรก เกิดจากแรงดันทางด้านอุปสงค์ เมื่อใดที่ระบบเศรษฐกิจมี ปริมาณความต้องการสินค้าและบริการมากกว่าที่มีอยู่ในขณะนั้นๆ ในขณะที่ยอดผลิตและนำเข้ายังอยู่ในระดับเดิม จะทำให้เกิดภาวะสินค้าขาดแคลน เป็นผลให้ราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้การเพิ่มขึ้นของความต้องการสินค้า และบริการอาจมาจากหลายสาเหตุ เช่น การเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงิน การดำเนินนโยบายการคลังของภาครัฐบาล การเพิ่มขึ้นของอุปสงค์ในต่างประเทศ ที่บวกรวมกับอุปสงค์ในประเทศ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคของประชาชน

ปัจจัยที่ 2 เกิดจากต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นเร็วกว่าการเพิ่มขึ้นของประสิทธิภาพการผลิต ทำให้ผู้ผลิตต้องปรับราคาสินค้าขึ้น สาเหตุที่ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น อาทิ การเพิ่มขึ้นของค่าจ้างแรงงาน การเกิด

4 อัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน (Bank Rate) เป็นอัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารแห่งประเทศไทย เรียกเก็บจากสถาบันการเงินที่ให้อภัยเงินในวงเงินที่กำหนดจากฐานเงินฝากของสถาบันการเงินแต่ละแห่ง โดยการให้อภัยนี้ถือว่าเป็นแหล่งกู้ยืมแหล่งสุดท้าย (Lending of Last Resort) เมื่อมีความจำเป็นภายในระยะเวลาสั้นๆ อย่างมากไม่เกิน 7 วัน ทั้งนี้เพื่อรองรับความผันผวนของความต้องการใช้เงินในตลาดเงินเป็นสำคัญหรือจากการเบิกถอนเงินฝากของประชาชนในภาวะผิดปกติ โดยจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับระบบการชำระเงิน เป็นต้นหลักประกันที่ใช้ในการกู้ยืมเงินนี้ส่วนมากจะเป็นหลักทรัพย์รัฐบาล อย่างไรก็ตาม การปรับปรุงหรือการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน ในแต่ละครั้ง มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การดำเนินนโยบายการเงินมีประสิทธิภาพมากขึ้น

5 อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนในตลาดพันธบัตร (Repurchase Rate) เป็นอัตราดอกเบี้ยที่ใช้ในการซื้อขายพันธบัตรรัฐบาล พันธบัตรของธนาคารแห่งประเทศไทย พันธบัตรรัฐวิสาหกิจที่กระทรวงการคลังค้าประกัน เงินต้นดอกเบี้ยของสถาบันการเงินที่เป็นสมาชิก ในตลาดซื้อคืนพันธบัตร โดยธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นนายทะเบียน และ ตัวแทนการรับจ่ายเงิน ซึ่งถือว่าเป็นคู่สัญญาโดยตรงกับผู้ซื้อและผู้ขาย โดยระยะเวลาการกู้ยืมจะเป็น 1 วัน 7 วัน 14 วัน 1 เดือน 3 เดือน และ 6 เดือน ทั้งนี้ อัตราดอกเบี้ยตลาดซื้อคืนระยะ 14 วัน นั้น ธนาคารแห่งประเทศไทย ใช้เป็นเครื่องมือในการส่งสัญญาณในการดำเนินนโยบายทางการเงินภายใต้กรอบ Inflation Targeting

6 อัตราดอกเบี้ยเงินให้อภัยระหว่างธนาคาร ณ ตลาดลอนดอน (London Interbank Offered Rate หรือ LIBOR) เป็นอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืม หรือเงินฝาก ระหว่างธนาคารพาณิชย์ที่มีฐานะ และชื่อเสียงดี มาก ซึ่งกำหนด ณ ตลาดการเงินที่กรุงลอนดอน ธนาคารพาณิชย์ทั่วไป ในตลาดเงินหลักของโลกมักจะนำอัตรา LIBOR มาใช้เป็นฐานในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืม ประเภทต่างๆ ตามสกุลเงินสำคัญ โดยบวกกำไรส่วนต่างเข้ากับอัตราดอกเบี้ยดังกล่าว กรณีตลาดการเงินอื่นๆ เช่น สิงคโปร์ อัตราดอกเบี้ยระหว่างธนาคารประเภทนี้ เรียกว่า SIBOR ส่วนตลาดที่กรุงเทพฯ เรียกว่า BIBOR

ดุลงบประมาณ (Budgetary Balance)

ัญญา ชันฉวทย (2546 195) กลาวว่ ดุลงบประมาณ คอ ส่วนตางระหวางประมาณการรายได้อและประมาณการรายจ่าย ตามที่กำหนดไว้ในเอกสารงบประมาณประจำปี รายได้อในที่นี้ ประกอบดววย รายได้อจากภาษีอากร รายได้อจากรัฐพาณิชย์ รายได้อจากการขายสิ่งของ/บริการ และรายได้ออื่นๆ ดุลงบประมาณมี 3 ประเภท ได้อแกอ งบประมาณสมดุลงบประมาณเกินดุล และงบประมาณขาดดุล

ดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ (Balance of Payment)

ัญญา ชันฉวทย (2546 195) กลาวว่ ดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ เป็นบันทึกเกี่ยวกับมูลค่าที่เป็นตัวเงินของรายการทางเศรษฐกิจ ระหวางผู้มีถิ่นฐานในประเทศนั้นๆ กับผู้มีถิ่นฐานในตางประเทศ ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งปกติเทากับ 1 ปี ดุลการชำระเงินประกอบด้วย ดุลบัญชีเดินสะพัด บัญชีทุน บัญชีเงินบริจาอด และบัญชีทุนสำรองระหว่างประเทศ ซึ่งทุนสำรองระหว่างประเทศ ได้อแกอ เงินตราตางประเทศ

ทองคำ หลักทรัพย์ ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยถือไว้และสิทธิถอนพิเศษ การขาดดุลอย่างต่อเนื่องของดุลการชำระเงิน และการเปลี่ยนแปลงของทุนสำรองระหว่างประเทศนั้น มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยน และความมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ กล่าวคือ เมื่อดุลการชำระเงินขาดดุลอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ทุนสำรองระหว่างประเทศลดลง ทำให้ประเทศนั้นขาดแคลนเงินตราต่างประเทศหรือทองคำที่สามารถไปชำระหนี้ได้ ซึ่งอาจต้องแก้ปัญหาโดยการลดค่าเงินตราต่างประเทศ การควบคุมเงินตราต่างประเทศ และการควบคุมทางการค้าของรัฐ

ดุลบัญชีเดินสะพัด (Current Account)

ัญญา ชันฉวิทย์ (2546 : 195) กล่าวว่า ดุลบัญชีเดินสะพัด เป็นผลรวมสุทธิของดุลการค้า ดุลบริการ เงินโอนและบริจาค องค์ประกอบของดุลบัญชีเดินสะพัดมีดังต่อไปนี้

-ดุลการค้า (Trade Balance) เป็นผลต่างสุทธิระหว่างสินค้าออก กับสินค้าเข้าที่เก็บรวบรวมจากใบขนสินค้าโดยกรมศุลกากร ซึ่งแสดงถึงปริมาณและมูลค่าสินค้า ที่มีการนำเข้าและส่งออกนอกราชอาณาจักร ยกเว้น สินค้าที่ได้รับเอกสิทธิ์ทางการทูต หรือ สินค้าที่ส่งไปซ่อมแซม สินค้าตัวอย่าง และสินค้าเช่า นอกจากนี้ยังรวมถึงสินค้าที่มีการนำเข้าและส่งออกจริง แต่ไม่ผ่านพิธีการศุลกากร เช่น สินค้าทหาร ไฟฟ้า และเครื่องบินพาณิชย์

-ดุลบริการ (Service Balance) เป็นผลต่างสุทธิที่แสดงถึงการค้าระหว่างประเทศ ในด้านบริการ ประกอบด้วย ค่าขนส่ง ค่าระวาง ค่าประกันภัย ค่าใช้จ่ายด้านการท่องเที่ยว ค่าบริการทางธุรกิจและการเงิน รวมถึงค่าลิขสิทธิ์ เป็นต้น

-เงินโอนและบริจาค (Current Transfers) หมายถึง เงินบริจาคหรือเงินช่วยเหลือต่างๆ ที่ ผู้มีถิ่นฐานในประเทศ (Resident) ได้รับหรือโอนให้ผู้มีถิ่นฐานในต่างประเทศ (Nonresident) ซึ่งเป็นธุรกรรมที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสิทธิความเป็นเจ้าของในทรัพยากรที่แท้จริงหรือทางการเงิน

อัตราแลกเปลี่ยน (Exchange Rate)

ัญญา ชันฉวิทย์ (2546 : 196) กล่าวว่า อัตราแลกเปลี่ยน เป็นราคาของเงินตราต่างประเทศสกุลหนึ่ง ที่กำหนดโดยใช้เงินอีกสกุล เช่น ค่าของเงินบาทเทียบกับ 1 ดอลลาร์สหรัฐเท่ากับ 40 บาท เป็นต้น ระบบอัตราแลกเปลี่ยน อาจจำแนกได้เป็น 3 ระบบหลัก ประกอบด้วย

1 ระบบที่ผูกค่ากับเงินสกุลอื่น ซึ่งอาจเป็นการผูกค่า (Fixed exchange rate) กับ เงินสกุลเดียว เช่น ของกงดอลลาร์กับดอลลาร์สหรัฐอเมริกา แต่เงินตราของประเทศย่อมต้องผันผวนไปกับเงินสกุลอื่นที่ไม่ใช่เงินสกุลอ้างอิง หรืออาจผูกค่ากับกลุ่มเงินตราในหลายสกุลที่เรียกว่า ระบบตะกร้า (Basket system) เช่น ระบบอัตราแลกเปลี่ยนของไทยในอดีต ก่อนที่จะปรับมาใช้ ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัวในปัจจุบัน

2 ระบบที่มีความยืดหยุ่นจำกัด ระบบนี้คล้ายกับระบบ ที่ผูกค่าเงินสกุลอื่นในข้อ 1 แต่อัตราแลกเปลี่ยนสามารถเคลื่อนไหวได้ในช่วงกว้างกว่า ตัวอย่างของระบบนี้ ได้แก่ ประเทศที่อยู่ในกลุ่มสหภาพยุโรป ซึ่งใช้ระบบ Exchange Rate Mechanism (ERM)

3 ระบบที่มีความยืดหยุ่นสูง เป็นระบบอัตราแลกเปลี่ยนที่ขึ้นอยู่กับอุปสงค์ และอุปทานของเงินตราต่างประเทศ ซึ่งค่าของเงินจะมีความผันผวน มากกว่า 2 ระบบแรก ภายใต้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนที่มีความยืดหยุ่นสูงนี้ สามารถแบ่งเป็น 2 ระบบคือ

3.1 ระบบลอยตัวภายใต้การจัดการ (Managed Floating System) ซึ่งเป็นระบบที่ประเทศไทยใช้ในปัจจุบัน จะปล่อยให้อัตราแลกเปลี่ยน มีการเคลื่อนไหวตามภาวะตลาด หากเกิดภาวะขาดเสถียรภาพธนาคารแห่งประเทศไทย จะเข้าแทรกแซงโดยเข้าซื้อหรือขาย เพื่อไม่ให้ค่าเงินบาทแข็งหรืออ่อนเกินไปได้

3.2 ระบบลอยตัวเสรี (Independent Floating System) หรือ (Free Floating System) เป็นระบบที่ค่าเงินลอยตัวตามกลไกตลาดมากที่สุด ระบบนี้ไม่มีประเทศใดในโลกเลยที่เลือกใช้

การวิเคราะห์การเมือง (Political Analysis)

เป็นการวิเคราะห์ถึงภาวะทางการเมืองในปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต เพื่อดูว่าการเปลี่ยนแปลงจะเป็นปัจจัยเกื้อกูล หรือเป็นอุปสรรคต่อประชาชนและธุรกิจ ผลการวิเคราะห์จะทำให้ผู้ลงทุนสามารถประเมินว่า ภายใต้นโยบายของรัฐบาลที่เปลี่ยนแปลงไป จะมีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และกิจการของบริษัทที่ผู้ลงทุนสนใจจะลงทุนซื้อหุ้นนั้น อย่างไรบ้าง

วิกกรม เกษมวุฒิ (2546 : 41) กล่าวว่า การเมือง หมายถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันหรือแสวงหาอำนาจ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวม การปกครอง หมายถึง การบริหาร การวางระเบียบกฎเกณฑ์ สำหรับสังคม รูปแบบการปกครองที่ให้อำนาจอธิปไตย เป็นของประชาชนทั้งหมด และมีจุดมุ่งหมายในการปกครองเป็นไปเพื่อประชาชน เรียกว่า ประชาธิปไตย (Democracy)

ภาวะการเมืองของประเทศไทยถือได้ว่าเป็นปรอหวัดอุณหภูมิของตลาดหุ้นที่สำคัญมากปัจจัยหนึ่ง ไม่เพียงแต่นักลงทุนในประเทศจะอ่อนไหวเพราะบาง กับข่าวคราวของสถานการณ์ทางการเมืองเป็นพิเศษเท่านั้น นักลงทุนจากต่างประเทศให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองมากเช่นกัน ดังจะเห็นได้จากการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่จะนำไปสู่ การเปลี่ยนตัวผู้นำรัฐบาล หรือ การปฏิวัติรัฐประหารในแต่ละครั้งที่ผ่านมา เป็นเหตุให้นักลงทุนชาวต่างประเทศ ระลอกการลงทุนในตลาดหุ้นไทย ส่งผลให้ตลาดหุ้นซบเซาลง แม้ในบางครั้งปัจจัยพื้นฐานอื่นๆ ยังอยู่ในเกณฑ์ดี ทั้งนี้เพราะการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ย่อมนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงนโยบายทางเศรษฐกิจด้วย ประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนา รัฐบาลจึงเข้าแทรกแซงในการดำเนินงานของธุรกิจ ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการพัฒนาประเทศ การเข้าแทรกแซงของรัฐบาล ทำให้การประเมินผลการดำเนินงาน ในอนาคตของบริษัท ทำได้ยากขึ้น เพราะนอกจากปัจจัยที่ไม่แน่นอนนานัปการแล้ว นโยบายของรัฐบาลที่มีต่ออุตสาหกรรม ที่ธุรกิจนั้นๆ ประกอบกิจการอยู่ จะเป็นตัวแปรที่สำคัญมาก เพราะนโยบายต่ออุตสาหกรรมประเภทต่างๆ มักจะไม่แน่นอน เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอตามสภาวะทางเศรษฐกิจและการเมือง และตามนโยบายของพรรคการเมือง ที่เป็นรัฐบาล ตัวอย่างเช่น กิจการโทรคมนาคม เป็นต้น ด้วยเหตุผลที่ว่า ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีลักษณะพิเศษดังกล่าว ซึ่งเป็นลักษณะที่ตลาดในประเทศที่พัฒนาแล้วไม่มี การวิเคราะห์ภาวะการเมืองในประเทศไทยจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพราะจะทำให้สามารถคาดคะเนทิศทางและผลกระทบจากความเปลี่ยนแปลงจะเกิดกับราคาหุ้นได้ในที่สุด

ผลกระทบจากปัจจัยการเมืองในยามที่ตลาดหุ้นได้รับผลกระทบอย่างแรง ไม่ว่าจะเป็นทางบวกหรือในทางลบ นักลงทุนต้องพิจารณาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับหลักทรัพย์ใน 2 มิติ คือ ผลกระทบทางรูปธรรม และผลกระทบทางด้านจิตวิทยา ผลกระทบประการแรก เรียกว่า ผลกระทบทางรูปธรรม (Material Dimension หรือ Material Impact) เป็นเรื่องที่มีตัวตน ตัวอย่าง ได้แก่ การแปรรูปกิจการรัฐวิสาหกิจมาสู่เอกชน (Privatization) เช่น การนำหุ้นของการบินไทยมาขายให้แก่มหาชน ต่อไปก็มีหุ้นของการไฟฟ้า องค์การโทรศัพท์ ฯลฯ ซึ่งเป็นนโยบายทางการเมือง จะมีผลการลงทุน ต่อผลกำไร หมายความว่า เป็นการคาดคะเน ในแง่ผลกระทบที่เกิดขึ้นอย่างมีตัวตนสัมผัสได้ แล้วคิดต่อไปว่าผลกำไรในอนาคตภายใต้การนำของนโยบายนี้จะเป็นอย่างไร เพราะสิ่งนี้ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นโดยตรง เพราะราคาหุ้น เมื่อผลกำไรของบริษัทลดลงในขณะที่ทุกอย่างคงเหมือนเดิม ราคาหุ้นจะต้องลดลงด้วยผลกระทบประการที่สอง คือ ผลกระทบทางจิตวิทยา (Psychological Impact) หรือ ทางนามธรรม เป็นเรื่องของจิตใจที่ไม่มีตัวตนซึ่งเป็นเรื่องชั่วคราว ต้องพิจารณาว่าผลกระทบ ก็คือ ราคาหุ้นหลังจากที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือกำลังมีการเปลี่ยนแปลงทางนโยบายการเมือง จะมีผลอย่างไรกับราคาหุ้น ในการวิเคราะห์หุ้น ยังต้องพิจารณาในเรื่องมิติของเวลา ซึ่งแยกย่อยได้เป็น 2 มิติเช่นกัน มิติแรก คือ การมองในระยะยาว มองว่า การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองนั้น จะมีผลกระทบต่อ รายได้ของบริษัทอย่างไรบ้าง และส่งผลถึงราคาหุ้นด้วย กับมิติที่สอง การมองในระยะสั้น เป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ในช่วง 1 สัปดาห์ หรือในระยะสั้นๆ

5 การวิเคราะห์บริษัท

อัญญา ชันธวิทย์ (2546 197-198) กล่าวว่า วิธีการวิเคราะห์ที่ผู้จัดการการลงทุน และ นักวิเคราะห์มืออาชีพนิยมใช้กันมี 2 แบบ คือ วิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานโดยเริ่มต้น จากภาพรวมก่อน และค่อยเรียงลงมาถึงการวิเคราะห์ในรายละเอียด (Top Down Approach) วิธีการวิเคราะห์แบบนี้ จะเริ่มด้วยการวิเคราะห์เศรษฐกิจทั่วโลกโดยรวม ตามด้วยเศรษฐกิจในภูมิภาค และต่อยอดเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ในภูมิภาค จากนั้นจะพิจารณาลงในรายละเอียดเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อหาภาคเศรษฐกิจที่น่าสนใจ และท้ายที่สุดจะศึกษาว่ามีกลุ่มอุตสาหกรรมใด บริษัทใด และ หลักทรัพย์ประเภทใด ที่ให้ผลตอบแทนดีที่สุดตามวัตถุประสงค์ของการลงทุนที่ได้กำหนดไว้ กองทุนระดับโลกขนาดใหญ่นิยมใช้วิธีการแบบ Top down เป็นแนวทางเพื่อระบุการลงทุนที่ดีที่สุด โดยพิจารณาถึงความเสี่ยงในภูมิภาคและความเสี่ยงของประเทศ เพื่อที่จะได้ตัดสินใจซื้อหลักทรัพย์ ของบริษัทในภูมิภาค และในประเทศนั้นด้วย อีกวิธีเป็นแบบล่างขึ้นบน (Bottom Up Approach) เป็นวิธีที่ตรงข้ามกับวิธีแบบบนลงล่าง การศึกษาจะเริ่มจากการวิจัยข้อสมมติบางประการ เพื่อพยากรณ์ ความต้องการของผู้บริโภคก่อน แล้วย้อนกลับขึ้นไปศึกษาภาวะเศรษฐกิจว่าจะเป็นอย่างไร ตัวอย่างเช่น การศึกษายอดขายรถยนต์ใหม่ ปริมาณการก่อสร้างบ้านใหม่ ยอดขายคอมพิวเตอร์ หรือการยอมรับสินค้าใหม่ๆ

การวิเคราะห์แบบปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis)

ัญญา ชันธวิทย์ (2546 198) กล่าวว่า การวิเคราะห์แบบปัจจัยพื้นฐานเป็นการประเมินมูลค่าของกิจการ ซึ่งจะต้องนำไปเปรียบเทียบกับราคาของหุ้นว่าสูงหรือต่ำกว่า โดยทั่วไปจะแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

การวิเคราะห์แบบปัจจัยพื้นฐาน มี 3 ระดับ

1 การวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาค เพื่อบอกว่าประเทศใดน่าลงทุน

-พิจารณาเศรษฐกิจและนโยบายของแต่ละประเทศ

2 การวิเคราะห์อุตสาหกรรม เพื่อบอกว่าอุตสาหกรรมใดน่าลงทุน

-พิจารณาลักษณะของอุตสาหกรรม

-พิจารณาวงจรชีวิตของอุตสาหกรรม

-พิจารณาการแข่งขันในอุตสาหกรรม

3 การวิเคราะห์บริษัท เพื่อบอกว่าบริษัทใดน่าลงทุน

-พิจารณางบการเงินของบริษัทในอนาคต

-วิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

-พิจารณาความสามารถในการแข่งขัน เช่น การบริหารบุคลากร

-การพยากรณ์กระแสเงินสดที่บริษัทจะทำได้ในอนาคต

การวิเคราะห์แบบปัจจัยพื้นฐานทั้ง 3 ระดับมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาค

ัญญา ชันธวิทย์ (2546 198) กล่าวว่า การวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาค เป็นการวิเคราะห์เศรษฐกิจของประเทศโดยรวมจากข้อมูลที่รวบรวมไว้ เพื่อบอกว่าประเทศใดน่าลงทุน อย่างไรก็ตาม นักลงทุนไทยมีข้อจำกัดในการลงทุนต่างประเทศ เนื่องจาก ต้องขออนุญาตโอนเงินจากธนาคารแห่งประเทศไทย และทำได้ยากมากในทางปฏิบัติ ถึงกระนั้นการวิเคราะห์ในระดับนี้ก็ยังคงจำเป็นอยู่ เนื่องจากต้องศึกษาถึงแนวโน้มของเศรษฐกิจ ในประเทศที่เป็นส่วนหนึ่งของระบบเศรษฐกิจโลกที่กระทบต่ออุตสาหกรรมและต่อบริษัท สิ่งที่ต้องพิจารณา ได้แก่ เหตุการณ์ภายนอก เช่น สิ่งที่เกิดผลกระทบต่อการส่งออกสินค้าโภคภัณฑ์, สินค้าสำเร็จรูปหลัก ๆ และ การนำเข้าพลังงาน

นโยบายการคลัง สิ่งที่ต้องพิจารณา ได้แก่

-รายได้ของรัฐบาลจากการจัดเก็บภาษี และนโยบายภาษีใหม่

-การใช้จ่ายของรัฐบาล

-ภาระหนี้ของรัฐบาล

นโยบายการเงิน สิ่งที่ต้องพิจารณา ได้แก่

-นโยบายการเงิน

-อัตราดอกเบี้ยระยะสั้น (ตัวเงินคั่ง)

-อัตราดอกเบี้ยระยะยาว (พันธบัตร)

-แนวโน้ม/ความเอียง/ความลาดชันของเส้นอัตราผลตอบแทน (Yield Curve) ที่ขึ้นโดยนัยถึงทิศทางดอกเบี้ยในอนาคต

-อัตราแลกเปลี่ยน

-นโยบายเกี่ยวกับอัตราแลกเปลี่ยน

-ปริมาณเงินในระบบ

-ยอดการนำเงินเข้าออกของนักลงทุนต่างประเทศ

-ยอดซื้อขายหลักทรัพย์สุทธิของสถาบันไทยและนักลงทุนต่างประเทศ

การวิเคราะห์อุตสาหกรรม

ัญญา ชันธิวิทย (2546 : 199) กล่าวว่า การวิเคราะห์อุตสาหกรรม เป็นขั้นตอนการศึกษา ศักยภาพของอุตสาหกรรมต่างๆ ในด้านการเติบโตของ ยอดขายและการทำกำไร เพื่อคัดเลือกอุตสาหกรรมที่ เหมาะจะลงทุนโดยในที่นี้จะกล่าวถึง 3 ลักษณะดังนี้

1 ความสัมพันธ์กับวัฏจักรธุรกิจ (Business Cycles) การเปลี่ยนแปลงของ ภาพเศรษฐกิจจะรบกวนเรื่องกับชะลอตัว ย่อมส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมต่างๆในระดับที่แตกต่างกัน เราสามารถจำแนกประเภท อุตสาหกรรมเมื่อเทียบกับเศรษฐกิจได้เป็น 3 กลุ่ม คือ

1 1 อุตสาหกรรมที่กำลังเติบโต (Growth Industries)

1 2 อุตสาหกรรมที่ผันผวนขึ้นลงตามวัฏจักร (Cyclical Industries)

1 3 อุตสาหกรรมที่ไม่ตกต่ำตามเศรษฐกิจ (Defensive Industries)

2 วงจรชีวิตอุตสาหกรรม (Industry Life Cycle) เป็นรูปแบบขั้นตอนการพัฒนาอุตสาหกรรมตามอายุ ของอุตสาหกรรมที่ผ่านไปตามเวลา แบ่งออกได้เป็น 4 ขั้น คือ

2 1 ขั้นบุกเบิก (Pioneering Stage) มีผู้ผลิตน้อยราย ยอดขายเติบโตช้า ผลิตภัณฑ์ยังพัฒนา ไม่สมบูรณ์ กำไรต่ำหรือขาดทุน และอัตราการลงทุนของกิจการสูง

2 2 ขั้นเจริญเติบโต (Growth Stage) ผลิตภัณฑ์เป็นที่ยอมรับของตลาด ยอดขายเพิ่มขึ้น รวดเร็ว เริ่มมีคู่แข่งเข้ามาในตลาด การแข่งขันยังไม่รุนแรง กำไรเริ่มเอียงสูงขึ้น

2 3 ขั้นเติบโตเต็มที่ (Maturity Stage) ยอดขายเพิ่มในอัตราที่ลดลง ผลิตภัณฑ์เลียนแบบเข้า มาแข่งขัน การแข่งขันเริ่มรุนแรง กำไรเริ่มแนวโน้มลดลง

2 4 ขั้นถดถอย (Declining Stage) ยอดขายลดต่ำลง ผลิตภัณฑ์ใหม่เข้ามาทดแทน อัตรากำไร ตกลง เริ่มมีกิจการถอนตัวออกไป

การเลือกอุตสาหกรรมที่จะลงทุน สิ่งสำคัญจะต้องรู้ว่าอุตสาหกรรมนั้นอยู่ในช่วงใด ของ วงจรชีวิต เพื่อที่จะได้ตัดสินใจอย่างถูกต้อง โดยทั่วไปการลงทุนของผู้ประกอบการที่เหมาะสม คือ ขั้น เจริญเติบโต

3 กลาว่าการแข่งขันในอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นการนำแนวคิดกลยุทธ์การแข่งขัน (Competitive Strategy) ของ Michael E Porter มาศึกษาสถานการณ์แข่งขันของกิจการในอุตสาหกรรมนั้นๆ โดยพิจารณาจากปัจจัยกำหนดการแข่งขันในอุตสาหกรรม 5 ส่วน คือ

3.1 การแข่งขันระหว่างคู่แข่งที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งถ้ามีการแข่งขันที่สูงอุตสาหกรรมนี้ ก็ไม่น่าจะดำเนินธุรกิจได้ง่าย เมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันต่ำ

3.2 การเข้ามาของคู่แข่งรายใหม่ ซึ่งถ้าคู่แข่งเกิดยาก ก็แสดงว่าจำนวน คู่แข่งจะมีน้อยราย ซึ่งการดำเนินธุรกิจจะทำได้สะดวกกว่า

3.3 สินค้าทดแทน ถ้าหาสินค้าทดแทนได้ง่าย ก็แสดงว่าธุรกิจนี้ไม่น่าสนใจเท่าที่ควร

3.4 อำนาจการต่อรองของผู้ซื้อ ถ้าผู้ซื้อมีอำนาจมาก อุตสาหกรรมนี้ก็ไม่น่าสนใจ

3.5 อำนาจการต่อรองของผู้ขายปัจจัยการผลิต ถ้ามีอำนาจมาก ย่อมทำให้การทำธุรกิจเป็นไปด้วยความยากลำบาก

ปัจจัยทั้งห้าเป็นตัวกำหนดโครงสร้างการแข่งขัน และ แนวโน้มการทำกำไรในระยะยาวของบริษัทต่างๆ ที่อยู่ในอุตสาหกรรม

การวิเคราะห์บริษัท

อัญญา ชันฉวิทย์ (2546 : 201) กล่าวว่า การวิเคราะห์บริษัทในขั้นแรก จะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทของบริษัท และประเภทของหลักทรัพย์ ทั้งนี้หลักทรัพย์แต่ละหลักทรัพย์ ไม่จำเป็นต้องจัดอยู่ในประเภทเดียวกับบริษัทที่ออกหลักทรัพย์นั้น เนื่องจากการพิจารณาประเภทของหลักทรัพย์นั้น นอกจากจะดูความสามารถในการทำกำไรของบริษัทแล้ว ยังต้องพิจารณาลักษณะความเคลื่อนไหวของราคาว่ามีลักษณะเป็นอย่างไรด้วย เช่น หลักทรัพย์หรือหุ้นที่ออกโดยบริษัทที่เป็น Growth Company อาจจะไม่เป็นหลักทรัพย์ประเภท Growth Stock ในตลาดหุ้นก็ได้ เป็นต้น

- 1 Growth Company and Growth Stock เป็นบริษัทที่มียอดขาย และผลกำไรในอดีตที่ผ่านมาสูงกว่ามาตรฐานในอุตสาหกรรมเดียวกัน บริษัทที่มีลักษณะเป็น Growth Company จะมีความสามารถในการบริหาร และมีความเป็นไปได้ที่จะลงทุนในโครงการที่ให้อัตราผลตอบแทนสูงกว่าที่คาดไว้ ดังนั้น ผลที่ได้รับก็คือ ยอดขายและผลกำไรของบริษัทจะเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงกว่ามาตรฐานและของบริษัทอื่นๆ ในอุตสาหกรรมเดียวกัน สำหรับ Growth Stock เป็นหุ้นของบริษัทที่กำลังเจริญก้าวหน้าและมีผลประกอบการดี และมีการจ่ายเงินปันผลแก่ผู้ถือหุ้นเป็นสัดส่วนน้อย เนื่องจากบริษัทนำเอากำไรสะสมเป็นทุนสำหรับใช้ในการขยายกิจการ Dividend Yield จึงมีระดับต่ำแต่ราคาหลักทรัพย์ในตลาดมักปรับตัวสูงขึ้นอย่างสม่ำเสมอ
- 2 Defensive Company and Stock จะมีผลกำไรที่มีเสถียรภาพ แม้ว่าในอนาคตสภาพเศรษฐกิจโดยทั่วจะตกต่ำก็ตาม ได้แก่ กิจการสาธารณูปโภค บริษัทที่ผลิตและจำหน่ายสินค้าที่จำเป็นแก่การครองชีพ เป็นต้น สำหรับ Defensive Stock หมายถึง หุ้นโดยรวม เมื่อมีการคาดการณ์ว่าภาวะเศรษฐกิจจะเป็นไปในทางลบ ผู้ลงทุนควรสนใจลงทุนในหุ้นประเภทนี้ เนื่องจากลักษณะของหุ้นประเภทนี้ค่อนข้างมีการเปลี่ยนแปลงของราคาไม่มากนัก เมื่อภาวะเศรษฐกิจไม่แน่นอนหรือตกต่ำ หลักทรัพย์ที่จัดอยู่ในประเภท Defensive ได้แก่ หุ้นกิจการสาธารณูปโภค บริษัท

ผลิตเครื่องดื่ม บริษัทอาหารและยา เนื่องจากหลักทรัพย์เหล่านี้มีการเคลื่อนไหวของราคาอย่างช้าๆ แต่มีแนวโน้มสูงขึ้นตลอดเวลา ซึ่งลักษณะนี้เกิดขึ้นรวมทั้งในช่วงเวลาที่เศรษฐกิจรุ่งเรือง ลักษณะอีกประการหนึ่งของหลักทรัพย์ประเภทนี้ คือ หลักทรัพย์นี้จะมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยอย่างมีนัยสำคัญ ถ้าอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ราคาหลักทรัพย์นี้จะลดลง ในทางตรงกันข้ามถ้าอัตราดอกเบี้ยทั่วไปลดลง หลักทรัพย์ประเภทนี้จะมีราคาสูงขึ้น

- 3 Cyclical Company and Stock ผลกำไรของยอดขายของบริษัทประเภทนี้จะได้รับผลกระทบโดยตรงจากวัฏจักรของธุรกิจ กล่าวคือ ยอดขายและกำไรของบริษัทจะเพิ่มขึ้นมาก เมื่อเศรษฐกิจขยายตัวและจะลดลงเมื่อเศรษฐกิจหดตัว Cyclical Stock เป็นหุ้นที่มีลักษณะตรงข้ามกับ Defensive Stock คือ เป็นหลักทรัพย์ของบริษัทที่มีกำไรเปลี่ยนแปลงตามวงจรของธุรกิจ เมื่อภาวะเศรษฐกิจดีขึ้น ผลประกอบการของธุรกิจจะดีขึ้น และมีการเจริญเติบโต ราคาของหลักทรัพย์ก็จะสูงขึ้นตาม ในทางตรงกันข้าม เมื่อภาวะเศรษฐกิจซบเซา ผลประกอบการของธุรกิจจะลดลงอย่างมาก Cyclical Stock ได้แก่ หุ้นของอุตสาหกรรมประเภท วัสดุก่อสร้าง ยื่อกกระดาศ และกระดาศ เครื่องมือและเครื่องจักร ยานพาหนะและอุปกรณ์ รวมทั้งอุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้าฟุ่มเฟือย
- 4 Speculative Company and Stock คือ บริษัทที่ได้รับผลตอบแทนสูง ในขณะที่ยอมรับระดับความเสี่ยงที่สูง บริษัทที่จัดอยู่ในประเภทนี้ ได้แก่ บริษัทที่ริเริ่มคิดค้นสิ่งใหม่ๆ ที่ค่อนข้างใช้ความเสี่ยงสูง เช่น การขุดเจาะน้ำมัน เหมืองแร่ เป็นต้น สำหรับ Speculative Stock เป็นหลักทรัพย์ที่ดึงดูดผู้ลงทุนที่ต้องการเก็งกำไรได้เป็นอย่างดี ไม่มีความมั่นคงถาวร และมีการปรับตัวขึ้นลงอย่างรวดเร็วตามอุปสงค์และอุปทานของตลาด ดังนั้นจึงมีอัตราความเสี่ยงสูงมาก

การศึกษาคัดเลือก บริษัทที่ควรลงทุน โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 รูปแบบ คือ การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative) และ การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative) ผลการวิเคราะห์จาก 2 รูปแบบจะนำมาประมวลเข้าด้วยกันเพื่อหาบทสรุปร่วม

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ เป็นการวิเคราะห์ จากตัวเลขต่างๆ ในงบการเงิน หรือ ก็คือการวิเคราะห์งบการเงิน ซึ่งปกติจะใช้เพียง เครื่องมือการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเป็นหลัก หากต้องการให้สังเกตได้ง่ายขึ้น ควรปรับให้มีการวิเคราะห์ อัตราส่วน เหล่านั้นให้เป็นร้อยละของตัวแปรอ้างอิง (Common Size Analysis) และควรพิจารณาในลักษณะของแนวโน้ม (Trend Analysis) จะให้ผลที่ชัดเจนขึ้น เป้าหมายการวิเคราะห์เพื่อประเมินจุดอ่อนจุดแข็ง ในส่วนต่างๆ ของ บริษัทส่วนใหญ่ จะพิจารณาถึงความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่ส่งต่อไปยังผู้ถือหุ้น เช่น กำไรต่อหุ้น (EPS) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ เป็นการประเมินระดับความสามารถ ของบริษัทในด้านต่างๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับตัวเลข เช่น ขีดความสามารถด้านการตลาด การผลิต/การบริการ การวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม การเงิน การบริหารและระบบสารสนเทศ เพื่อการบริหารเป้าหมายของการวิเคราะห์ เพื่อประเมินระดับ

ความสามารถในการแข่งขัน และ ศักยภาพในการทำกำไรของบริษัท โดยทั่วไปการวิเคราะห์บริษัทสามารถทำได้ 2 รูปแบบ

- 1 การวิเคราะห์แนวโน้มของบริษัทที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ในช่วงที่ผ่านมา โดยจะพิจารณาอัตราส่วนต่างๆ ว่ามีการปรับตัวขึ้น หรือด้อยลงอย่างไร ในช่วงเวลาดังกล่าว
- 2 การเปรียบอัตราส่วนต่างๆ เทียบกับคู่แข่งหรือค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม

การวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis)

อัญญา ชันธวิทย์ (2546 201-202) กล่าวว่า การวิเคราะห์ทางเทคนิค เป็นการศึกษารูปแบบการซื้อขายในอดีต (ระดับราคาและปริมาณ) เพื่อคาดการณ์แนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต หรือระบุระดับราคาที่เหมาะสมที่ควรเป็น นักวิเคราะห์ทางเทคนิคจะไม่ใช้ข้อมูลพื้นฐานของบริษัทมาวิเคราะห์

แนวคิดการวิเคราะห์ทางเทคนิคพัฒนามาจากสมมติฐาน 3 ประการคือ

- 1 ตลาดได้สะท้อนข่าวสารทั้งหมดไว้แล้วในราคาและปริมาณการซื้อขาย (Market Action Discounts Everything) ราคาหลักทรัพย์ หรือดัชนีที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ได้รับรู้ และตีค่าสะท้อนถึงสารสนเทศต่างๆ ทั้งที่เปิดเผยและยังไม่เปิดเผยอย่างเป็นทางการไว้ทั้งหมดแล้ว

- 2 ราคาจะเคลื่อนไหวในลักษณะแนวโน้ม (Prices Move in Trends) ราคานั้นหรือดัชนีจะเคลื่อนไหวใน 3 ลักษณะ คือ แนวโน้มขึ้น (Uptrend) แนวโน้มลง (Downtrend) และ ราคาที่แกว่งตัวในช่วงแคบๆ บริเวณระดับราคาปัจจุบัน (Sideway)

- 3 ประวัติศาสตร์ย่อมซ้ำรอย (History Repeats Itself) ลักษณะความเป็นไปของสภาพการณ์และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต เมื่อองค์ประกอบของสภาพการณ์ในปัจจุบัน มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จะให้ผลลัพธ์ที่คล้ายคลึงกับ ที่เคยเกิดขึ้นแล้วในอดีต ซึ่งก็คือการศึกษารูปแบบราคา (Price Pattern) ในอดีต เพื่อใช้คาดการณ์แนวโน้มราคา

นักวิเคราะห์ทางเทคนิค อาศัยข้อมูลเพียง 3 ส่วนมาใช้ในการศึกษา คือ 1 ราคานั้น หรือดัชนี 2 ปริมาณการซื้อขาย และ 3 ช่วงเวลา โดยปรับนำเอาเทคนิคทางคณิตศาสตร์จำนวนมาก มาใช้เพื่อระบุตัวชี้วัด (Indicators) เช่น ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Moving Averages) ของราคาในตลาด เพื่อค้นหาแนวรับ (ระดับราคาซื้อ) และแนวต้าน (ระดับราคาขาย) หรือแนวโน้มของราคา หรือการนำเอาราคาสูง-ต่ำในอดีตมา เพื่อบ่งชี้ การทะลุผ่าน (Break Out)" เพื่อบอกทิศทางการเคลื่อนไหว ของราคานั้น สำหรับเทคนิคที่ได้รับความนิยมอีกประเภทหนึ่ง ที่เรียกว่าปริมาณการซื้อขายคงค้าง (On-Balanced-Volume) คำนวณค่าโดยวิธีการนำเอาปริมาณหุ้นที่ซื้อขายที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง เพื่อเปรียบเทียบกับปริมาณการซื้อขายคงค้างของวันก่อนหน้า โดยหากราคานั้นปิดสูงขึ้น จากวันก่อนหน้าจะนำไปบวกเข้า แต่ถ้าราคานั้นปิดลดลงจะนำไปลบออก ซึ่งเป็นการประมาณการสะสมหุ้น ของนักลงทุนบางกลุ่ม ปัจจุบันการคำนวณค่าต่างๆ ทางเทคนิคใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นตัวจัดทำให้ นักลงทุนแบบกลุ่มสินทรัพย์ (Portfolio) จำนวนมาก ใช้การวิเคราะห์แบบปัจจัยพื้นฐาน ในการคัดเลือกหุ้น ที่จะซื้อขาย และใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิค เพื่อกำหนดจังหวะเวลาในการสั่งซื้อขายหุ้น

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitatives Analysis)

ชัยญา ชันธวิทย์ (2546 : 203) กล่าวว่า การวิเคราะห์เชิงปริมาณ เป็นวิธีการ ที่เริ่มได้รับความนิยม ในช่วงหลัง โดยเป็นการนำข้อมูลทางตัวเลขต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักทรัพย์มาประมวลผล โดยใช้ตัวแบบจำลองทางทฤษฎีการเงินร่วมกับเทคนิคทางสถิติและเศรษฐมิติ เพื่อให้ได้ราคาหรือทิศทางการเคลื่อนไหวของราคา ตัวอย่างที่ใช้กันได้แก่ ค่า Beta ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ของผลตอบแทนของหลักทรัพย์ เมื่อเทียบกับผลตอบแทนของตลาดชี้โดยดัชนี (SET index) เช่น หุ้น BBL มีค่า Beta = 1.5 หมายความว่า โดยประมาณแล้วเมื่อดัชนีหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น 1% ราคาหุ้น BBL จะเพิ่มขึ้น 1.5% นอกจากนั้นหลักทรัพย์ใหม่ๆ ที่เป็นอนุพันธ์ซึ่งมีโครงสร้างซับซ้อน เช่น ใบสำคัญแสดงสิทธิ (Warrant) เราไม่สามารถหามูลค่า โดยวิธีปัจจัยพื้นฐานได้ จึงต้องใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงปริมาณ มาคำนวณค่า Model ที่นิยมใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ การประยุกต์ใช้ตัวระบบ Black-Scholes ซึ่งเป็นการคำนวณหามูลค่าของใบสำคัญแสดงสิทธิโดยเทียบกับราคาหลักทรัพย์อ้างอิง ในปัจจุบัน ผ่านตัวแบบจำลองการคำนวณค่าเหล่านี้ ปัจจุบันบริษัทนายหน้าค้าหลักทรัพย์ เกือบทุกแห่งจะมีการทำเป็น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ไว้ให้แล้ว

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis)

สื่อประชาสัมพันธ์ ตลาดหลักทรัพย์ฯ (2546 : 35-37) กล่าวว่า การวิเคราะห์เชิงคุณภาพเป็นการ วิเคราะห์ข้อมูลโดยทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับบริษัทข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ อัตราการขยายตัวในอดีต และเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง ส่วนแบ่งตลาด โครงสร้างเงินทุน โครงการขยายโรงงานในอนาคต การขยายช่องทางการจำหน่ายสินค้าที่ได้เตรียมการไว้ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในบริษัท เป็นต้น เพื่อให้ง่ายแก่การเข้าใจ ผู้วิเคราะห์สามารถดูตัวอย่างการวิเคราะห์เชิงคุณภาพที่สำคัญๆ บางประการดังนี้ คือ

1 ขนาดของบริษัท (Size of the Firm) ควรพิจารณาขนาดของแต่ละบริษัท ธุรกิจที่มีขนาดใหญ่ ย่อมจะมีความได้เปรียบธุรกิจขนาดเล็กทั้งในด้านเงินทุน ด้านเทคนิค การจ้างผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถสูง และได้เปรียบในด้านสภาพการแข่งขันในตลาด เป็นต้น

2 อัตราการขยายตัวในอดีต (Past Rate of Growth) ในการประมาณการผลกำไรของบริษัทในอนาคต เพื่อคำนวณหามูลค่าหลักทรัพย์ของบริษัทนั้น ผู้วิเคราะห์อาจใช้อัตราการขยายตัวในอดีตเป็นบรรทัดฐาน ซึ่งมีความเป็นไปได้ที่อัตราการขยายตัวในอนาคต จะเท่ากับอัตราการขยายตัวในอดีต หรือในกรณีที่บริษัทมีจุดเด่น หรือข้อได้เปรียบ ที่แสดงให้เห็นว่ามีความเป็นไปได้ที่จะมีการพัฒนาก้าวหน้าทั้งจากการเปรียบเทียบกับข้อมูลในอดีต และมาตรฐานอุตสาหกรรม อัตราการขยายตัวก็น่าจะสูงขึ้น

3 ลักษณะของผลิตภัณฑ์ (Nature of the Products) ลักษณะของสินค้าในบริษัทเป็นลักษณะใด หากเป็นสินค้าที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน อุปสงค์ในสินค้าจะมีเสถียรภาพมาก ซึ่งจะส่งผลให้กำไรของบริษัทที่ผลิตหรือจำหน่ายสินค้านั้นจะมีเสถียรภาพมากกว่าบริษัทที่ผลิตสินค้าประเภทอื่น

4 ชื่อยี่ห้อผลิตภัณฑ์ (Brand Names) กรณีที่บริษัท มีชื่อยี่ห้อผลิตภัณฑ์เป็นที่รู้จักกัน อย่างแพร่หลายและเป็นที่ยอมรับบุคคลทั่วไป โอกาสในการทำกำไรของธุรกิจก็สูงขึ้นไปด้วย

5 โครงสร้างของเงินทุน (Capital Structure) โครงสร้างของเงินทุนจะแตกต่างกันไปตามนโยบายของแต่ละบริษัท ธุรกิจที่มีโครงสร้างของเงินทุนประกอบด้วย ส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่ ย่อมจะมีความเสี่ยงทางการเงินต่ำกว่าธุรกิจที่มีเงินทุนส่วนใหญ่มาจากหนี้สิน

6 การกระจายของผลิตภัณฑ์ (Diversification) ธุรกิจที่ผลิตหรือจำหน่ายสินค้าและบริการหลายชนิด และมีชื่อเสียงผลิตภัณฑ์หลายชื่อ ย่อมจะสามารถมีส่วนแบ่งในตลาด ได้มากกว่าธุรกิจที่มี การกระจายของผลิตภัณฑ์น้อย และย่อมสามารถลดความเสี่ยง ที่เกิดจากความไม่แน่นอนของการประกอบการได้มากกว่า

7 ผู้บริหารระดับสูง (Top Management) คณะผู้บริหารนับเป็นทรัพยากรที่มีค่าอย่างยิ่งของธุรกิจ หากผู้บริหารของบริษัทใด มีความสามารถในการบริหาร และเสริมสร้างสัมพันธอันดี ระหว่างผู้ได้บังคับบัญชา รวมทั้งมีประสบการณ์และความชำนาญในการประกอบธุรกิจประเภทนั้นแล้ว ย่อมจะทำให้การดำเนินงานของธุรกิจนั้นมีโอกาสประสบความสำเร็จสูง

8 ความสามารถทางด้านการคิดค้นและเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ (Research & Product Development Resources) บริษัทที่มีความสามารถคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่จะเป็นผู้ที่ริเริ่มและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่นั้นในตลาด หากสินค้านั้นเป็นที่ยอมรับในช่วงแรก บริษัทก็จะสามารถทำกำไรได้สูงโดยปราศจากคู่แข่ง และยัง สามารถพัฒนาสินค้านั้นให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้นมากกว่าที่คู่แข่งจะตามทัน ทำให้บริษัทมีข้อได้เปรียบกว่าบริษัทที่จะก้าวตามเข้ามาเป็นคู่แข่งในตลาดในภายหลัง

9 พนักงาน (Human Resources) พนักงานเป็นทรัพยากรที่สำคัญของบริษัทการดำเนินงานของบริษัทจะราบรื่นไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพก็ย่อมต้องอาศัยบุคลากรภายในบริษัท บริษัทจึงควรมีการพัฒนา ด้านทรัพยากรบุคคล เพื่อป้องกันการเปลี่ยนหรือผลงานบอยๆ ซึ่งอาจจะมีผลกระทบถึงการดำเนินงาน และ ผลกำไรของบริษัท

เกณฑ์การคัดเลือกหลักทรัพย์เพื่อการวิเคราะห์ของบริษัทหลักทรัพย์

- หุ้นที่มีมูลค่าตลาดสูง
- หุ้นที่มีศักยภาพในการทำกำไร
- หุ้นของกิจการที่สาธารณชนทั่วไปคุ้นเคย และรู้จักดี
- หุ้นที่ลูกค้ารายใหญ่ถือครองอยู่
- กิจการที่บริษัทได้เป็นที่ปรึกษาทางการเงินหรือจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ให้
- หุ้นใหม่ที่เสนอขายแก่ประชาชนทั่วไปเป็นครั้งแรก (New IPOs)

เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการผลิตรายงานการวิจัยค่อนข้างสูง ดังนั้น ผู้จัดการฝ่ายวิเคราะห์จึงต้องเลือกทำเฉพาะหลักทรัพย์ที่จะก่อให้เกิดรายได้คุ้มค่า ตอรายงานการวิจัยที่ผลิตออกมา คือ จะต้องนำไปสู่ การซื้อขายที่จะสร้างค่านายหน้าได้คุ้มค่า นักลงทุนประเภทสถาบัน เช่น บริษัทจัดการกองทุนรวม บริษัท ประกันภัย แม้มีปริมาณการซื้อขายเพียง ประมาณ 10-15% แต่ละราย ก็มีขนาดใหญ่ของตลาดรวม ซึ่ง ส่วนใหญ่จะใช้ข้อมูลเพื่อพิจารณาตัดสินใจซื้อขาย ดังนั้น บริษัทนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์จึงต้องมีการจัดทำ และส่งรายงานการวิจัยให้ เพื่อตอบสนอง ความต้องการของนักลงทุนเหล่านี้

กลุ่มอุตสาหกรรม และหลักทรัพย์ใน Set 50

ในช่วงต้นปี 2547 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ใช้การจัดแบ่ง กลุ่มอุตสาหกรรมของหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ฯ ทั้งหมด ออกเป็น 8 กลุ่มอุตสาหกรรมหลัก แทนการจัดแบ่งกลุ่มตามประเภทลักษณะธุรกิจเดิม ซึ่งมีหลายกลุ่ม ยากต่อการจัดจำของนักลงทุน โดยกลุ่มอุตสาหกรรม ดังกล่าวประกอบด้วย ดังนี้

1 กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (Agro & Food Industry) ประกอบด้วย กลุ่มธุรกิจการเกษตร และกลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม เดิม

2 กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค (Consumer Product) ประกอบด้วย กลุ่มธุรกิจของใช้ในครัวเรือน กลุ่มแฟชั่น หรือกลุ่มอัญมณี เครื่องประดับ และ กลุ่มสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่มเดิม กลุ่มเวชภัณฑ์ และเครื่องสำอาง

3 กลุ่มธุรกิจการเงิน (Financials) ประกอบด้วย กลุ่มธนาคาร กลุ่มบริษัทเงินทุน และหลักทรัพย์ กลุ่มประกันภัย และประกันชีวิต เดิม

4 กลุ่มวัตถุดิบ และสินค้าอุตสาหกรรม (Industrials) ประกอบด้วย กลุ่มเคมีภัณฑ์ และพลาสติก กลุ่มเยื่อกระดาษ กลุ่มบรรจุภัณฑ์ กลุ่มเครื่องมือและเครื่องจักร กลุ่มยานพาหนะ อุปกรณ์เดิม

5 กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (Property & Construction) ประกอบด้วย กลุ่มวัสดุก่อสร้าง และตกแต่ง กลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เดิม

6 กลุ่มทรัพยากร (Resources) ประกอบด้วย กลุ่มพลังงาน กลุ่มเหมืองแร่ เดิม

7 กลุ่มบริการ (Services) ประกอบด้วย กลุ่มพาณิชย์ กลุ่มบันเทิงและสันทนาการ กลุ่มการแพทย์ กลุ่มโรงแรมและบริการท่องเที่ยว กลุ่มการพิมพ์และสิ่งพิมพ์ กลุ่มบริการเฉพาะกิจ กลุ่มขนส่งโลจิสติกส์ หรือกลุ่มขนส่ง คลังสินค้าและโซโล เดิม

8 กลุ่มเทคโนโลยี (Technology) ประกอบด้วย กลุ่มสื่อสาร กลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้า และคอมพิวเตอร์ กลุ่มชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เดิม

นอกจากนี้ ยังมีกลุ่มหลักทรัพย์อีกหลายกลุ่ม ที่ไม่จัดเข้าอยู่ใน 8 อุตสาหกรรมหลักนี้ แต่เป็นหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ฯ ด้วย ได้แก่ กลุ่มฟื้นฟูกิจการ (Rehabco) กลุ่มอื่นๆ (Others) ใบสำคัญแสดงสิทธิในการซื้อหุ้นสามัญ (Warrant) ใบสำคัญแสดงสิทธิในผลประโยชน์ของหลักทรัพย์อ้างอิง (Depository Receipt) หน่วยลงทุน หุ้นบุริมสิทธิ อนุพันธ์ (Covered Warrant) และหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ใหม่ (MAI)

SET 50 หมายถึง หลักทรัพย์อ้างอิงชั้นนำ 50 ตัวแรก ในตลาดหลักทรัพย์ฯ ที่มีมูลค่าการตลาดสูงสุด ใช้ในการคำนวณดัชนีหลักทรัพย์ชั้นนำ หรือ SET50 เป็นหลักทรัพย์ที่ได้รับความนิยมของนักลงทุน หรืออยู่ในรายชื่อที่นักลงทุนรายใหญ่ และนักลงทุนประเภทสถาบัน มักจะคัดเลือกหรือตัดสินใจลงทุนในปริมาณสูง ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณา โดยตลาดหลักทรัพย์จะนำมูลค่าการซื้อขาย และปริมาณหลักทรัพย์มาคำนวณตามสูตร เพื่อหาหลักทรัพย์จำนวน 50 ตัว ใช้เป็นหลักทรัพย์อ้างอิงชั้นนำ 50 ตัวแรก โดยมีการเปลี่ยนแปลงหรือพิจารณาคัดเลือกใหม่ในทุกไตรมาส สำหรับหลักทรัพย์ชั้นนำ 50 ตัวแรก ที่ถูกคัดเลือกอยู่ในรายชื่อ SET 50 ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2547 (มกราคม-มีนาคม) ได้แก่

CPF BAY BBL, BOA, BT, DTDB, KBANK, KTB, SCB TMB SCC, SCCC, SSI, TPIPL, VNG ATC, VNT, ADVANC SATTEL SHIN, TRUE TT&T, DELTA HANA BANPU, EGCOMP, PTT, PTTEP, RATCH BEC, GRAMMY ITV

MAJOR UBC KGI KK NFS SPL TISCO TUF MS AMATA AP GOLD ITD LH QH SIRI BECL และ THAI
ตามลำดับ

6 ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค

มีผู้ให้คำนิยามของคำว่า **ผู้บริโภค (Consumer)** ไว้ดังนี้

อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2534 : 5) ผู้บริโภค คือ บุคคลต่างๆ ที่มีความสามารถในการซื้อ หรืออีกนัยหนึ่ง
ถ้ามองในแง่ของเศรษฐกิจที่ใช้เงินเป็นสื่อกลางก็คือ ทุกคนที่มีเงิน

อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2539 : 4) ผู้บริโภค หมายถึง ผู้ใช้สินค้าและบริการต่างๆ ที่ผลิตได้ให้

หมดไป เพื่อการตอบสนองของความต้องการของตน

เสรี วงษ์มณฑา (2542 : 30) ผู้บริโภค คือ ผู้ที่มีความต้องการซื้อ (Need) มีอำนาจซื้อ
(Purchasing power) ทำให้เกิดพฤติกรรมการซื้อ (Purchasing behavior) และพฤติกรรมการใช้
(Using behavior)

Schiffman and Kanuk (1994 : 7) ผู้ซื้อ หมายถึง บุคคลซึ่งมีความสามารถ อำนาจซื้อ และความ
เต็มใจที่จะจ่ายเงินของเขา เพื่อตอบสนองของความต้องการต่างๆ ที่เขามีอยู่

ยุทธนา ธรรมเจริญ (2541 : 5) ผู้บริโภค (Consumer) หมายถึง บุคคลหนึ่ง หรือหลายคนที่
แสดงออกซึ่งสิทธิที่จะต้องการ และบริโภค ผลิตภัณฑ์ที่เสนอขายในตลาด ผู้บริโภคอาจซื้อผลิตภัณฑ์ที่จะ
ตอบสนองความต้องการของตนเองและครอบครัว หรือซื้อเพื่อสร้างความพอใจ ให้กับกลุ่มสังคมที่ตนเองอาศัย
อยู่ แต่อย่างไรก็ตาม ในแง่ของนักการตลาด ไม่สามารถสรุปว่าทุกคน คือ ผู้บริโภคของกิจการ ดังนั้นจึงจำเป็น
จะต้องกำหนดองค์ประกอบของผู้บริโภคที่จะเลือกกลุ่มตลาดเป้าหมาย 4 ประการ คือ

- 1 ผู้บริโภคต้องเป็นผู้มีความต้องการ (Needs)
- 2 ผู้บริโภคต้องเป็นผู้ที่มีอำนาจซื้อ (Purchasing Power)
- 3 ผู้บริโภคต้องเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการบริโภค (Consumption Behavior)
- 4 ผู้บริโภคต้องเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการซื้อ (Purchasing Behavior)

ผู้วิจัยเห็นด้วยกับคำนิยามต่างๆ ข้างต้น และขอกล่าวโดยสรุปว่า ผู้บริโภค หมายถึง ผู้ซื้อหรือผู้ใช้
สินค้า ที่มีทั้งกำลังอำนาจในการซื้อ และมีความต้องการที่จะซื้อ ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมผู้บริโภคตามมา

ความหมายของคำว่า **พฤติกรรม (Behavior)** ได้มีผู้ให้คำจำกัดความไว้อีกหลายท่าน ดังต่อไปนี้

Schiffman & Kanuk (1994 : 4) กล่าวว่า พฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior) หมายถึง
พฤติกรรมซึ่งบุคคลทำการค้นหา (Searching) การซื้อ (Purchasing) การใช้ (Using) การประเมินผล
(Evaluation) และการใช้จ่าย (Disposing) ในผลิตภัณฑ์และบริการ โดยคาดว่าจะตอบสนองความต้องการของ
ตนเอง

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2539 :106) กล่าวว่า พฤติกรรมผู้บริโภค คือ การศึกษาพฤติกรรม การตัดสินใจและการกระทำของคนที่เกี่ยวข้องกับการซื้อและการใช้สินค้า

อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2539 :4) พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริโภคแสดงออกมาว่าจะเป็นการเสาะแสวงหา การซื้อ การใช้ การประเมิน หรือ การบริโภคผลิตภัณฑ์ บริการ ซึ่งผู้บริโภคคาดว่าจะสามารถตอบสนองความต้องการของตนได้อย่างพึงพอใจ เป็นการศึกษาการตัดสินใจของผู้บริโภคในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ ทั้งเงิน เวลา และกำลังซื้อเพื่อบริโภค และ บริการต่างๆ อันประกอบด้วย ซื้ออะไร ทำไมจึงซื้อ ซื้อเมื่อไร ที่ไหน และบ่อยครั้งแค่ไหน

อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2539 :5) พฤติกรรมผู้บริโภค อาจหมายถึง ปฏิกริยาของบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับและใช้สินค้า และบริการทางเศรษฐกิจ รวมทั้งกระบวนการต่างๆ ของการตัดสินใจ ซึ่งเกิดก่อนและเป็นตัวกำหนดปฏิกริยาต่างๆ เหล่านี้

ปริญ ลักษิตานนท์ (2536 :27) พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดหา และ การใช้ผลิตภัณฑ์ ทั้งนี้ หมายถึง กระบวนการตัดสินใจซึ่งเกิดขึ้นก่อนและมีส่วนในการกำหนดให้มีการกระทำ

ธงชัย สันติวงษ์ (2537 :34) ได้กล่าวไว้ว่า การเข้าใจพฤติกรรมของผู้บริโภค หรือเข้าถึงกลไกภายใน ตลอดจนปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม นับว่า เป็นเรื่องราวที่นักการตลาดสมัยใหม่ต้องสนใจเป็นพิเศษ ทั้งนี้เพราะการตลาดในปัจจุบัน เป็นยุคสมัย ของการแข่งขันที่เข้มข้น และสภาพแวดล้อมมีข้อจำกัดมากมาย ทำให้การศึกษาผู้บริโภค โดยละเอียดลึกซึ้งไปกว่าเดิม จนถึง พฤติกรรมผู้บริโภค เนื่องด้วยผู้บริโภคมักมีความแตกต่างกันในลักษณะประชากรอยู่หลายประเด็น เช่น ในเรื่องของอายุ รายได้ ระดับการศึกษา และรสนิยม เป็นต้น ทำให้มีการซื้อสินค้า และบริการหลากหลายชนิด ไปบริโภคคนนอกจากลักษณะประชากรดังกล่าว ยังมีปัจจัยอื่น ๆ อีกที่ทำให้การบริโภคแตกต่างกัน (สุปัญญา ไชยชาญ 2543 :21)

ปัจจุบันขนาดของตลาดผู้บริโภคมีความเจริญและมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว รวมทั้งในตลาดอุตสาหกรรมสินค้าและบริการจะมีความคล้ายคลึงกัน ผู้วิจัยทางการตลาดได้ศึกษา พฤติกรรมทางการซื้อของผู้บริโภคพบว่าพฤติกรรมแตกต่างกัน ผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะเด่น และแตกต่างกัน จะมีผลกระทบต่อความจำเป็นเฉพาะอย่าง รวมทั้งบุคลิกภาพ และการดำรงชีวิต (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ 2539 :5)

ผู้วิจัยยอมรับว่าการศึกษาเกี่ยวกับ พฤติกรรมผู้บริโภคเป็นเรื่องราวที่ไม่มีวันล้าสมัย และมีความสำคัญต่อการทำความเข้าใจกระบวนการทางการตลาดในทุกส่วน จึงขอกล่าวโดยสรุป เกี่ยวกับคำว่า พฤติกรรมผู้บริโภค ว่า หมายถึง การแสดงออกของผู้บริโภค ในทุกกระบวนการ นับตั้งแต่ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การตระหนักถึงปัญหา การเสาะแสวงหาข้อมูล ประเมินทางเลือก การตัดสินใจซื้อ ตลอดจนความรู้สึกหลังการซื้อ ซึ่งกระบวนการทั้งหมดเหล่านี้ มีสิ่งเร้าจากปัจจัยต่างๆ มากกระตุ้น อีกทั้งได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทั้งภายในตัวบุคคล และปัจจัยภายนอกเป็นตัวตัดสินใจประกอบด้วย

การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค (Analyzing Consumer Behavior)

การศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภค เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการบริโภคสินค้า ดังนั้น นักการตลาดต้องศึกษาว่า สินค้าที่เขาจะทำการเสนอขายนั้น ใครคือลูกค้า (Who) ผู้บริโภคซื้ออะไร (What) ทำไมจึงซื้อ (Why)

ซื้อเมื่อไร (When) ซื้อที่ไหน (Where) ซื้อบ่อยเพียงไร (How often) รวมทั้งศึกษาว่า ใครมีอิทธิพลต่อการซื้อ (Who)

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2541: 125) กล่าวว่า การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค เป็นการค้นหา หรือวิจัยเกี่ยวกับ พฤติกรรมการซื้อ และการใช้ของผู้บริโภค เพื่อทราบถึงลักษณะความต้องการพฤติกรรมการซื้อ และ การใช้ของผู้บริโภค คำตอบที่ได้จะช่วยให้ นักการตลาด สามารถจัดทำกลยุทธ์การตลาด (Marketing Strategies) ที่สามารถตอบสนอง ความพึงพอใจของผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสม คำถามที่ใช้เพื่อ ค้นหาลักษณะพฤติกรรมผู้บริโภค 7 ประการ (6 Ws และ 1H) ซึ่งประกอบด้วย

- 1 ใครอยู่ในตลาดเป้าหมาย (Who is in the target market?) เป็นคำถามที่ต้องการทราบถึงลักษณะ กลุ่มเป้าหมาย (Occupants) ทางด้านประชากรศาสตร์ ภูมิศาสตร์ จิตวิทยา และพฤติกรรมศาสตร์
- 2 ผู้บริโภคซื้ออะไร (What does the consumer buy?) เป็นคำถามที่ต้องการทราบถึงสิ่งที่ผู้บริโภค ต้องการซื้อ (Objects) เช่น คุณสมบัติ หรือ องค์ประกอบของผลิตภัณฑ์ (Product components)
- 3 ทำไมผู้บริโภคจึงซื้อ (Why does the consumer buy?) เป็นคำถามที่ต้องการทราบถึง วัตถุประสงค์ในการซื้อ (Objectives) ของผู้บริโภค ซึ่งจะต้องศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ พฤติกรรมการซื้อคือ ปัจจัยทางจิตวิทยา ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยทางวัฒนธรรม และปัจจัย เฉพาะบุคคล
- 4 ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อ (Who participates in the buying?) เป็นคำถามเพื่อทราบถึง บทบาทของกลุ่มต่างๆ (Organizations) ที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อประกอบด้วย ผู้ ริเริ่ม ผู้มีอิทธิพล ผู้ตัดสินใจซื้อ ผู้ซื้อ และผู้บริโภค
- 5 ผู้บริโภคซื้อเมื่อใด (When does the consumer buy?) เป็นคำถามที่ต้องการทราบถึง โอกาสในการซื้อ (Occasions) เช่น ช่วงเดือนใดของปี ช่วงวันใดของเดือน ช่วงเวลาใดของวัน เป็นต้น
- 6 ผู้บริโภคซื้อที่ไหน (Where does the consumer buy?) เป็นคำถามที่ต้องการทราบถึง ช่องทางหรือแหล่ง (Outlets) ที่ผู้บริโภคไปทำการซื้อ เช่น ห้างสรรพสินค้า ร้านค้า ฯลฯ
- 7 ผู้บริโภคซื้ออย่างไร (How does the consumer buy?) เป็นคำถามที่ต้องการทราบถึง ขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อ (Operation) ซึ่งประกอบด้วย การรับรู้ปัญหา การค้นหาข้อมูล การ ประเมินผล การตัดสินใจซื้อ และความรู้สึกภายหลังการซื้อ

พฤติกรรมการตอบสนองของผู้บริโภค

การตอบสนอง (Response) หมายถึง พฤติกรรมที่มีการแสดงออกมาหลังจากที่บุคคลมีสิ่งมากระตุ้น ซึ่งหมายถึงการตัดสินใจที่ซื้อ ดังคำอธิบายต่อไปนี้

- 1 การตัดสินใจด้านผลิตภัณฑ์ (Product decision) การตัดสินใจของผู้บริโภค ที่จะซื้อ ผลิตภัณฑ์หนึ่งๆ นั้น ขึ้นอยู่กับทัศนคติต่อผู้ประกอบการธุรกิจ และ ยี่ห้อ ขึ้นอยู่กับสิ่ง

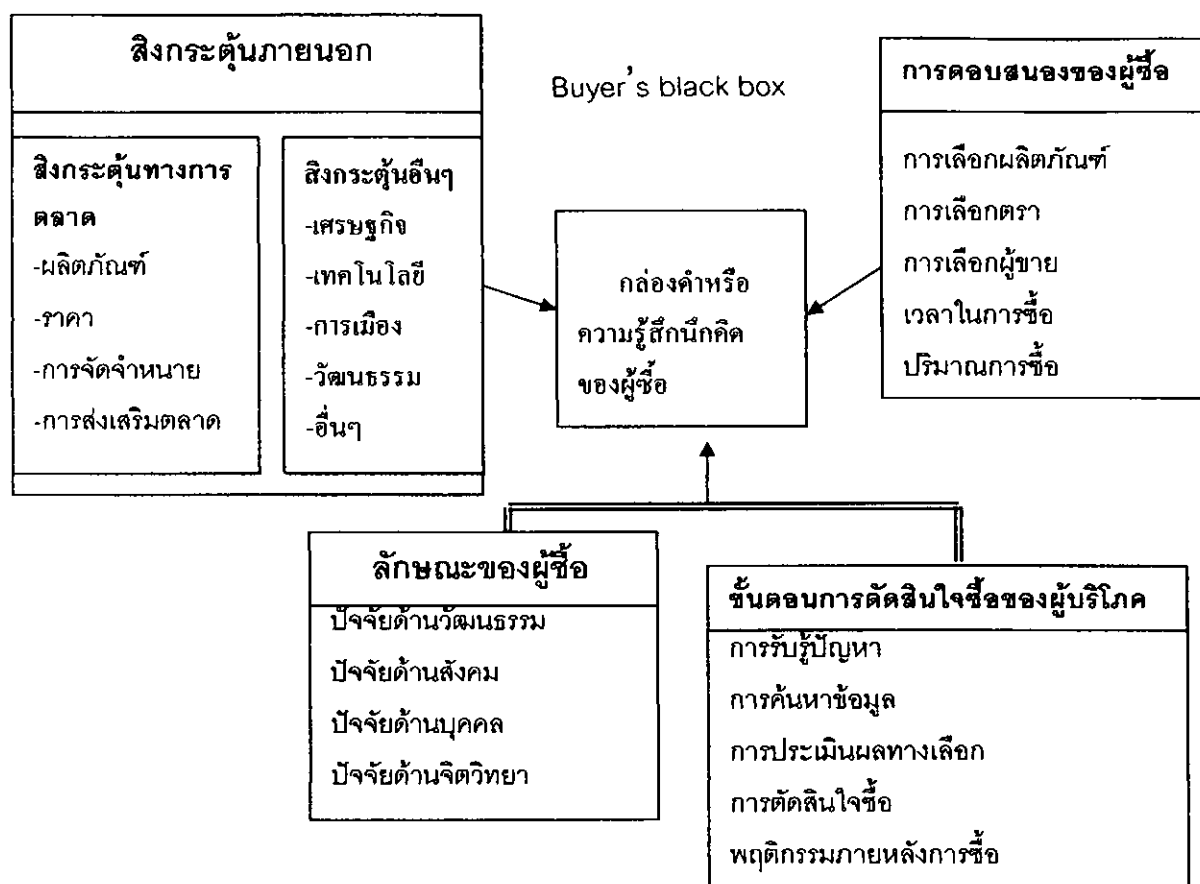
ดึงดูดด้านราคาที่กำหนดและการลดราคา รวมทั้งความเร่งรีบในการซื้อใช้ ซึ่งการตัดสินใจด้านผลิตภัณฑ์จะทำการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้

- 1 1 การตัดสินใจเกี่ยวกับยี่ห้อ (Brand decision) การตัดสินใจเลือก ยี่ห้อใดยี่ห้อหนึ่งขึ้นอยู่กับความเชื่อมั่น ศรัทธา และทัศนคติที่มีต่อยี่ห้อนั้น วาชอบมากหรือน้อยเพียงใด ซึ่งจะมีผลต่อการตัดสินใจเลือกตรายี่ห้อ
- 1 2 การตัดสินใจด้านราคาและการลดราคา (Price and deal decision) ราคาที่กำหนดแตกต่างกันออกไปของแต่ละยี่ห้อ จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้บริโภค ทัศนคติและความรู้สึกต่อราคา ที่เปลี่ยนแปลงจะแตกต่างกันไปตามผลิตภัณฑ์
- 1 3 การตัดสินใจซื้อโดยฉับพลัน (Impulse decision) ผู้บริโภคมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจซื้อโดยฉับพลัน เนื่องจากถูกอิทธิพลของการจัดโชว์แสดงสินค้า และการวางผังร้านค้า รวมทั้งการใช้สิ่งดึงดูดทางด้านร้านค้า ในลักษณะการแจกของแถม เพื่อก่อให้เกิดการตัดสินใจซื้อโดยฉับพลัน
- 2 การตัดสินใจด้านร้านค้า (Store decision) การตัดสินใจเกี่ยวกับร้านค้าของผู้บริโภค หรือขึ้นอยู่กับทัศนคติ ความรู้สึกต่อร้านนั้นๆ การเลือกร้านค้า (Choice of store) หรือช่องทางจำหน่าย การเลือกร้านค้าขึ้นอยู่กับทำเลที่ตั้ง ประเภทของสินค้า ราคา บริการ
- 3 การตัดสินใจเกี่ยวกับวิธีการซื้อ (Method of Purchase decision) ลักษณะหรือวิธีการซื้อของผู้บริโภคจะใช้หัวข้อต่อไปนี้พิจารณา คือ
 - 3 1 ทัศนคติต่อเวลา และระยะทาง (Attitude toward time and distance) ผู้บริโภคจะเปรียบเทียบ ระหว่าง ระยะทางการไปซื้อสินค้า กับ การใช้เวลาในการเดินทาง
 - 3 2 การตัดสินใจจับจ่ายหลายประเภท (Multiple shopping decision) ผู้บริโภคจำนวนมาก นิยมเข้าไปเลือกชมสินค้าที่แห่งเดียว แต่สามารถเลือกสินค้าได้ครบทุกอย่าง ตามที่ต้องการ ตามคอนเซ็ปท์ที่ว่า One-stop shopping

โมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค

ศิริวรรณ เจริญรัตน์และคณะ (2539 :110-112) กล่าวว่า โมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior Model) เป็นการศึกษาถึงเหตุจูงใจ ที่ทำให้เกิด การตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ จุดเริ่มต้นของโมเดลนี้ อยู่ที่การเกิด สิ่งกระตุ้น (Stimulus) ที่ทำให้เกิดความต้องการ สิ่งกระตุ้นผ่านเข้ามาในความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ (Buyer's black box) ซึ่งเปรียบเทียบเสมือนกล่องดำ ซึ่งผู้ผลิตหรือผู้ขายไม่สามารถคาดคะเนได้ โดยความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ จะได้รับอิทธิพลจากลักษณะต่างๆ ของผู้ซื้อแล้วจึงมี การตอบสนองของผู้ซื้อ (Buyer's response) หรือ การตัดสินใจของผู้ซื้อ (Buyer's purchase decision) โดยมีรายละเอียดดังนี้

จุดเริ่มต้นของโมเดลนี้อยู่ที่มีสิ่งกระตุ้น (Stimulus) ให้เกิดความต้องการก่อน แล้วทำให้เกิดการตอบสนอง (Response) ดังนั้น โมเดลนี้ จึงอาจเรียกว่า S-R Theory โดยมีรายละเอียดของทฤษฎีดังนี้

ภาพประกอบ 3 แสดงรูปแบบพฤติกรรมกรซื้อและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อของผู้บริโภค (ที่มา Philip

Kotler 1997 P 172)

1 สิ่งกระตุ้น (Stimulus)

สิ่งกระตุ้นอาจเกิดขึ้นเองจากภายในร่างกาย (Inside stimulus) และสิ่งกระตุ้นจากภายนอก (Outside stimulus) นักการตลาดจะต้องสนใจและจัดสิ่งกระตุ้นภายนอก เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการผลิตภัณฑ์ สิ่งกระตุ้นถือว่าเป็นเหตุจูงใจให้เกิดการซื้อสินค้า (Buying motive) ซึ่งอาจใช้เหตุจูงใจซื้อ ด้านเหตุผล และ ใช้เหตุจูงใจให้ซื้อ ด้านจิตวิทยา (อารมณ์) ก็ได้ สิ่งกระตุ้นภายนอกประกอบด้วย 2 ส่วนคือ

1.1 สิ่งกระตุ้นทางการตลาด (Marketing stimulus) สิ่งกระตุ้นที่นักการตลาด

สามารถควบคุมและต้องจัดให้มีขึ้น เป็นสิ่งกระตุ้นที่เกี่ยวข้องกับส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix) ซึ่งประกอบด้วย

- 1.1.1 สิ่งกระตุ้นด้านผลิตภัณฑ์
- 1.1.2 สิ่งกระตุ้นด้านราคา
- 1.1.3 สิ่งกระตุ้นด้านช่องทางการจัดจำหน่าย
- 1.1.4 สิ่งกระตุ้นด้านการส่งเสริมการตลาด

1.2 สิ่งกระตุ้นอื่นๆ (Other stimulus) เป็นสิ่งกระตุ้นความต้องการของผู้บริโภคที่อยู่ภายนอกองค์การ ซึ่งบริษัทควบคุมไม่ได้ สิ่งกระตุ้นเหล่านี้ได้แก่

- 1.2.1 สิ่งกระตุ้นทางเศรษฐกิจ (Economics) เช่น ภาวะเศรษฐกิจ รายได้ของผู้บริโภค เหล่านี้มีอิทธิพลต่อความต้องการของบุคคล
- 1.2.2 สิ่งกระตุ้นทางเทคโนโลยี (Technological) เช่น เทคโนโลยีการสื่อสารที่ไร้พรมแดน ทำให้เกิดการถ่ายทอดวัฒนธรรมตะวันตก
- 1.2.3 สิ่งกระตุ้นทางกฎหมายและการเมือง (Law and Political) เช่น กฎหมายลดภาษีการนำเข้าเครื่องสำอางจากต่างประเทศ จะมีอิทธิพลต่อการเพิ่มหรือลดความต้องการของผู้ซื้อ
- 1.2.4 สิ่งกระตุ้นทางวัฒนธรรม (Cultural) เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยในเทศกาลต่างๆ จะมีผลกระตุ้นให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการของผู้ซื้อ

2 กล่องดำหรือความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ (Buyer's black box)

ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อเปรียบเสมือนกล่องดำ (Black box) ซึ่งผู้ผลิต หรือผู้ขายไม่สามารถทราบได้ จึงต้องพยายามค้นหาความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ ได้รับอิทธิพลจากลักษณะของผู้ซื้อและกระบวนการตัดสินใจของผู้ซื้อ

2.1 ลักษณะของผู้ซื้อ (Buy characteristics) ลักษณะของผู้ซื้อ มีอิทธิพลจาก ปัจจัยต่างๆ คือ ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านจิตวิทยา

2.2 กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้ซื้อ (Buyer decision process) ประกอบด้วยขั้นตอนคือ การรับรู้ปัญหา การค้นหาข้อมูล การประเมินผลทางเลือก การตัดสินใจซื้อ และพฤติกรรมภายหลังการซื้อ

3 การตอบสนองของผู้ซื้อ (Buyer's response)

การตอบสนองของผู้ซื้อ หรือ การตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคหรือผู้ซื้อ (Buyer's purchase decisions) ผู้บริโภคจะมีการตัดสินใจในประเด็นต่างๆ ดังนี้

3.1 การเลือกผลิตภัณฑ์ (Product choice) เช่น นักลงทุนต้องการเลือกซื้อหุ้น ก็จะเริ่มคิดว่าจะเลือกซื้อหุ้นในกลุ่มอุตสาหกรรมใด

3.2 การเลือกตราสินค้า (Brand choice) เช่น นักลงทุนจะเลือกซื้อหุ้นตัวใดในแต่ละกลุ่ม เป็นผู้นำในแต่ละอุตสาหกรรม หรือเป็นบริษัทใหญ่ หรืออาจเป็นบริษัทขนาดเล็ก

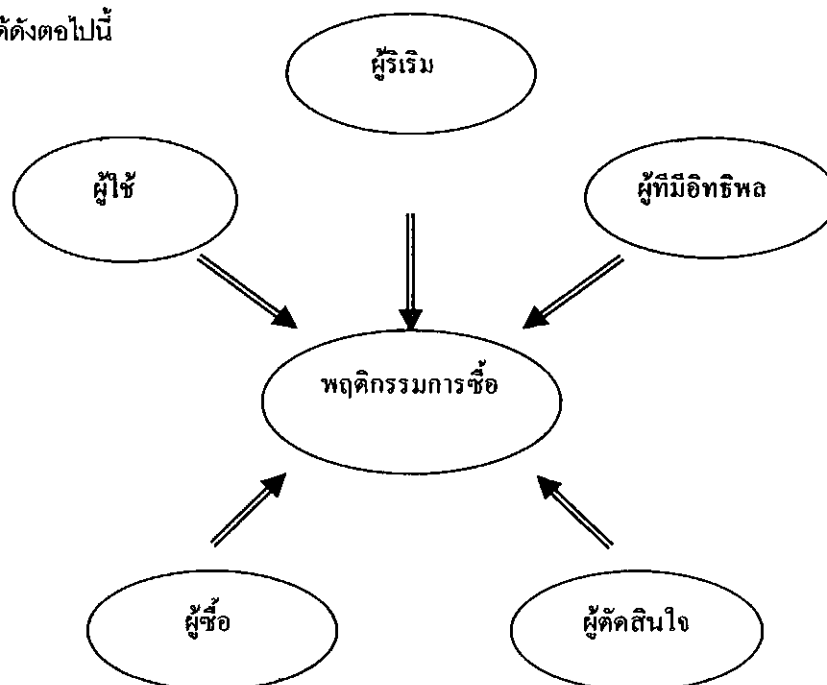
3.3 การเลือกผู้ขาย (Dealer choice) เช่น นักลงทุนจะเลือกใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ (โบรกเกอร์) ที่เป็นบริษัทใหญ่ มีส่วนแบ่งการตลาดสูง หรือคำนึงถึงความสะดวกในการใช้บริการ

3.4 การเลือกเวลาในการซื้อ (Purchase Timing) เช่น นักลงทุนจะเลือก จังหวะเวลาในการลงทุนหุ้นที่เหมาะสม โดยอาศัยการวิเคราะห์ทางเทคนิคเข้ามาช่วย เพื่อดูว่าระดับราคาที่เหมาะสมในการเข้าซื้อหรือขายหุ้น ควรเป็นระดับราคาที่เท่าไร ที่เรียกว่ามีแนวรับ และแนวต้านที่ระดับราคาเท่าไร

3.5 การเลือกปริมาณการซื้อ (Purchase amount) เช่น นักลงทุนจะเลือกซื้อหุ้น ในปริมาณมาก หรือปริมาณน้อย เป็นปริมาณหลักร้อยละ พันหน่วย หมื่นหน่วย หรือแสนหน่วย

บทบาทหน้าที่ของผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจซื้อ (Consumer buying roles)

นักการตลาดควรรู้ว่า ผู้บริโภคแต่ละคนที่อยู่ในตลาดต่างก็มีตำแหน่งหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจซื้อสินค้าแตกต่างกันตามสถานการณ์ เช่น ผู้บริโภคที่เป็นลูกที่อยู่ในวัยเรียน อาจเป็น ผู้ที่มีอิทธิพลต่อผู้ซื้อ (พ่อแม่) ในการซื้อบ้าน และขณะเดียวกัน ผู้เป็นลูก ก็มีบทบาทในการเป็น ผู้ตัดสินใจซื้อ" เองในการซื้อของใช้ส่วนตัว ฉะนั้น ในการตัดสินใจซื้อ ผู้บริโภคมัก จะมีบทบาทหลายบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจซื้อสินค้า ของตนเอง และผู้อื่นด้วย ดังพิจารณาได้จากรายละเอียดต่อไปนี้ ผู้บริโภคแต่ละคน มีบทบาทหน้าที่ได้ดังต่อไปนี้

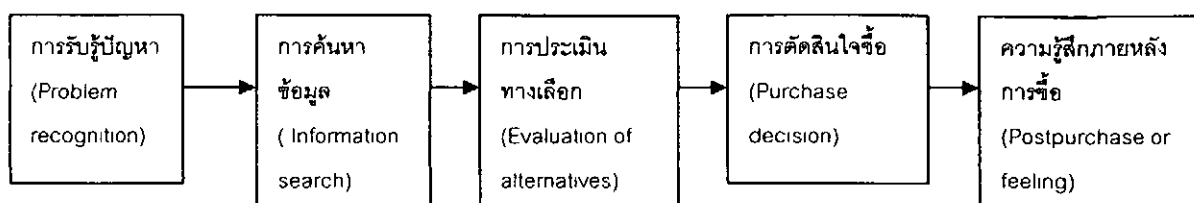
ภาพประกอบ 4 แสดงบทบาทหน้าที่ของผู้บริโภค ที่มา (อ้างอิงจาก Philip Kotler 6th edition 1994 P 161)

- 1 ผู้ริเริ่ม (Initiator) คือ บุคคลผู้ริเริ่มคิดถึงการซื้อสินค้าอย่างใดอย่างหนึ่ง
- 2 ผู้ที่มีอิทธิพล (Influencer) คือ บุคคลผู้ที่มีความคิดเห็น อันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อได้
- 3 ผู้ตัดสินใจซื้อ (Decider) คือ บุคคลผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการตัดสินใจซื้อว่า จะซื้อสินค้าอะไร ซื้อที่ไหน ซื้ออย่างไร
- 4 ผู้ซื้อ (Buyer) คือ บุคคลผู้ที่ทำหน้าที่ในการซื้อสินค้า
- 5 ผู้ใช้ (User) คือ บุคคลผู้ที่ทำหน้าที่บริโภค หรือ ใช้สินค้าและบริการ

7 ขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อ

จากการสำรวจรายงานของผู้บริโภคจำนวนมากในขบวนการซื้อ พบว่า ผู้บริโภคผ่านขบวนการ 5 ขั้นตอน คือ การกระตุ้นความต้องการ การค้นหาข้อมูล การประเมินผลพฤติกรรม การตัดสินใจซื้อ และความรู้สึกภายหลังการซื้อ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าขบวนการซื้อเริ่มต้นก่อนการซื้อจริงๆ และมีผลกระทบหลังจากการซื้อ

โมเดล 5 ขั้นตอนของกระบวนการซื้อ มีรายละเอียดแต่ละขั้นตอน ดังนี้

ภาพประกอบ 5 แสดงโมเดล 5 ขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจซื้อ

ทีมา (ศิริวรรณ เจริญรัตน์ และคณะ, การบริหารการตลาดยุคใหม่ ,2535 หน้า 79)

1 การรับรู้ถึงความต้องการ (Need recognition) หรือการรับรู้ปัญหา (Problem recognition) การที่บุคคลรับรู้ถึงความต้องการของคน ซึ่งอาจเกิดเองหรือเกิดจากสิ่งกระตุ้น ความต้องการภายในบุคคล ได้แก่ ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น เมื่อถึงระดับหนึ่งจะกลายเป็นสิ่งกระตุ้น บุคคลจะเรียนรู้ถึงวิธีที่จะจัดการกับสิ่งกระตุ้นจากประสบการณ์ในอดีต ทำให้เขารู้ว่าจะสนองสิ่งกระตุ้นอย่างไร งานที่สำคัญของนักการตลาด ในขั้นกระตุ้นความต้องการนี้มี 2 ประการคือ ประการแรก นักการตลาดต้องเข้าใจสิ่งกระตุ้นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่มีอิทธิพลต่อผู้บริโภค ประการที่สอง แนวความคิดการกระตุ้นความต้องการ จะช่วยให้นักการตลาดตระลึกว่าระดับความต้องการสำหรับผลิตภัณฑ์จะเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา นักการตลาดต้องสามารถจัดเหตุการณ์ต่างๆ ด้านจิงหะและเวลา เพื่อกระตุ้นความต้องการ

2 การค้นหาข้อมูล (Information Search) ถ้าความต้องการถูกกระตุ้นมากพอ และสิ่งที่สามารถสนองความต้องการอยู่ใกล้กับผู้บริโภค ผู้บริโภคจะดำเนินการเพื่อให้เกิดความพอใจทันที เช่น บุคคลที่หิว มองเห็นร้านอาหาร และเข้าไปซื้ออาหารบริโภคทันที แต่ในบางครั้งความต้องการที่เกิดขึ้น ไม่สามารถสนองความต้องการได้ทันที ความต้องการจะถูกจดจำไว้เพื่อหาการสนองความต้องการในตอนหลัง เมื่อความต้องการที่ถูกกระตุ้นได้สะสมไว้มาก จะทำให้เกิดการปฏิบัติในภาวะอย่างหนึ่ง คือ ความตั้งใจให้ได้รับการสนองความต้องการ เขาจะพยายามค้นหาข้อมูล เพื่อหาการสนองความต้องการที่ถูกกระตุ้น ปริมาณข้อมูลที่ค้นหาขึ้นกับว่าบุคคลเผชิญกับการแก้ปัญหาามากหรือน้อย ข้อมูลที่ผู้บริโภคต้องการ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์

อิทธิพลของแหล่งข้อมูลจะแตกต่างกันตามชนิดของผลิตภัณฑ์ และลักษณะส่วนบุคคลของผู้บริโภค โดยทั่วไปผู้บริโภคได้รับข้อมูลต่างๆ จากแหล่งการค้า ซึ่งนักการตลาดควบคุมการให้ข้อมูลได้ แต่ละแบบจะมีอิทธิพล ต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค แตกต่างกัน การพิจารณาความสำคัญของแหล่งข้อมูลโดยสัมภาษณ์ผู้บริโภค ว่าผู้บริโภครู้จักผลิตภัณฑ์ได้อย่างไร และแหล่งข้อมูลอะไรที่มีอิทธิพลมากต่อผู้บริโภค

3 การประเมินผลทางเลือก (Evaluation of alternatives) เมื่อผู้บริโภคได้ข้อมูลมาแล้วจากขั้นที่สอง ผู้บริโภคจะเกิดความเข้าใจ และประเมินผลทางเลือกต่างๆ นักการตลาดจำเป็นต้องรู้ถึงวิธีการต่างๆ ที่ผู้บริโภคใช้ในการประเมินผลทางเลือก กระบวนการประเมินผลไม่ใช่สิ่งที่ย่าง และไม่ใช่กระบวนการเดียวที่ใช้กับผู้บริโภคทุกคน และไม่ใช่เป็นของผู้ซื้อคนเดียวคนหนึ่งในทุกสถานการณ์การซื้อ แนวความคิดพื้นฐานที่ช่วยเหลือในกระบวนการประเมินผลพฤติกรรมผู้บริโภคมีหลายประการคือ

ประการแรก คุณสมบัติผลิตภัณฑ์ (Product Attributes) กรณีนี้ผู้บริโภคพิจารณา ผลิตภัณฑ์ว่ามีคุณสมบัติอะไรบ้าง ผลิตภัณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง จะมีคุณสมบัติกลุ่มหนึ่ง คุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ในความรู้สึกของผู้ซื้อ สำหรับผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดจะแตกต่างกัน เช่น เบียร์มีคุณสมบัติคือ รสกลมกล่อม มีแอลกอฮอล์ ความขม ปริมาณบรรจุ และราคา คุณสมบัติต่างๆ ของผลิตภัณฑ์นอกจากทำให้เกิดความสนใจโดยทั่วไปแล้ว ผู้บริโภคจะมีความต้องการแตกต่างกัน ตามสิ่งที่เขาสนใจ นักการตลาดจึงแบ่งตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์ออกเป็นส่วนๆ ตามคุณสมบัติที่สร้างความสนใจขึ้นต้นให้แก่ผู้ซื้อได้แตกต่างกัน

ประการที่สอง ผู้บริโภคจะให้น้ำหนักความสำคัญ สำหรับคุณสมบัติผลิตภัณฑ์แตกต่างกัน นักการตลาด ต้องพยายามค้นหาถึงลำดับความสำคัญสำหรับคุณสมบัติผลิตภัณฑ์

ประการที่สาม ผู้บริโภคมีการพัฒนาความเชื่อถือ เกี่ยวกับตรา เนื่องจากความเชื่อถือของผู้บริโภค ขึ้นกับ ประสบการณ์เฉพาะอย่างของผู้บริโภค และความเชื่อมั่นเกี่ยวกับตราผลิตภัณฑ์ จะเปลี่ยนแปลงได้เสมอ

ประการที่สี่ ผู้บริโภคมีทัศนคติในการเลือกตรา โดยผ่านกระบวนการประเมินผลเริ่มต้นด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ที่เขาสนใจ แล้วเปรียบเทียบคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ตราต่างๆ

4 การตัดสินใจซื้อ (Purchase Decision) จากการประเมินผลพฤติกรรมในขั้นที่ 3 จะช่วยให้ผู้บริโภคกำหนดความพอใจระหว่างผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่เป็นทางเลือก โดยทั่วไป ผู้บริโภคจะตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ที่เขาชอบมากที่สุด และปัจจัยต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างกาประเมินผลพฤติกรรมและการตัดสินใจซื้อ 3 ประการคือ

4.1 ทัศนคติของบุคคลอื่น ทัศนคติของบุคคลที่เกี่ยวข้องมีผลทั้งด้านบวกและด้านลบต่อการตัดสินใจซื้อ

4.2 ปัจจัยสถานการณ์ที่คาดคะเนไว้ก่อนการตัดสินใจซื้อ ผู้บริโภคจะคาดคะเนปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น รายได้ที่คาดคะเนของครอบครัว การคาดคะเนต้นทุนของผลิตภัณฑ์ และการคาดคะเนผลประโยชน์ของผลิตภัณฑ์

4.3 ปัจจัยสถานการณ์ที่ไม่ได้คาดคะเน ขณะที่ผู้บริโภคกำลังจะตัดสินใจซื้อนั้น ปัจจัยสถานการณ์ที่ไม่ได้คาดคะเนจะเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งมีผลกระทบต่อความตั้งใจซื้อ เช่น ผู้บริโภคไม่ชอบลักษณะของพนักงานขาย หรือผู้บริโภคเกิดอารมณ์เสียหรือวิตกกังวลจากรายได้ นักการตลาด เชื่อว่าปัจจัยที่ไม่ได้คาดคะเนจะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการตัดสินใจซื้อ การตัดสินใจของแต่ละบุคคลจะต้องมีการปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงได้ นักการตลาดต้องใช้ความพยายามเพื่อทำความเข้าใจต่อพฤติกรรมการซื้อ เพื่อลดภาวะความเสี่ยง โดยทั่วไปผู้บริโภคจะพยายามรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ จากผู้ใกล้ชิดและแหล่งข้อมูลต่างๆ นักการตลาดจึงต้องพยายามจัดหาข้อมูลและเหตุผลสนับสนุนต่างๆ เพื่อลดความเสี่ยงให้ผู้บริโภค

5 ความรู้สึกภายหลังการซื้อ (Postpurchase Feeling) หลังจากซื้อและทดลองใช้ผลิตภัณฑ์ไปแล้ว ผู้บริโภคจะมีประสบการณ์เกี่ยวกับความพอใจหรือไม่พอใจผลิตภัณฑ์ ซึ่งนักการตลาดจะต้องพยายามทราบถึงระดับความพอใจของผู้บริโภคภายหลังการซื้อ ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้คือ ความพอใจของผู้บริโภคจะเป็นฟังก์ชันของความคาดคะเนของเขา ($Expectation = E$) และการปฏิบัติงานของผลิตภัณฑ์ ($Performance$)

= P) ดังนั้น จะหาความพอใจภายหลังการซื้อ (Satisfaction = S) ได้ตามสมการ $S = f(E, P)$ ซึ่งหมายความว่า ถ้าผลิตภัณฑ์สามารถปฏิบัติงานได้เป็นตามที่คาดหวัง ผู้บริโภคจะเกิดความพอใจภายหลังการซื้อ

ความคาดหวังของผู้บริโภคเกิดจากแหล่งข่าวสาร พนักงานขาย และแหล่งติดต่อสื่อสารอื่นๆ ถ้าบริษัทโฆษณาสินค้าเกินความจำเป็น ผู้บริโภคจะตั้งความหวังไว้สูง และเมื่อไม่เป็นความจริงจะเกิดความไม่พอใจ จำนวนความไม่พอใจจะขึ้นกับขนาดของความแตกต่างระหว่างการคาดหวัง และการปฏิบัติจริงของผลิตภัณฑ์ ผู้ขายที่ฉลาดจึงต้องโฆษณาคุณภาพต่ำกว่าของจริง เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความพอใจมากกว่าการคาดคะเนเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ จะพบว่าประสบการณ์เกี่ยวกับตรา มีผลกระทบที่สำคัญเกี่ยวกับความชอบตรา ถ้าตราที่ซื้อผิดพลาด ต่อการสร้าง ความพอใจให้แก่ผู้บริโภค ผู้ซื้อจะมีทัศนคติที่เลวต่อตรา และ อาจเลิกซื้อผลิตภัณฑ์เลย ในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้ซื้อมีความพึงพอใจภายหลังการซื้อสินค้าจะทำให้เกิดซื้อผลิตภัณฑ์อีก

ซึ่งการศึกษาเรื่อง 'พฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร' ผู้วิจัยได้นำแนวความคิดคำถาม 7 ประการเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค ทฤษฎีโมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค บทบาทหน้าที่ของผู้บริโภค พฤติกรรมการตอบสนองของผู้บริโภค ขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อ เพื่อจะได้ทราบและเข้าใจความต้องการผู้บริโภค (Consumer Needs) ลักษณะพฤติกรรมต่างๆ ของผู้บริโภค ที่เทียบเคียงได้กับพฤติกรรมของนักลงทุน และปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจทั้งที่เกิดขึ้นจากอิทธิพลภายในและภายนอกตัวบุคคลมาเป็นเอกสารอ้างอิงประกอบการจัดทำวิจัยในครั้งนี้

8 แนวความคิดส่วนประสมทางการตลาด

Stanton & Futrell (1987 : 41) กล่าวว่า ส่วนประสมทางการตลาด หมายถึง แผนการปฏิบัติงานที่องค์การกำหนดเพื่อให้บรรลุจุดหมาย ส่วนประสมการตลาด (Marketing mix) หมายถึง ปัจจัยทางการตลาดที่ควบคุมได้ซึ่งบริษัทต้องใช้ร่วมกัน เพื่อสนองความต้องการของตลาดเป้าหมาย (McCarthy and Perreault 1990 : 7) หรือ หมายถึง ความเกี่ยวข้องกัน ของ 4 ส่วน คือ ผลิตภัณฑ์ (Product) โครงสร้างราคา (Price structure) ระบบการจัดจำหน่าย (Distribution) กิจกรรมการส่งเสริมการตลาด (Promotion activities) ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์ของระบบการตลาดขององค์การ (Stanton and Futrell 1987 : 648) จากความหมายนี้ได้แสดงลักษณะของ ส่วนประสมการตลาดคือ (1) เป็นปัจจัยทางการตลาด (เครื่องมือทางการตลาด) ที่ธุรกิจควบคุมได้ (2) ต้องใช้ร่วมกันหรือเกี่ยวข้องกันทั้ง 4 เครื่องมือ (3) มีวัตถุประสงค์ของเพื่อสนองความต้องการของตลาดเป้าหมาย (ลูกค้า) ให้เกิดความพึงพอใจ (4) ประกอบด้วยผลิตภัณฑ์ (Product) ราคา (Price) การจัดจำหน่าย (Place or Distribution) และการส่งเสริมการตลาด (Promotion) ซึ่งรวมเรียกว่า 4Ps

1 ผลิตภัณฑ์ (Product) หมายถึง สิ่งที่เสนอขายโดยธุรกิจเพื่อสนองความต้องการของลูกค้าให้พึงพอใจ (McCarthy and Perreault 1990 : 7) ผลิตภัณฑ์ที่เสนอขายอาจจะมีตัวตนหรือไม่มีตัวตนก็ได้ ผลิตภัณฑ์จึงประกอบด้วย สินค้า บริการ ความคิด สถานที่ องค์การ หรือบุคคล

2 ราคา (Price) หมายถึง มูลค่าผลิตภัณฑ์ในรูปตัวเงิน หรือ เป็นสิ่งที่ต้องจ่าย สำหรับการได้มาซึ่ง

บางติง (Stanton and Futrell 1987 650)

3 การจัดจำหน่าย (Place หรือ Distribution) หมายถึง โครงสร้างของช่องทาง ซึ่งประกอบด้วยสถาบันและกิจกรรม ใช้เพื่อเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์และบริการจากองค์การ ไปยังตลาด (Stanton and Futrell 1987 644) สถาบันที่นำผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาดเป้าหมาย คือสถาบันการตลาดส่วนกิจกรรมที่ช่วยในการกระจายตัวสินค้าประกอบด้วย การขนส่ง การคลังสินค้า และการเก็บรักษาสินค้าคงเหลือ การจัดจำหน่ายจึงประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

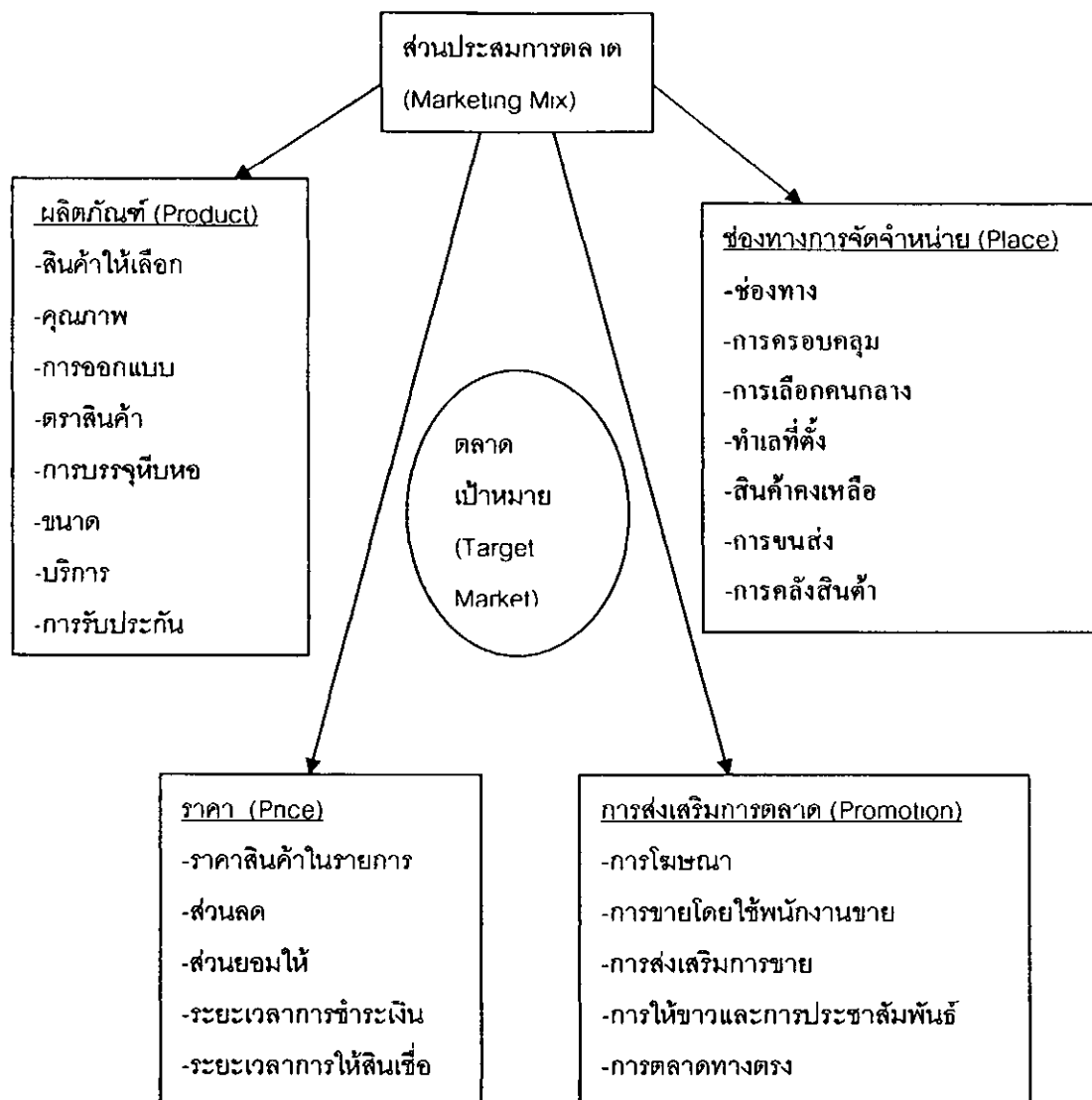
3.1 ช่องทางการจัดจำหน่าย (Channel of distribution) หมายถึง เส้นทางที่ผลิตภัณฑ์ และ (หรือ) กรรมสิทธิ์ผลิตภัณฑ์ถูกเปลี่ยนมือไปยังตลาด (Stanton and Futrell 1987 643) ในระบบช่องทางการจัดจำหน่ายจึงประกอบด้วย ผู้ผลิต คนกลาง ผู้บริโภคหรือผู้ใช้ทางอุตสาหกรรม ช่องทางการจัดจำหน่ายอาจผ่านคนกลางหรือไม่ก็ได้

3.2 การกระจายตัวสินค้า (Physical distribution) หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายตัวผลิตภัณฑ์จากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภค หรือ ผู้ใช้ทางอุตสาหกรรม (Stanton and Futrell 1987 650) การกระจายตัวสินค้า จึงประกอบด้วยงานที่สำคัญต่อไปนี้

- (1) การขนส่ง (Transportation)
- (2) การเก็บรักษาสินค้า (Storage) และการคลังสินค้า (Warehousing)
- (3) การบริหารสินค้าคงเหลือ (Inventory management)

4 การส่งเสริมการตลาด (Promotion) เป็นการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับข้อมูลระหว่างผู้ขาย กับผู้ซื้อเพื่อสร้างทัศนคติและพฤติกรรมการซื้อ (McCarthy and Perreault 1990 730) การติดต่อสื่อสารอาจเป็นการขายโดยใช้พนักงานขาย (Personal selling) และ การขายโดยไม่ใช้พนักงานขาย (Nonpersonal selling) ประกอบด้วย การโฆษณาการส่งเสริมการขาย การให้ข่าวและการประชาสัมพันธ์ ดังนั้น การส่งเสริมการตลาดจึงประกอบด้วย 5 เครื่องมือ คือ (1) การโฆษณา (2) การขายโดยใช้พนักงานขาย (3) การส่งเสริมการขาย (4) การให้ข่าวและการประชาสัมพันธ์ (5) การตลาดทางตรง (Direct marketing) ซึ่งรายละเอียดจะกล่าวถึงในลำดับต่อไป

จากส่วนประสมการตลาด (Marketing mix) จะเห็นความสำคัญของการส่งเสริมการตลาด (Promotion) กับส่วนประสมการตลาด (Marketing mix) ว่า (1) ส่วนประสมการส่งเสริมการตลาดเป็นเครื่องมือหนึ่งของส่วนประสมการตลาด (2) การส่งเสริมการตลาดเป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ขายกับผู้ซื้อ ข้อมูลในการติดต่อสื่อสารอาจจะเป็นผลิตภัณฑ์ ราคา ช่องทางการจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด (3) ทั้งส่วนประสมการตลาด และส่วนประสมการส่งเสริมการตลาด ใช้เพื่อสนองความต้องการของตลาดเป้าหมายให้พึงพอใจ

ภาพประกอบ 6 แสดงส่วนประสมการตลาด (Marketing mix) ที่มา Philip Kotler 2000 หน้า 15)

9 วิวัฒนาการของธุรกิจซื้อขายหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์

วิกรม เกษมวุฒิ (2546 : 7-17) กล่าวว่า วิวัฒนาการความเป็นมาของธุรกิจซื้อขายหุ้น และกำเนิดตลาดหลักทรัพย์ในประเทศไทย อาจแบ่งออกได้เป็น 6 สมัย คือ

- 1 สมัยแรกเริ่มมีการเข้าหุ้นทำการค้าก่อนยุครัตนโกสินทร์
- 2 สมัยเริ่มต้นการค้ากับต่างประเทศในยุครัตนโกสินทร์
- 3 สมัยเริ่มมีธนาคารพาณิชย์
- 4 สมัยบางกอกสต็อกเอ็กซ์เชนจ์
- 5 สมัยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยยุคต้น
- 6 สมัยตลาดหลักทรัพย์ฯ ยุคใหม่มีคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.)

สมัย บางกอกสต็อกเอ็กซ์เชนจ์ (พ.ศ. 2505-2517)

การประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ในระยะเริ่มแรก ได้แก่ การประกอบกิจการนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ กิจการจัดการกองทุนรวม และกิจการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ ตามลำดับ ในปี 2496 บริษัท เบิร์ด จำกัด เป็นบริษัทที่ประกอบธุรกิจนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์เป็นแห่งแรกในประเทศไทย ต่อมาจึงมีบริษัท ประกอบธุรกิจประเภทเดียวกันนี้อีกหลายบริษัท ได้แก่ บริษัท ลีแกว มั่ง จำกัด บริษัท สินอุตสาหกรรมไทย จำกัด ฯลฯ ในปี 2512 เป็นต้นมา มีผู้ประกอบกิจการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ อย่างแพร่หลาย ได้แก่ บริษัท คำนหลักทรัพย์และลงทุนจำกัด บริษัท กรุงเทพมหานคร บริษัท เซสแมนฮัตตัน อินเวสต์เมนต์ (ประเทศไทย) ภายหลังได้เปลี่ยนชื่อเป็น บริษัท เงินทุนหลักทรัพย์ ศรีมิตร จำกัด และ บริษัท บางกอกในมูระ อินเตอร์เนชันแนล ซีเคียวริตี้ จำกัด การประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ของบริษัทต่างๆ ในระยะนั้นมีขอบเขตจำกัด การซื้อขายมีน้อยมาก ราคาที่ซื้อขายจึงขึ้นอยู่กับความพอใจของผู้ซื้อและผู้ขาย ไม่ขึ้นกับอุปสงค์และอุปทาน แต่ในปี 2505 นักธุรกิจเอกชนกลุ่มหนึ่งซึ่งทำธุรกิจนายหน้าและซื้อขายหุ้นอยู่แล้ว ได้ร่วมทุนกันจัดตั้งตลาดหุ้น กรุงเทพฯ ขึ้น โดยใช้ชื่อว่า 'บางกอกสต็อกเอ็กซ์เชนจ์' (Bangkok Stock Exchange) ครั้งแรก จัดตั้งขึ้น ในรูป ห้างหุ้นส่วนจำกัด ในปีต่อมา จึงได้เปลี่ยนเป็นบริษัทจำกัด มีทุนจดทะเบียน 250,000 บาท แบ่งเป็นหุ้นสามัญ 50 หุ้น มูลค่าหุ้นละ 5,000 บาท มีผู้ถือหุ้น 50 ราย ถือรายละ 1 หุ้น และ ให้ผู้ถือหุ้นเป็นสมาชิกตลาดหุ้น

ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2510 - 2514) ได้กำหนดการพัฒนาตลาดทุน เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่ง ในการจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์ตาม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 นั้น เน้นให้ตลาดทุนมีบทบาทที่สำคัญคือการเป็นแหล่งระดม เงินทุนเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ของประเทศพัฒนาการของตลาดทุนของไทย ในยุคใหม่นั้น สามารถแบ่งออกได้ เป็น 2 ยุค คือเริ่มจาก ตลาดหุ้นกรุงเทพ (Bangkok Stock Exchange) ซึ่งเป็นองค์กรเอกชน และต่อมาเป็น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ภายหลังใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า The Securities Exchange of Thailand

การจัดตั้งตลาดหุ้นกรุงเทพ

การจัดตั้งตลาดหุ้นของไทยเริ่มขึ้น ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2505 ในรูปห้างหุ้นส่วนจำกัด โดย ในปีต่อมา ได้จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัด และเปลี่ยนชื่อเป็น ตลาดหุ้นกรุงเทพ (Bangkok Stock Exchange) ถึงแม้ว่าจะมีพื้นฐานในการจัดตั้งที่ดีการซื้อขายหุ้นในตลาดหุ้นกรุงเทพ ก็ไม่ได้รับความสนใจมากนักมูลค่าการซื้อขายมีเพียง 160 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2511 และ 114 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2512 การซื้อขายมีปริมาณลดลงเป็น 46 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2513 และลดลงเหลือ 28 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2514 การซื้อขายหุ้นก็มีมูลค่าถึง 87 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2515 แต่การซื้อขายหุ้น ก็ยังคงไม่เป็นที่สนใจ โดยมูลค่าการซื้อขายหุ้นที่ต่ำสุดมีเพียง 26 ล้านบาทเท่านั้น และในที่สุดตลาดหุ้นกรุงเทพ ก็ต้องปิดกิจการลง เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ตลาดหุ้นกรุงเทพ ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากขาดการสนับสนุน จากภาครัฐ ประกอบกับประชาชน ยังขาดความรู้ความเข้าใจที่เพียงพอในเรื่องตลาดทุน

การจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ถึงแม้ว่าตลาดหุ้นกรุงเทพจะไม่ประสบความสำเร็จในแนวความคิดเกี่ยวกับการจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์ที่มีระบบระเบียบและได้รับการสนับสนุนอย่างเป็นทางการนั้น ได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอย่างมาก ดังนั้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2510 - 2514) จึงได้เสนอแผนการจัดตั้งตลาดทุนดังกล่าวขึ้นเป็นครั้งแรก โดยให้มีเครื่องมืออำนวยความสะดวก และมาตรการสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ที่เหมาะสม ในปี พ.ศ. 2512 รัฐบาลได้ทำการว่าจ้างศาสตราจารย์ชิตินัย เข็ม รอบบิ้นส์ ศาสตราจารย์ประจำภาควิชาการเงิน จากมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย สหรัฐอเมริกา เพื่อมาทำการศึกษาช่องทางการพัฒนาตลาดทุนไทยในเวลาต่อมา ในปี พ.ศ. 2515 รัฐบาลได้เข้ามามีบทบาทโดยการแก้ไข ประกาศคณะปฏิวัติ ที่ 58 เกี่ยวกับ การควบคุมธุรกิจ การค้าที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยและความเป็นอยู่ของประชาชน การแก้ไขดังกล่าวส่งผลให้รัฐบาลสามารถกำกับดูแล การดำเนินงานของบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ ซึ่งทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีระเบียบและยุติธรรม หลังจากนั้นในปี พ.ศ. 2517 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 โดยวัตถุประสงค์ เพื่อจะจัดให้มีแหล่งกลางสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์และการระดมเงินทุนในประเทศ ตามมาด้วยการแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้เพื่อให้สามารถนำเงินออมมาลงทุนในตลาดทุนได้ ปี พ.ศ. 2518 รูปแบบทางกฎหมายต่างๆ ได้รับการปรับแก้จนลงตัว และในวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2518 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ชื่อภาษาอังกฤษในขณะนั้นคือ The Securities Exchange of Thailand) ได้เปิดทำการซื้อขายขึ้นอย่างเป็นทางการครั้งแรกและได้ทำการเปลี่ยนชื่อภาษาอังกฤษเป็น The Stock Exchange of Thailand (SET) เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2534

บทบาทของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ในวันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2517 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากนั้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้เริ่มเปิดทำการซื้อขายครั้งแรก เมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2518 และได้ทำการเปลี่ยนชื่อ ภาษาอังกฤษ จาก The Securities Exchange of Thailand เป็น The Stock Exchange of Thailand (SET) เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2534 ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ตลาดหลักทรัพย์มีบทบาทสำคัญ ดังนี้ ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียน และพัฒนาระบบต่างๆ ที่จำเป็น เพื่ออำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์ ดำเนินธุรกิจใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ เช่น การทำหน้าที่เป็นสำนักหักบัญชี (Clearing House) ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ นายทะเบียนหลักทรัพย์ หรือ กิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจอื่นๆ ที่ได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์

10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ไว้ดังนี้

นฤมล ศรีนพวรรณ (2546 บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตในเกณฑ์ที่ดี มีความรู้ความเข้าใจที่ดีขึ้น ทำให้นักลงทุนมีแนวโน้มที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตมากขึ้น ความถี่ในการซื้อขายไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต มูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต นักลงทุนที่มีเพศ อายุ การศึกษาที่แตกต่างกัน มีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกัน

สุกรี นิธิธรรมาศ (2535 บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการศึกษา อาชีพ หรือรายได้ มีแบบแผน ของพฤติกรรมการลงทุน ที่ไม่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักลงทุนระยะสั้นที่มีความคาดหวังใน capital gain และ มีความโน้มเอียงไปในด้านชอบความเสี่ยงอยู่ในเกณฑ์สูง ทั้งนี้ไม่ว่าจะพิจารณาจากแรงจูงใจ ที่เข้ามาลงทุนในตลาด ระยะเวลาที่ถือหลักทรัพย์ ลักษณะการถือหลักทรัพย์ หรือการขายหลักทรัพย์ก็ตามมูลเหตุจูงใจที่ทำให้ผู้ลงทุนเข้ามาลงทุนในตลาด เนื่องจากมีความคาดหวังที่จะได้รับ capital gain จากการซื้อขายหลักทรัพย์เป็นสำคัญ โดยใช้เหตุผลพื้นฐาน จากการดำเนินงานของกิจการ เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุนของตน การถือครองหลักทรัพย์ส่วนใหญ่จะถือหลักทรัพย์ตั้งแต่ 2 หลักทรัพย์ขึ้นไป และราคาสตลาดของหลักทรัพย์ ที่นักลงทุนสนใจลงทุน มีราคาอยู่ระหว่างต่ำกว่า 100 บาท จนถึง 500 บาท มากที่สุดถึงร้อยละ 85 ของการลงทุนทั้งหมด โดยผู้ลงทุนส่วนใหญ่ ร้อยละ 75 ใช้เงินทุนของตนเอง มีที่ใช้เงินกู้เพื่อซื้อหลักทรัพย์ (margin) เพียงร้อยละ 25 และนักลงทุนที่ลงทุนโดยใช้ margin จะเป็นกลุ่มที่ลงทุนในวงเงินที่สูงเกินกว่า 5 ล้านบาทขึ้นไปมากที่สุด ส่วนใหญ่จะถือหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูง (วัดจากค่า β) อยู่ในสัดส่วนที่ค่อนข้างสูง ใน portfolio ของผู้ตอบแบบสอบถาม สอดคล้องกับพฤติกรรมการถือหลักทรัพย์ระยะสั้น ซึ่งเป็นการลงทุนเพื่อหวังกำไรเป็นหลัก นักลงทุนร้อยละ 63 ถือหลักทรัพย์ไว้นานไม่เกิน 1 เดือน และเมื่อรวมกับนักลงทุน ที่ถือหลักทรัพย์ไว้ต่ำกว่า 2 เดือน จะมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 85.6 ของนักลงทุนทั้งหมดแต่เมื่อถามถึงสภาพการยอมรับผลขาดทุนกลับ ปรากฏว่า มีนักลงทุนยอมตัดใจขายหลักทรัพย์เมื่อหลักทรัพย์นั้น มีราคาต่ำกว่าที่ตนได้ซื้อไว้ร้อยละ 47.7 ของผู้ตอบเท่านั้น อีกร้อยละ 44.4 ตอบว่าจะเก็บหลักทรัพย์นั้นไว้จนกว่าราคา จะกลับสูงขึ้นไปอีก ซึ่งมีความขัดแย้งกันเอง ซึ่งสรุปได้ว่า นักลงทุนยังมี ลักษณะพฤติกรรมชอบลงทุนแบบเก็งกำไร แต่หากขาดทุนจะทนรอถือหลักทรัพย์ไว้ในลักษณะนักลงทุนระยะยาว เนื่องจากใช้เงินทุนส่วนตัวในการลงทุน จึงทนรับสภาพผลขาดทุนได้ และ ผลการวิจัยยังพบว่า อิทธิพลของดัชนีหลักทรัพย์ในต่างประเทศมีความสำคัญ และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน ของนักลงทุนในเกณฑ์ค่อนข้างสูง โดยนักลงทุนกว่าร้อยละ 90 เชื่อว่าดัชนีตลาดหลักทรัพย์นิวยอร์ก มีความสำคัญต่อการตัดสินใจลงทุนมากที่สุด ซึ่งหากภาวะดัชนีราคาหลักทรัพย์ในตลาดต่างประเทศ ผันผวนทางด้านราคามากๆ ก็จะส่งผลกระทบต่อการลงทุนของนักลงทุนเช่นเดียวกัน

สุริย เจริญวงศ์ (2545 บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการในบริษัทหลักทรัพย์ในกรุงเทพมหานคร พบว่า พฤติกรรมการลงทุนส่วนใหญ่เป็นนักลงทุนระยะสั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการผลตอบแทนระยะสั้น ลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์ประเภทเงินลงทุนและหลักทรัพย์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์กับบริษัทหลักทรัพย์จำนวน 2 แห่ง อาศัยข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์และข้อมูลปัจจัยทางเทคนิค นักลงทุนส่วนใหญ่เห็นด้วยกับปัจจัยด้านการบริการในเรื่องความชำนาญเชี่ยวชาญในการบริการ สิ่งอำนวยความสะดวก ปัจจัยด้านราคาเห็นด้วยว่าราคาค่าธรรมเนียมควรขึ้นกับคุณภาพการบริการ ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้งควรมีจำนวนสาขามากและกระจายครอบคลุมหลายพื้นที่ ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาดควรมีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ข้อมูลบริการผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ นักลงทุนที่มีอายุและประสบการณ์ที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจด้านการส่งเสริมการตลาดที่แตกต่างกัน นักลงทุนที่มีการศึกษาและอาชีพที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจด้านการบริการที่แตกต่างกัน นักลงทุนที่มีรายได้และวงเงินที่แตกต่างกันมีการตัดสินใจด้านราคาที่แตกต่างกัน เนื่องจากนักลงทุนที่มีวงเงินสูง มีอำนาจซื้อสูง จึงมีอำนาจในการต่อรองค่าธรรมเนียมในการซื้อขาย นักลงทุนที่ลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์ ประเภทสถาบันการเงิน อาทิ ธนาคาร บริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ มองเห็นว่ามีสภาพคล่องและมีการซื้อขายเป็นประจำ ทำให้มีโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนสูง จึงไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงด้านราคา นักลงทุนที่ใช้ประเภทข้อมูลที่แตกต่างกันจะมีการตัดสินใจด้านการบริการและด้านราคาแตกต่างกัน

สังข์พันธุ์ คุรุภากรณ์ (2539 บทคัดย่อ) ศึกษาความเสี่ยงและผลตอบแทนของหลักทรัพย์กลุ่มพลังงานในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การศึกษาได้แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ 1 ความเสี่ยงและผลตอบแทนของดัชนีกลุ่มพลังงานเทียบกับดัชนีกลุ่มอื่นๆ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทนดัชนีกลุ่มพลังงานกับตัวแปรอิสระอื่นๆ และ 3 ความเสี่ยงและผลตอบแทน ของหุ้นในกลุ่มพลังงาน ผลที่ได้รับจากการศึกษา คือ ดัชนีกลุ่มพลังงานเมื่อเปรียบเทียบกับดัชนีกลุ่มอื่นๆ ทั้งหมด พบว่า อัตราผลตอบแทนดัชนีกลุ่มพลังงานมีค่าสูงอยู่ในลำดับที่ 4 ของดัชนีกลุ่มหลักทรัพย์ทั้งหมด โดยมีอัตราผลตอบแทนเท่ากับร้อยละ 0.471 ต่อสัปดาห์ มีค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบ หรือค่าเบต้าเท่ากับ 0.919 มีค่าสูงอยู่ในลำดับที่ 5 ของกลุ่มหลักทรัพย์ทั้งหมด และจากการจัดลำดับหลักทรัพย์ โดยใช้วิธีผลตอบแทนส่วนเกินต่อค่าเบต้า (Excess Return to Beta) พบว่า ดัชนีกลุ่มพลังงาน อยู่ในลำดับที่ 4 ของกลุ่มหลักทรัพย์ทั้งหมด โดยมีค่าเท่ากับ 0.29 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทนดัชนีกลุ่มพลังงานกับตัวแปรอิสระอื่นๆ โดยใช้ วิธีสเตปไวส์ (STEPWISE) ใน สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ซึ่งใช้ตัวแปรอิสระ 12 ตัวแปร พบว่า มีเพียงดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเท่านั้น ที่เป็นตัวแปรที่มีผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทน ของดัชนีหุ้นกลุ่มพลังงาน สำหรับความเสี่ยง และผลตอบแทนของหุ้นในกลุ่มพลังงาน พบว่า หุ้นที่มีอัตราผลตอบแทนเฉลี่ย สูงที่สุด คือ บริษัท โคเจนเอเรชั่น จำกัด (มหาชน) คิดเป็นร้อยละ 1.689 ต่อสัปดาห์ ขณะที่ หุ้นที่มีอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ บริษัท สยามสหบริการ จำกัด (มหาชน) คิดเป็นร้อยละ -0.751 ต่อ สัปดาห์ หุ้นที่มีค่าเบต้าสูงที่สุดคือ บริษัท บางจากปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) มีค่าเบต้าเท่ากับ 1.255 ขณะที่หุ้นที่มีค่าเบต้าต่ำสุดคือ บริษัท ยูนิคแก๊สแอนด์ปิโตรเคมีคัลส์ จำกัด (มหาชน) มีค่าเบต้าเท่ากับ -0.295 และจากการจัดลำดับหลักทรัพย์โดยวิธีผลตอบแทนส่วนเกินต่อค่าเบต้า หุ้นที่มีค่าสูงที่สุด 3 ลำดับแรกได้แก่ 1 บริษัทเดอะ

โคเจนเอเชียน จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 1 54 ลำดับ 2 บริษัท ปตท จำกัด และผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 0 59 และ ลำดับ 3 บริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 0 51

สกส ว่องมงคลฤทธิ์ (2543 บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง ดัชนีราคาหลักทรัพย์ในประเทศไทย กรณีศึกษา หลักทรัพย์ของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) การศึกษาถึงผลกระทบของปัจจัยต่างๆที่มีต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์และปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่สามารถนำไปใช้เป็นตัวบ่งชี้ทิศทางการเปลี่ยนแปลงตลาดหลักทรัพย์ และการลงทุนโดยผ่านการระดมทุนในตลาดหลักทรัพย์ได้ สำหรับนักลงทุนรายย่อย การได้ทราบถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการจัดการลดความเสี่ยงจากการลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์ได้ส่วนหนึ่ง การศึกษานี้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ ซึ่งได้รวบรวมจากบริษัทเอกชน และหน่วยงานต่างๆ ของรัฐ ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลรายเดือน ตั้งแต่เดือน มกราคม 2538 ถึงเดือน ธันวาคม 2542 เป็นระยะเวลา 60 เดือน โดยทำการศึกษาวิเคราะห์และเปรียบเทียบถึงผลของการเปลี่ยนแปลงตัวแปรปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์และปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยใช้วิธี กะประมาณระบบสมการอุปสงค์และอุปทาน ในหลักทรัพย์ของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) โดยวิธี Three Stage Least Square ซึ่งให้ผลสรุปว่า นอกเหนือจากราคาหลักทรัพย์ที่มีความสัมพันธ์ตรงกันข้ามกับปริมาณความต้องการซื้อหลักทรัพย์ ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ซึ่งได้แก่ อัตราดอกเบี้ยในประเทศ ดัชนีตลาดหุ้นนิวยอร์ก (ดาวโจนส์) อัตราส่วน ของราคาหลักทรัพย์ต่อกำไรต่อหลักทรัพย์ และปริมาณฐานเงินในระบบเศรษฐกิจ จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลง ปริมาณความต้องการซื้อหลักทรัพย์ของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำหรับปริมาณความต้องการเสนอขายหลักทรัพย์จะมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับราคาหลักทรัพย์ และ ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ซึ่งได้แก่ ดัชนีกลุ่มอุตสาหกรรมธนาคารพาณิชย์ อัตราแลกเปลี่ยน อัตราดอกเบี้ยมาตรฐานในสหรัฐ ปริมาณเงินทุนเคลื่อนย้ายสุทธิ และปริมาณเงินออมของประชาชนในธนาคารพาณิชย์ จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลง ปริมาณความต้องการ เสนอขายหลักทรัพย์ ความยืดหยุ่น ในความต้องการเสนอซื้อหลักทรัพย์ที่มีต่อราคามีค่าน้อยกว่าความยืดหยุ่นในการเสนอขายหลักทรัพย์ที่มีต่อราคา ผลการศึกษาได้นำไปสู่ข้อเสนอนี้ในเชิงนโยบายที่ว่า การแทรกแซงตลาดหลักทรัพย์ ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด คือการออกมาตรการที่จะทำให้นักลงทุนเกิดความมั่นใจในตัวตลาดหลักทรัพย์ พร้อมกับการกระตุ้นปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่ออุปสงค์และอุปทานในหลักทรัพย์

สุพร จรูญรังษี (2546 บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพ ใช้เหตุผลในการตัดสินใจ มากที่สุด รองลงมา คือมีความรอบคอบระมัดระวัง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ในด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศให้ความสำคัญมากที่สุดคือ จากบทวิเคราะห์และคำแนะนำของโบรกเกอร์ รองลงมาได้แก่จากสื่อหนังสือพิมพ์ ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจที่นักลงทุนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ทิศทางของอัตราดอกเบี้ย รองลงมาได้แก่ภาวะอัตราดอกเบี้ยในต่างประเทศ ปัจจัยด้านภาวะการเมือง ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศ ให้ความสำคัญ มากที่สุด คือ ภาวะการเมืองต่างประเทศ รองลงมา ได้แก่ ภาวะการเมืองภายในประเทศ ปัจจัยด้านภาวะ

หลักทรัพย์ ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศ ให้ความสำคัญ มากที่สุด คือ หลักทรัพย์ที่ได้ลงทุน มีราคา
 เพิ่มขึ้นรองลงมาได้แก่ หลักทรัพย์ที่ได้ลงทุนมีการประกาศจ่ายเงินปันผล จุดมุ่งหมายในการลงทุน นัก
 ลงทุนทั่วไปในประเทศ คือ ต้องการกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ต้องการเงินปัน
 ผล ส่วนประเภทหลักทรัพย์ที่นิยมลงทุน นักลงทุนทั่วไป ในประเทศนิยมลงทุนใน หุ้นสามัญมากที่สุด
 รองลงมา ได้แก่ ใบสำคัญแสดงสิทธิ และระยะเวลาที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศถือครองเฉลี่ย พบว่า นักลงทุน
 ทั่วไปในประเทศ ถือครองหลักทรัพย์เฉลี่ย เท่ากับ 61.96 วัน นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีเพศแตกต่างกัน มี
 ความนิยมในการลงทุนใน ใบสำคัญแสดงสิทธิ แตกต่างกัน 5 นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุแตกต่างกัน มี
 จุดมุ่งหมายต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการแตกต่างกัน และมีความนิยมในการลงทุนใน หุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลง
 สภาพ และในใบสำคัญแสดงสิทธิ แตกต่างกัน นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีความ
 นิยมในการลงทุนในใบสำคัญแสดงสิทธิ แตกต่างกัน นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมี
 ความนิยมในการลงทุนในหุ้นสามัญ แตกต่างกัน นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอาชีพแตกต่างกันมีจุดมุ่งหมาย
 ต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน แตกต่างกัน และมีความนิยมในการลงทุนใน หุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลง
 สภาพ ใบสำคัญแสดงสิทธิ และ หน่วยลงทุน แตกต่างกัน นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
 แตกต่างกัน มีจุดมุ่งหมายต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน และจุดมุ่งหมายต้องการมีส่วนร่วมเป็น
 เจ้าของกิจการ แตกต่างกัน และ มีความนิยมในการลงทุนหุ้นสามัญ แตกต่างกัน ปัจจัยด้านบุคลิกภาพใน
 ด้านกล้าเสี่ยง (ชอบผจญภัย) มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศถือครองหลักทรัพย์โดย
 เฉลี่ย โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวคือ เมื่อมี บุคลิกภาพในด้านกล้าเสี่ยง (ชอบผจญภัย)
 มากขึ้น จะทำให้ระยะเวลาที่นักลงทุนถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ โดยเฉลี่ย น้อยลง
 ปัจจัยด้านภาวะการเมือง มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย
 โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวคือ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่ให้ความสำคัญกับปัจจัย
 ด้านภาวะการเมือง มากขึ้นจะทำให้ระยะเวลาที่นักลงทุนถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย น้อยลง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้า มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

- 1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 4 การจัดกระทำข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล
- 5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะนักลงทุนประเภทบุคคล จำนวนนักลงทุนที่แน่นอน ยังไม่มีการเก็บบันทึกตัวเลขไว้เป็นหลักฐาน ซึ่งตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้ประมาณการจำนวนนักลงทุนในปี พ.ศ. 2546 ว่ามีอยู่ประมาณเกือบ 300,000 บัญชี แต่นักลงทุนจำนวนมากมีการเปิดบัญชีไว้หลายแห่ง ซึ่งร้อยละ 10 จะมีบัญชีอยู่เกินกว่า 1 แห่ง ดังนั้น จึงไม่สามารถทราบจำนวนประชากรที่เป็นนักลงทุนที่แท้จริงได้

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักลงทุนประเภทบุคคล ที่เป็นลูกค้าของบริษัทหลักทรัพย์ ในเขต กรุงเทพมหานคร โดยอาศัยสูตรในการคำนวณขนาดตัวอย่าง สำหรับการประมาณค่าสัดส่วนตามทฤษฎี ไม่ทราบความน่าจะเป็น (Non Probability Sampling) ของประชากรโดยเลือกหน่วยตัวอย่างแบบใส่คืน (กัลยา วานิชย์บัญชา 2546 : 26)

$$n = \frac{Z^2 pq}{E^2}$$

โดยที่ p = ความน่าจะเป็นของประชากร

$$q = 1 - p$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

Z = ค่า Z Score ที่ระดับความเชื่อมั่น

E = ค่าความคลาดเคลื่อน

โดยแทนที่ค่าระดับความน่าจะเป็นของประชากรเท่ากับ 0.5 ค่า Z ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และมีค่าความคลาดเคลื่อนที่ 0.05 แล้วจะได้ผลดังนี้

$$\begin{aligned} n &= (1.96)^2 (0.5) (0.5) / (0.05)^2 \\ &= 384.19 \end{aligned}$$

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จึงได้ที่ 384 19 หรือประมาณ 385 ตัวอย่าง และได้มีการเผื่อการสูญเสียของแบบสอบถาม เนื่องจากการไม่ให้ความร่วมมือ/ความอนุเคราะห์ จากผู้ตอบแบบสอบถาม(นักลงทุน) หรือกรอกมาไม่สมบูรณ์ครบถ้วน จึงเผื่อการสูญเสียไว้อีก 15 ชุด ดังนั้น แบบสอบถามจะมี 400 ชุด

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่หนึ่ง

การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) สุ่มเลือกโดยใช้วิธีจับสลาก มีจำนวนสลากทั้งสิ้น 37 สลาก (ตามรายชื่อบริษัทหลักทรัพย์ที่มีทั้งหมด 37 แห่ง) สุ่มจับสลากมา 10% จะได้ 4 บริษัทหลักทรัพย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จึงได้บริษัทหลักทรัพย์ที่เป็นสถานที่เก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

- 1 บริษัทหลักทรัพย์กรุงศรี จำกัด
- 2 บริษัทหลักทรัพย์ทรีตี้ จำกัด (มหาชน)
- 3 บริษัทหลักทรัพย์กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
- 4 บริษัทหลักทรัพย์ไทยพาณิชย์ จำกัด

ขั้นที่สอง

เลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยการแบ่งโควตา (Quota Sampling) เลือกห้องค้าหลักทรัพย์ ที่เป็นสถานที่ในการเก็บข้อมูล จำนวนบริษัทละ 2 ห้องค้า รวมทั้งสิ้น 8 ห้องค้า ห้องค้าละ 50 คน

ขั้นที่สาม

นำแบบสอบถามเพื่อสอบถามนักลงทุนประเภทบุคคลที่อยู่ในห้องค้า ตามความสะดวก (Convenience sampling)

2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อเป็นการศึกษาพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ของนักลงทุน
- ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะจากการลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อม ที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์
- ตอนที่ 4 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักลงทุน เป็นคำถามแบบปลายปิด แบบมีหลายคำตอบให้เลือก เป็น Nominal Scale จำนวน 4 ข้อ (ในข้อที่ 1-3, 6-7) เป็นคำถามแบบปลายปิด Ordinal Scale ให้เรียงลำดับคำตอบ จำนวน 1 ข้อ (ในข้อที่ 4) เป็นคำถามแบบปลายเปิด เป็น Ratio Scale จำนวน 1 ข้อ (ในข้อที่ 8) และเป็นคำถามแบบปลายเปิด เป็น Nominal Scale จำนวน 1 ข้อ (ในข้อที่ 5)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อม ที่มีผลต่อการพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ โดย

เป็นคำถามวัดระดับการตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ โดยอาศัย ปัจจัยด้านส่วนประสมการตลาด จำนวน 20 ข้อ และ อาศัยปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก จำนวน 15 ข้อ เป็น Ordinal Scale ใช้เกณฑ์วัดตามวิธีของ Likert Scale โดยแบ่งการให้คะแนนระดับการใช้ปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง เป็นปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจน้อย

ระดับ 2 หมายถึง เป็นปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจปานกลาง

ระดับ 3 หมายถึง เป็นปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจมาก

การอภิปรายผลการวิจัยเพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะแบบสอบถามที่วัดระดับการใช้ปัจจัยประกอบการตัดสินใจ ผู้วิจัยจึงกำหนดเกณฑ์เฉลี่ยของคะแนนที่ได้ เพื่อสะดวกในการอภิปรายผล ซึ่งใช้สูตรคำนวณ ดังนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช 2542 : 110)

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอินตรัภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{3 - 1}{3} = 0.67 \end{aligned}$$

1 - 1.67 หมายถึง ใช้ปัจจัยประกอบการตัดสินใจ น้อย

1.68-2.35 หมายถึง ใช้ปัจจัยประกอบการตัดสินใจ ปานกลาง

2.36- 3 หมายถึง ใช้ปัจจัยประกอบการตัดสินใจ มาก

ตอนที่ 3 เป็นคำถามแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะ ของนักลงทุน จำนวน 1 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามแบบปลายเปิด

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ ประสบการณ์การลงทุน และวงเงินที่ได้รับ/จำนวนเงินที่ลงทุน มีลักษณะเป็นคำถามแบบเลือกตอบจำนวน 7 ข้อ

ข้อที่ 1 เพศ ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภท นามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 2 อายุ ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภท เรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ข้อที่ 3 ระดับการศึกษา ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภท เรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ข้อที่ 4 รายได้ ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภท เรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ข้อที่ 5 อาชีพ ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภท นามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 6 ประสบการณ์การลงทุน ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภท เรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ข้อที่ 7 วงเงินที่ได้รับ / จำนวนเงินที่ลงทุน ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภท เรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

- 1 ศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสาร และงานวิจัย เพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัย และสร้างเครื่องมือ ในการวิจัย คือแบบสอบถาม ให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมาย การวิจัย
- 2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 3 นำข้อมูลมาสร้างแบบสอบถาม แล้วขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ พิจารณาตรวจสอบ และขอคำแนะนำ ในการแก้ไข ปรับปรุงเพื่อให้ถูกต้อง ตรงกับความมุ่งหมายในการวิจัย
- 4 นำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไข ไปทดสอบก่อน (Pre -test) กับนักลงทุนจำนวน 30 ราย แล้วนำมา วิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบัค (Cronbach alpha Coefficient) (กัลยา วานิชย์บัญชา 2546 : 449) ในงานวิจัยนี้ ค่า alpha เท่ากับ 0.72

3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งข้อมูล (Source of Data) การวิจัยเรื่องนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) และการวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Research) โดยมุ่งศึกษาพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร

1 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้ทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชน ดังนี้

- 1.1 หนังสือพิมพ์ธุรกิจ วารสารต่าง ๆ
- 1.2 หนังสือทางวิชาการ บทความ วิทยานิพนธ์ และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 1.1 ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต
- 1.2 โบรชัวร์ เอกสารการลงทุนเกี่ยวกับหลักทรัพย์ที่บริษัทหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จัดทำขึ้น

2 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 424 คน โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

- 2.1 เตรียมแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด ซึ่งได้มีการแก้ไขปรับปรุงจนสมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว
- 2.2 ดำเนินการจัดทำหนังสือขออนุญาตจากทางบัณฑิตวิทยาลัย และ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 4 ฉบับ ไปถึง ผู้อำนวยการฝ่ายห้องค้าหลักทรัพย์ หรือบริษัทหลักทรัพย์ที่ทำการสุ่มเลือกไว้ จำนวน 4 บริษัท ตามที่ระบุไว้ในกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ ให้ลูกค้านักลงทุนเป็นผู้กรอกแบบสอบถาม ตามจำนวนที่ระบุไว้
- 2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้เวลาทั้งสิ้น 2 สัปดาห์ (ตั้งแต่ช่วงสัปดาห์ที่ 2 ของเดือนกันยายน 2547 ช่วงวันจันทร์-ศุกร์ ระหว่างเวลา 9.30-12.30 น และ 14.30-16.30 น)
- 2.4 เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลทั้งหมด

4 การจัดกระทำข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมแบบสอบถามมาดำเนินการดังนี้

- 1 การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม และแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออกไป
- 2 การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว มาลงรหัสตามที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า แยกแบบสอบถามให้เป็นหมวดหมู่ ตามตัวแปร เพศ อายุ การศึกษา รายได้ อาชีพ ประสบการณ์การลงทุน เงินที่ได้รับ/จำนวนเงินที่ลงทุน
- 3 การประมวลผลข้อมูล ข้อมูลที่ลงรหัสแล้ว ได้นำมาบันทึกเข้า File โดยใช้คอมพิวเตอร์ PC เพื่อทำการประมวลผล ซึ่งใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ หรือ SPSS for Window รวมทั้ง

สถิติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการทดสอบสมมติฐาน โดยการวิจัยครั้งนี้ใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 (Level of Significance) โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 นำข้อมูลในตอนที่ 1 ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร มาแจกแจงความถี่ และร้อยละ ในส่วนของคำถามในข้อ 8 (ซึ่งเป็น Ratio Scale) นำข้อมูลมาหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และในส่วนของคำถามข้อที่ 5 นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่

3.2 นำข้อมูลในตอนที่ 2 ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด และปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร มาแจกแจงความถี่ ร้อยละ

3.3 นำข้อมูลในตอนที่ 3 ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเพิ่มเติม แบบปลายเปิด มาแจกแจงความถี่

3.4 นำข้อมูลในตอนที่ 4 ซึ่งเป็นคำถาม เกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร มาแจกแจงความถี่ และร้อยละ

3.5 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกันโดยใช้ t-test ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 เฉพาะตัวแปรเพศ และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เปรียบเทียบความแตกต่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม ในสมมติฐานข้อที่ 1 ยกเว้น ด้านเพศ ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จึงทดสอบรายคู่โดยใช้ Least-Significant Different (LSD) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างอีกชั้นหนึ่ง (กัลยา วานิชย์บัญชา 2546 : 258) ใช้ทดสอบคำถามในตอนที่ 1 ข้อที่ 8

3.6 ทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรเชิงกลุ่ม 2 ตัวแปร สำหรับคำถามที่เกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในด้านส่วนประสมการตลาด และปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกด้านภาวะเศรษฐกิจ ภาวะการเมือง และปัจจัยผลกระทบจากต่างประเทศ เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2-3 โดยใช้สถิติ Chi-Square test หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนประสมการตลาด และปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการเมือง เศรษฐกิจ และผลกระทบจากต่างประเทศ กับ พฤติกรรมการลงทุน ของนักลงทุน โดยทดสอบคำถามตอนที่ 1 ในข้อ 1 3 และ 6

5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ ผู้วิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยการประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์และด้วยมือ โดยใช้สถิติดังนี้

1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้ในการอธิบายข้อมูลส่วนบุคคล

1.1 คาร์ร้อยละ (Percentage) โดยวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร (บุญเยี่ยม หุนละดี 2531 : 37)

$$\% = \frac{f \times 100}{n}$$

เมื่อ % แทน คาร์ร้อยละ

f แทน ความถี่หรือจำนวนผู้ที่ตอบแบบสอบถามข้อนั้น

n แทน จำนวนตัวอย่างทั้งหมด หรือจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean) โดยใช้สูตร (ประคอง กรรณสูตร 2538 : 72)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S D) เป็นการทดสอบการกระจายของข้อมูล (ประคอง กรรณสูตร 2538 : 74)

$$S D = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S D แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง

X แทน คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง

n แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง

n - 1 แทน จำนวนตัวแปรอิสระ

$(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2 สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability test) คือ หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha – Coefficient) ของ Cronbach (วิทยาลัยพยาบาล 2546 : 449)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left| \frac{1 - \sum S_i^2}{S_i^2} \right|$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
 n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
 S_i^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Analysis) ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้

3.1 ค่า t-test ใช้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2542 : 360) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\left(\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right)}}$$

เมื่อ S_1^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
 S_2^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
 t แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 $\bar{X}_1$ แทน คะแนนเฉลี่ยกลุ่มที่ 1
 $\bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยกลุ่มที่ 2
 n_1 แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1
 n_2 แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

กรณีค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน

$$df = \frac{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}{\left(\frac{S_1^2}{n_1} \right) + \left(\frac{S_2^2}{n_2} \right)}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงแบบ t
	$\bar{X}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยตัวอย่างกลุ่มที่ 2
	S_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	n_1, n_2	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ 2

3.2 การทดสอบค่าเอฟ (F-test) ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One- Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป (กัลยา วานิชย์บัญชา 2544 : 135) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานในข้อที่ 1

$$F = \frac{MS_{(B)}}{MS_{(W)}}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติจากการแจกแจงแบบ F เพื่อทราบนัยสำคัญ

$MS_{(B)}$ แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

(Mean Square Between Groups)

$MS_{(W)}$ แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม

(Mean Square Within Groups)

$$MSb = \frac{SSb}{(k - 1)}$$

$$MSw = \frac{SSw}{(n - k)}$$

SSb แทน ผลรวมของกำลังสองระหว่างกลุ่ม (Between group sum of Squares)

SSw แทน ผลรวมของกำลังสองภายในกลุ่ม (Within group sum of Squares)

k แทน จำนวนกลุ่ม

n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

$(k - 1)$ แทน Degree of freedom สำหรับการแปรผันระหว่างกลุ่ม (df_b)

$(n - k)$ แทน Degree of freedom สำหรับการแปรผันภายในกลุ่ม (df_w)

และถ้าผลทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ต้องทำการทดสอบเป็นรายคู่ต่อไป เพื่อดูว่ามีคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธี Fishers s least significant difference (LSD) (กัลยา วาณิชยบัญชา 2544 332-333)

$$LSD = t_{1-\alpha/2, n-k} \sqrt{MSE [1/n_i + 1/n_j]}$$

เมื่อ $t_{1-\alpha/2, n-k}$ คือ ค่าที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ t-test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และ
 ขึ้นหางความเป็นอิสระภายในกลุ่ม

MSE คือ ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม (MSw)

n_i คือ จำนวนข้อมูลของกลุ่ม i

n_j คือ จำนวนข้อมูลของกลุ่ม j

3.3 การทดสอบ Chi-Square test (ศิริชัย กาญจนวาสี 2545 235-236) เป็นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงกลุ่ม 2 ตัวแปร เพื่อให้ทดสอบสมมติฐานในข้อ 2 และ ข้อ 3 โดยมีสูตรดังนี้

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \left[\frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}} \right]$$

χ^2 แทน ค่า ไคลแควร์

O_{ij} แทนค่า ความถี่สังเกตได้ของแถว i และคอลัมน์ j

E_{ij} แทนค่า ความถี่สังเกตได้ของแถว j และคอลัมน์ i

r แทนค่า จำนวนแถวบน

c แทนค่า แถวตั้ง

df = (r-1) (c-1) แทน องศา ของความอิสระ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน จำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน ค่าเฉลี่ย(Mean)
min	แทน ค่าคะแนนต่ำสุด
max	แทน ค่าคะแนนสูงสุด
S D	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)
Sig	แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบที่โปรแกรม SPSS คำนวณได้ ใช้ในการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t – distribution
F- Ratio	แทน ค่าที่ใช้พิจารณา F-Distribution
F-Prob p	แทน ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
χ^2	แทน ค่าไคสแควร์
Prob	แทน ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ส่วนตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักลงทุน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักลงทุน

ข้อมูลทั่วไปของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษาสูงสุด รายได้ อาชีพ ประสบการณ์การลงทุน และ จำนวนเงินที่ลงทุน โดยแจกแจงจำนวน และค่าร้อยละ ดังนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวน และร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนักลงทุนประเภทบุคคล

-ข้อมูลส่วนบุคคลของนักลงทุน	จำนวนคน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	212	55 10
หญิง	173	44 90
รวม	385	100 00
อายุ		
อายุ 18-25 ปี	81	21 00
อายุ 26-35 ปี	140	36 40
อายุ 36-45 ปี	102	26 50
อายุ 46-55 ปี	50	13 00
อายุ 56 ปีขึ้นไป	12	3 10
รวม	385	100 00
การศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย	26	6 80
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช	12	3 10
อนุปริญญา / ปวส	18	4 70
ปริญญาตรี	246	63 80
สูงกว่าปริญญาตรี	83	21 60
รวม	385	100 00

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของนักลงทุน	จำนวนคน	ร้อยละ
รายได้ (ต่อเดือน)		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 50 000 บาท	242	62.90
50 001-100,000 บาท	77	20.00
100,001-150,000 บาท	45	11.70
150,001-200,000 บาท	14	3.60
200,001 บาทขึ้นไป	7	1.80
รวม	385	100.00
อาชีพ		
นักเรียน / นักศึกษา	7	1.80
รับจ้าง / ลูกจ้างบริษัทเอกชน	246	63.90
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	16	4.20
อาชีพอิสระ / ธุรกิจส่วนตัว	99	25.70
อื่นๆ ได้แก่ ค้าขาย ชรก เกษียณ	17	4.40
รวม	385	100.00
ประสบการณ์ในการลงทุน		
ไม่ถึง 1 ปี	100	26.00
1-3 ปี	86	22.30
4-6 ปี	75	19.50
7-9 ปี	51	13.20
10 ปีขึ้นไป	73	19.00
รวม	385	100.00
วงเงินที่ได้รับ / จำนวนเงินที่ลงทุน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 500,000 บาท	189	49.10
500,001-1,000,000 บาท	89	23.10
1,000,001-1,500,000 บาท	41	10.60

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของนักลงทุน	จำนวนคน	ร้อยละ
1,500,001-2,000,000 บาท	18	4.70
2,000,001 บาทขึ้นไป	48	12.50
รวม	385	100.00

จากตาราง 1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 385 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 212 คนคิดเป็นร้อยละ 55.1 และเป็นเพศหญิงจำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 44.9 และเป็น

อายุ ของนักลงทุนส่วนใหญ่มีอายุ 26-35 ปี มีจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 รองลงมาคือนักลงทุนที่มีอายุ 36-45 ปี มีจำนวน 102 คนคิดเป็นร้อยละ 26.5 นักลงทุนที่มีอายุ 18-25 ปี มีจำนวน 81 คนคิดเป็นร้อยละ 21 นักลงทุนที่มีอายุ 46-55 ปี มีจำนวน 50 คนคิดเป็นร้อยละ 13 และนักลงทุนที่มีอายุ 56 ปีขึ้นไป มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาของนักลงทุนส่วนใหญ่ คือ ปริญญาตรีจำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 63.8 รองลงมาคือสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 ต่ำกว่ามัธยมปลาย มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 มัธยมปลาย / ปวช. มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 และอนุปริญญา / ปวส. มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือนของนักลงทุนส่วนใหญ่ คือ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 50,000 บาทจำนวน 242 คนคิดเป็นร้อยละ 62.9 รายได้ระหว่าง 50,001 - 100,000 บาท มีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0001 - 150,000 บาท มีจำนวน 45 คนคิดเป็นร้อยละ 11.7 รายได้ระหว่าง 150,001-200,000 บาท มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 และรายได้ 200,001 บาทขึ้นไป มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ตามลำดับ

อาชีพของนักลงทุนส่วนใหญ่ คือ รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 63.9 รองลงมาคืออาชีพอิสระ / ธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 อาชีพอื่น ๆ ได้แก่ ค้าขาย ผู้ที่เกษียณจากการทำงาน มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 อาชีพข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 และอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ตามลำดับ

ประสบการณ์การลงทุนของนักลงทุนส่วนใหญ่ คือ ไม่ถึง 1 ปี มีจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 26 รองลงมาคือ 1-3 ปี มีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 ประสบการณ์ 4-6 ปี มีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 ประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไป มีจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 19 และประสบการณ์ 7-9 ปี มีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 ตามลำดับ

วงเงิน หรือจำนวนเงินที่ลงทุน ของนักลงทุนส่วนใหญ่ คือ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 500,000 บาท มีจำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 49.1 รองลงมาคือ 500,001-1,000,000 บาท มีจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1

จำนวนเงิน 2 000,001 บาทขึ้นไป มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 จำนวนเงิน 1,000 001-1 500,000 บาท มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 และจำนวนเงิน 1 500 001 – 2 000,000 บาท มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 ตามลำดับ

และจากการวิเคราะห์ผลพบว่าข้อมูลลักษณะทั่วไปของประชากรด้านอายุ การศึกษาสูงสุด รายได้ต่อเดือน อาชีพ และวงเงินที่ได้รับ/จำนวนเงินลงทุน มีการกระจายของข้อมูลจำนวนมาก จึงได้นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ และร้อยละใหม่ ซึ่งได้ผลดังนี้

ตาราง 2 แสดงจำนวน และ ร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนักลงทุนประเภทบุคคล (จัดกลุ่มใหม่)

ข้อมูลส่วนบุคคลของนักลงทุน	จำนวนคน	ร้อยละ
อายุ		
อายุ 18-25 ปี	81	21.00
อายุ 26-35 ปี	140	36.40
อายุ 36-45 ปี	102	26.50
อายุ 46-ปีขึ้นไป	62	16.10
รวม	385	100.00
การศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	56	14.50
ปริญญาตรี	246	63.90
สูงกว่าปริญญาตรี	83	21.60
รวม	385	100.00
รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 50,000 บาท	242	62.9
50,001-100,000 บาท	77	20.00
100,001 บาทขึ้นไป	66	17.10
รวม	385	100.00
อาชีพ		
รับจ้าง / ลูกจ้างบริษัทเอกชน	246	63.90
อาชีพอิสระ / ธุรกิจส่วนตัว	99	25.70

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของนักลงทุน	จำนวนคน	ร้อยละ
อื่นๆ	40	10.40
รวม	385	100.00
วงเงินที่ได้รับ / จำนวนเงินที่ลงทุน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 500,000 บาท	189	49.10
500,001-1,000,000 บาท	89	23.10
1,000,001 บาทขึ้นไป	107	27.80
รวม	385	100.00

จากตาราง 2 พบว่าอายุ ของนักลงทุนที่จัดกลุ่มใหม่แล้ว ส่วนใหญ่มีอายุ 26-35 ปี มีจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 รองลงมาคือนักลงทุนที่มีอายุ 36-45 ปี มีจำนวน 102 คนคิดเป็นร้อยละ 26.5 และ นักลงทุนที่มีอายุ 18-25 ปี มีจำนวน 81 คนคิดเป็นร้อยละ 21 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาของนักลงทุนส่วนใหญ่ คือ ปริญญาตรีจำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 63.8 รองลงมาคือสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 และต่ำกว่าปริญญาตรีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือนของนักลงทุนส่วนใหญ่ คือ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 50,000 บาทจำนวน 242 คนคิดเป็น ร้อยละ 62.9 รายได้ระหว่าง 50,001 - 100,000 บาท มีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และรายได้ 100,001 ขึ้นไป มีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 17.10 ตามลำดับ

อาชีพของนักลงทุนส่วนใหญ่ คือ รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 63.9 รองลงมาคืออาชีพอิสระ / ธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 อาชีพอื่น ๆ ได้แก่ ค้าขาย ผู้ที่เกษียณจากการทำงาน มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 ตามลำดับ

วงเงิน หรือจำนวนเงินที่ลงทุน ของนักลงทุนส่วนใหญ่ คือ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 500,000 บาท มีจำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 49.1 รองลงมาคือ วงเงิน 1,000,001 บาทขึ้นไป มีจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 และวงเงิน 500,001-1,000,000 บาท มีจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 23.10 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุน

การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ วัตถุประสงค์ใน การลงทุน แหล่งข้อมูลที่ใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน หลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ กลุ่มอุตสาหกรรม

หลักทรัพย์ที่ลงทุนมากที่สุด รายชื่อหลักทรัพย์ที่ลงทุนมากที่สุด เหตุผลในการเลือกหลักทรัพย์ที่ลงทุน ความถี่ในการลงทุน และระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ โดยแจกแจงจำนวนและค่าร้อยละ ดังนี้

ตาราง 3 แสดงจำนวน และร้อยละ ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุน

พฤติกรรมในการลงทุน	จำนวนคน	ร้อยละ
วัตถุประสงค์ในการลงทุน		
กำไรจากการลงทุน	256	66.50
เงินปันผลที่ได้จากการลงทุน	40	10.40
การเพิ่มขึ้นของเงินทุน	69	17.90
สิทธิต่างๆ ที่พึงได้รับจากการลงทุน	20	5.20
รวม	385	100.00
ข้อมูลประกอบการตัดสินใจ		
ข่าว/นสพ	106	27.50
บทวิเคราะห์ของโบรกเกอร์	142	36.90
อินเตอร์เน็ต	35	9.10
มาร์เก็ตติ้งแนะนำ	50	13.00
รายงานประจำปี	29	7.50
เพื่อน/ญาติพี่น้อง	16	4.20
อื่นๆ ได้แก่ เอกสารงานสัมมนา	7	1.80
รวม	385	100.00
หลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์		
ดูปัจจัยพื้นฐานของหลักทรัพย์	160	41.60
ดูระดับราคา แนวรับ แนวต้าน	147	38.20

ตาราง 3 (ต่อ)

พฤติกรรมในการลงทุน	จำนวนคน	ร้อยละ
ดูมูลค่าที่แท้จริงของหลักทรัพย์	48	12.50
ดูความเหมาะสมของพอร์ตลงทุน	30	7.80
รวม	385	100.00
เหตุผลในการเลือกหลักทรัพย์		
จ่ายเงินปันผลในอัตราสูง	35	9.10
คาดการณ์ราคาว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น	157	40.80
ผลประกอบการเติบโตดี	136	35.30
ราคาเหมาะสม นำลงทุน	40	10.40
เชื่อนักวิเคราะห์ มาเร่เกิดตั้งแนะนำ	7	1.80
อื่นๆ ได้แก่ รู้จักกับผู้บริหารกิจการ	10	2.60
รวม	385	100.00
ความถี่ในการลงทุนหลักทรัพย์		
ทุกวัน	82	21.30
ทุก 2-3 วัน	73	19.00
ทุกสัปดาห์	92	23.90
ทุก 2-3 สัปดาห์	48	12.50
เดือนละครั้ง	63	16.40
อื่นๆ ได้แก่ 2-3 เดือนครั้ง, ปีละครั้ง	27	7.00
รวม	385	100.00

จากตาราง 3 พบว่า วัตถุประสงค์หลักในการลงทุนของนักลงทุนส่วนใหญ่ คือ กำไรจากการลงทุน มากที่สุด มีจำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 66.5 รองลงมาคือ การเพิ่มขึ้นของเงินทุนอย่างสม่ำเสมอ มีจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 และเงินปันผลที่ได้จากการลงทุน มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 ตามลำดับ

ข้อมูลที่นักลงทุนใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนส่วนใหญ่คือ บทวิเคราะห์ของบริษัทหลักทรัพย์/โบรกเกอร์ มีจำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 36.9 รองลงมาคือ ข่าว/นสพ. มีจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 และ มาร์เก็ตติ้งแนะนำ มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 ตามลำดับ

หลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ลงทุน คือ ดูปัจจัยพื้นฐาน มีจำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 41.6 รองลงมาคือ ดูระดับราคาแนวรับ แนวต้าน มีจำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 38.2 และดูมูลค่าที่แท้จริงของหลักทรัพย์ มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ตามลำดับ

เหตุผลในการเลือกหลักทรัพย์ ส่วนใหญ่คือ คาดการณ์ว่าราคาจะมีแนวโน้มสูงขึ้น มีจำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 รองลงมาคือ ผลประกอบการเติบโตดี มีจำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 และ ราคาเหมาะสม น่าลงทุน มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 ตามลำดับ

ความถี่ในการลงทุนของนักลงทุนส่วนใหญ่คือ ทุกสัปดาห์ มีจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 รองลงมาคือ ลงทุนทุกวัน มีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 และทุก 2-3 วัน มีจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 ตามลำดับ

ตาราง 4 แสดงจำนวน และร้อยละ ของกลุ่มหลักทรัพย์ที่นักลงทุนลงทุนมากที่สุด

พฤติกรรมในการลงทุน	จำนวนคน	ร้อยละ
กลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุนมากอันดับ 1		
กลุ่มเกษตร ,อุตสาหกรรมอาหาร	3	0.80
กลุ่มธุรกิจการเงิน	107	27.80
กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต	64	16.60
กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ ก่อสร้าง	42	10.90
กลุ่มทรัพยากร พลังงาน	107	27.80
กลุ่มบริการ	13	3.40
กลุ่มเทคโนโลยี สื่อสาร	49	12.70
รวม	385	100.0

ตาราง 4 (ต่อ)

พฤติกรรมในการลงทุน	จำนวนคน	ร้อยละ
กลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุนมากอันดับ 2		
กลุ่มเกษตร ,อุตสาหกรรมอาหาร	8	2 10
กลุ่มอุปโภค บริโภค	9	2 30
กลุ่มธุรกิจการเงิน	54	14 00
กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต	78	20 30
กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ ก่อสร้าง	42	10 90
กลุ่มทรัพยากร พลังงาน	90	23 40
กลุ่มบริการ	37	9 60
กลุ่มเทคโนโลยี สื่อสาร	67	17 40
รวม	385	100 00
กลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุนมากอันดับ 3		
กลุ่มเกษตร ,อุตสาหกรรมอาหาร	11	2 90
กลุ่มอุปโภค บริโภค	4	1 00
กลุ่มธุรกิจการเงิน	77	20 00
กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต	57	14 80
กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ ก่อสร้าง	50	13 00
กลุ่มทรัพยากร พลังงาน	42	10 90
กลุ่มบริการ	45	11 70
กลุ่มเทคโนโลยี สื่อสาร	99	25 70
รวม	385	100 00

จากตาราง 4 พบว่า กลุ่มหลักทรัพ์ที่นักลงทุน ลงทุนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ได้แก่ กลุ่มธุรกิจการเงิน และกลุ่มทรัพยากร พลังงาน มีจำนวน 107 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 27.8 รองลงมาคือ กลุ่มอุตสาหกรรม การผลิต มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.60 และกลุ่มเทคโนโลยีสื่อสาร มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 ตามลำดับ

กลุ่มหลักทรัพ์ที่นักลงทุน ลงทุนมากที่สุดเป็นอันดับ 2 ได้แก่ กลุ่มทรัพยากร พลังงาน มีจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4 รองลงมาคือ กลุ่มอุตสาหกรรมกรรมการผลิต มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 20.30 และกลุ่ม เทคโนโลยีสื่อสาร มีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 17.40 ตามลำดับ

กลุ่มหลักทรัพ์ที่นักลงทุน ลงทุนมากที่สุดเป็นอันดับ 3 ได้แก่ กลุ่มเทคโนโลยี สื่อสาร มีจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 25.70 รองลงมาคือ กลุ่ม ธุรกิจการเงิน มีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และกลุ่ม อุตสาหกรรมกรรมการผลิต มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.80 ตามลำดับ

ตาราง 5 แจกแจงความถี่ รายชื่อหลักทรัพ์ที่นักลงทุน ลงทุนมากที่สุด แยกรายกลุ่มอุตสาหกรรม

รายชื่อกลุ่มหลักทรัพ์ที่ลงทุน	รายชื่อหลักทรัพ์ที่ลงทุนมากที่สุดอันดับ 1	
	ชื่อ	ความถี่
กลุ่มเกษตร ,อุตสาหกรรมอาหาร	STA	2
กลุ่มอุปโภค บริโภค	-	-
กลุ่มธุรกิจการเงิน	KBANK	15
กลุ่มอุตสาหกรรมกรรมการผลิต	ATC	15
กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ ก่อสร้าง	ITD	6
กลุ่มทรัพยากร พลังงาน	PTT	42
กลุ่มบริการ	TTA	7
กลุ่มเทคโนโลยี สื่อสาร	SHIN	9
กลุ่มอื่นๆ	TPI	3

จากตาราง 5 พบว่า หลักทรัพ์ที่นักลงทุน ลงทุนมากที่สุดใน กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร คือ บมจ ศรีตรัง แอโกรอินดัสทรี (STA)

กลุ่มธุรกิจการเงินที่ลงทุนมากที่สุด คือ บมจ ธนาคารกรุงไทย (KBANK) รองลงมา คือ บมจ ธนาคารไทยพาณิชย์ (SCB) และ บมจ ธนาคารกรุงเทพ (BBL)

กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตที่ลงทุนมากที่สุด คือ บมจ อะโรเมติกส์ (ประเทศไทย) (ATC) รองลงมาคือ บมจ ไทยโอเลฟินส์ (TOC) และ บมจ ปิโตรเคมีแห่งชาติ (NPC)

กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ ก่อสร้าง ที่ลงทุนมากที่สุด คือ บมจ อิตาเลียนไทยดีเวลอปเม้นต์ (ITD) รองลงมาคือ บมจ ช การช่าง (CK) และ บมจ อมตะ คอร์ปอเรชั่น (AMATA)

กลุ่มทรัพยากร พลังงาน ที่ลงทุนมากที่สุด คือ บมจ ปตท (PTT) รองลงมาคือ บมจ บ้านปู (BANPU) และ บมจ ปตท สำรวจและผลิตปิโตรเลียม (PTTEP)

กลุ่มบริการที่ลงทุนมากที่สุดคือ บมจ ไทรีเซนไทย เอเยนต์ชีส์ (TTA) รองลงมาคือ บมจ อาร์ซีแอล (RCL) และ บมจ ล็อกซ์เลย์ (LOXLEY)

กลุ่มเทคโนโลยี สื่อสาร ที่ลงทุนมากที่สุด คือ บมจ จีน คอร์ปอเรชั่น (SHIN) รองลงมาคือ บมจ ยูนิคคอมมูนิเคชั่น (UCOM) และ บมจ ทรู คอร์ปอเรชั่น (TRUE)

ส่วนกลุ่มอื่นๆ ได้แก่ กลุ่มฟื้นฟูกิจการ ที่ลงทุนมากที่สุด คือ บมจ อุตสาหกรรมปิโตรเคมีคัลไทย (TPI) รองลงมาคือ บมจ มิลเลนเนียม สตีล (MS) และ บมจ นครไทยสติปมิลล์ (NSM) ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์

พฤติกรรมการลงทุน	MIN	MAX	$\bar{X}$	S D
ระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ (วัน)	1	365	35.97	74.78

จากตาราง 6 พบว่า ระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนโดยเฉลี่ย คือ 35.97 วัน หรือ 36 วัน มีค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 74.78 ระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ต่ำสุดคือ 1 วัน และสูงสุดคือ 365 วัน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมการตลาด และปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ประกอบการศึกษาตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนประสมการตลาด แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์หรือตัวหลักทรัพย์ ด้านราคา ด้านช่องทางจัดจำหน่าย และด้านส่งเสริมการตลาด โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ดังนี้

ตาราง 7 แสดง จำนวน และร้อยละ ของ ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่ใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน

ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่ใช้ ประกอบการตัดสินใจลงทุน	ระดับความสำคัญของปัจจัย					
	มาก	(%)	ปานกลาง	(%)	น้อย	(%)
ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์/หลักทรัพย์						
ปริมาณหลักทรัพย์	164	(42.6)	193	(50.1)	28	(7.3)
สภาพคล่องของหลักทรัพย์	270	(70.1)	112	(29.1)	3	(0.8)
ผลประโยชน์ที่ผ่านมา	254	(66.0)	119	(30.9)	12	(3.1)
แนวโน้มการเติบโตในอนาคต	311	(80.8)	61	(15.8)	13	(3.4)
อัตราการจ่ายเงินปันผล	155	(40.3)	180	(46.8)	50	(13.0)
กำไรสุทธิต่อหุ้น	197	(51.2)	153	(39.7)	35	(9.1)
ปัจจัยด้านราคา						
ระดับราคาลหลักทรัพย์	282	(73.2)	98	(25.5)	5	(1.3)
ราคาต่อกำไร	195	(50.6)	144	(37.4)	46	(11.9)
ราคาต่อมูลค่าหุ้น	159	(41.3)	172	(44.7)	54	(14.0)
ช่วงห่างของราคา	173	(44.9)	163	(42.3)	49	(12.7)
ปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่าย						
ทำเลที่ตั้งของห้องค้า	55	(40.3)	155	(40.3)	75	(19.5)
บริการเทรดผ่านอินเทอร์เน็ต	95	(24.7)	137	(35.6)	153	(39.7)
บริการเทรดผ่านโทรศัพท์มือถือ	31	(8.1)	168	(43.6)	186	(48.3)
อุปกรณ์ จอคอมพิวเตอร์	161	(41.8)	180	(46.8)	44	(11.4)
ความสะดวกรวดเร็วในการสั่งซื้อขาย	304	(79.0)	71	(18.4)	10	(2.6)

ตาราง 7 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่ใช้	ระดับความสำคัญของปัจจัย					
	มาก	(%)	ปานกลาง	(%)	น้อย	(%)
ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด						
บทวิเคราะห์ นักวิเคราะห์	235	(61.0)	133	(34.5)	17	(4.4)
การจัดสรรหุ้นของ	242	(62.9)	129	(33.5)	14	(3.6)
การจัดอบรม ให้ความรู้	173	(44.9)	158	(41.0)	54	(14.0)
เจ้าหน้าที่การตลาด	248	(64.4)	124	(32.2)	13	(3.4)
การลดค่าธรรมเนียมซื้อขาย	143	(37.1)	174	(45.2)	6	(1.7)

จากตาราง 7 แสดงผลระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งจำแนกได้ดังนี้

ด้านผลิตภัณฑ์ / หลักทรัพย์ พบว่า นักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญกับปัจจัยต่างๆ ดังนี้

ปริมาณหลักทรัพย์ นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับปานกลางต่อปริมาณหลักทรัพย์มากที่สุด จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 50.1 รองลงมาคือ ระดับมาก จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 42.6 และระดับน้อย จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 ตามลำดับ

สภาพคล่องของหลักทรัพย์ นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมากต่อสภาพคล่องของหลักทรัพย์ มากที่สุด จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 70.1 รองลงมา คือระดับ ปานกลาง จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 และระดับน้อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ผลประโยชน์ที่ผ่านมา นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมากต่อผลประโยชน์ที่ผ่านมา มากที่สุด จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 66 รองลงมาคือ ระดับปานกลาง จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 66 ตามลำดับ

แนวโน้มการเติบโตในอนาคต นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมากต่อแนวโน้มการเติบโตในอนาคตมากที่สุด จำนวน 311 คน คิดเป็นร้อยละ 80.8 รองลงมาคือ ระดับ ปานกลาง จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 และ ระดับน้อย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 ตามลำดับ

อัตราการจ่ายเงินปันผล นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับปานกลางต่ออัตราการจ่ายเงินปันผล มากที่สุด จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 รองลงมาคือระดับ มาก จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 และระดับน้อย จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 ตามลำดับ

กำไรสุทธิต่อหุ้น นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมากต่อกำไรสุทธิต่อหุ้นมากที่สุด จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 51.2 รองลงมาคือระดับปานกลาง จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 และ ระดับน้อย จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 ตามลำดับ

ด้านราคา พบว่า นักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร นักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญกับปัจจัยต่างๆ ดังนี้

ระดับราคาลักษณะหลักทรัพย์ นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมากต่อระดับราคาลักษณะหลักทรัพย์มากที่สุด จำนวน 282 คน คิดเป็นร้อยละ 73.2 รองลงมา คือระดับ ปานกลาง จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 และระดับน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

ราคาต่อกำไร นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมากต่อราคาต่อกำไรมากที่สุด จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 50.6 รองลงมา คือระดับ ปานกลาง จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 37.4 และระดับน้อย จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 ตามลำดับ

ราคาต่อมูลค่าหุ้น นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับปานกลางต่อราคาต่อมูลค่าหุ้นมากที่สุด จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7 รองลงมา คือระดับ มาก จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 และระดับน้อย จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 ตามลำดับ

ช่วงห่างของราคา นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับปานกลางต่อช่วงห่างของราคามากที่สุด จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7 รองลงมา คือระดับ มาก จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 และระดับน้อย จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 ตามลำดับ

ด้านช่องทางจัดจำหน่าย พบว่า นักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญกับปัจจัยต่างๆ ดังนี้

ทำเลที่ตั้งของห้องค้า นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับปานกลางและมากเท่ากันต่อทำเลที่ตั้งของห้องค้า จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 รองลงมา คือระดับ น้อย จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 ตามลำดับ

บริการเทรดผ่านอินเทอร์เน็ต นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับน้อยต่อบริการเทรดผ่านอินเทอร์เน็ตมากที่สุด จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 รองลงมา คือระดับ ปานกลาง จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 และระดับมาก จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 ตามลำดับ

บริการเทรดผ่านโทรศัพท์มือถือ นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับน้อยต่อบริการเทรดผ่านโทรศัพท์มือถือมากที่สุด จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมา คือระดับ ปานกลาง จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 และระดับมาก จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 ตามลำดับ

อุปกรณ์ จอคอมพิวเตอร์ นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับปานกลางต่ออุปกรณ์ จอคอมพิวเตอร์ มากที่สุด จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 รองลงมา คือระดับ มาก จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8 และระดับน้อย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 ตามลำดับ

ความสะดวก รวดเร็วในการสั่งซื้อขาย นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมากต่อความสะดวก รวดเร็วในการสั่งซื้อขายมากที่สุด จำนวน 304 คน คิดเป็นร้อยละ 79.0 รองลงมา คือระดับ ปานกลาง จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 และระดับมาก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 ตามลำดับ

ด้านส่งเสริมการตลาด พบว่า นักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญกับปัจจัยต่างๆ ดังนี้

บทวิเคราะห์และนักวิเคราะห์ นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมากต่อบทวิเคราะห์และนักวิเคราะห์มากที่สุด จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 รองลงมา คือระดับ ปานกลาง จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 และระดับน้อย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 ตามลำดับ

การจัดสรรหุ้นจอง นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมากต่อการจัดสรรหุ้นจองมากที่สุด จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 62.9 รองลงมา คือระดับ ปานกลาง จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 และระดับน้อย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 ตามลำดับ

การจัดอบรม ให้ความรู้แก่ลูกค้า นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมากต่อการจัดอบรมมากที่สุด จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 44.9 รองลงมา คือระดับ ปานกลาง จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 และระดับน้อย จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 ตามลำดับ

เจ้าหน้าที่การตลาด นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมากต่อเจ้าหน้าที่การตลาดมากที่สุด จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 64.4 รองลงมา คือระดับ ปานกลาง จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 และระดับน้อย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 ตามลำดับ

การลดค่าธรรมเนียมการซื้อขาย นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับปานกลางต่อการลดค่าธรรมเนียมการซื้อขายมากที่สุด จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 45.2 รองลงมา คือระดับ มาก จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 37.1 และระดับน้อย จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7 ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงจำนวน ร้อยละ ของ ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ใช้	ระดับความสำคัญของปัจจัย					
	มาก	(%)	ปานกลาง	(%)	น้อย	(%)
ประกอบการจัดสินใจลงทุน						

ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจ

อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก	289	(75.1)	91	(23.6)	5	(1.3)
ภาวะเงินเฟ้อ อัตราค่าครองชีพ	155	(40.3)	194	(50.4)	36	(9.4)

ตาราง 8 (ต่อ)

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ใช้ ประกอบการตัดสินใจลงทุน	ระดับความสำคัญของปัจจัย					
	มาก	(%)	ปานกลาง	(%)	น้อย	(%)
ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจ						
อัตราดอกเบี้ยธนาคารพาณิชย์	222	(57.7)	139	(36.1)	24	(6.2)
ดุลการค้า ดุลบัญชีเดินสะพัด	121	(31.4)	207	(53.8)	57	(14.8)
อัตราแลกเปลี่ยน ค่าเงินบาท	130	(33.8)	219	(56.9)	36	(9.4)
ปัจจัยด้านภาวะการเมือง						
เสถียรภาพรัฐบาล	267	(69.4)	106	(27.5)	12	(3.1)
การเลือกตั้ง การเปลี่ยนรัฐบาล	257	(66.8)	112	(29.1)	16	(4.2)
ความมั่นคง สงบเรียบร้อยภายใน	250	(64.9)	122	(31.7)	13	(3.4)
ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน	161	(41.8)	191	(49.6)	33	(8.6)
ปัจจัยผลกระทบจากต่างประเทศ						
การก่อการร้ายระหว่างประเทศ	247	(64.2)	118	(30.6)	20	(5.2)
เศรษฐกิจโลก (สหรัฐ จีน ยุโรป)	261	(67.8)	111	(28.8)	13	(3.4)
โรคระบาด	227	(59.0)	131	(34.0)	27	(7.0)
อัตราดอกเบี้ยของ 6 กลางสหรัฐ	192	(49.9)	171	(44.4)	22	(5.7)
ตลาดหุ้นภูมิภาค ต่างประเทศ	196	(50.9)	176	(45.7)	13	(3.4)
การเคลื่อนย้ายเงินทุนของกองทุน ตปท	240	(62.3)	121	(31.4)	24	(6.2)

จากตาราง 8 แสดงผลระดับความสำคัญของปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งจำแนกได้ดังนี้

ภาวะเศรษฐกิจ พบว่านักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญกับปัจจัยต่างๆ ดังนี้

อัตราการใช้เงินออมพิเศษสูง นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมากต่ออัตราการใช้เงินออมพิเศษสูงมากที่สุด จำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 75.1 รองลงมา คือระดับ ปานกลาง จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 และระดับน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

ภาวะเงินเฟ้อ ค่าครองชีพ นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับปานกลางต่อภาวะเงินเฟ้อ ค่าครองชีพ มากที่สุด จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 50.4 รองลงมา คือระดับ มาก จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 และระดับน้อย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 ตามลำดับ

อัตราดอกเบี้ยธนาคาร นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมากต่ออัตราดอกเบี้ยธนาคารมากที่สุด จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 57.7 รองลงมา คือระดับ ปานกลาง จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 36.1 และระดับน้อย จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 ตามลำดับ

ดุลการค้า ดุลบัญชีเดินสะพัด นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับปานกลางต่อดุลการค้า ดุลบัญชีเดินสะพัดมากที่สุด จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 รองลงมา คือระดับ มาก จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 31.4 และระดับน้อย จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 ตามลำดับ

อัตราแลกเปลี่ยน ค่าเงินบาท นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับปานกลางต่ออัตราแลกเปลี่ยน ค่าเงินบาทมากที่สุด จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 56.9 รองลงมา คือระดับ มาก จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 33.8 และระดับน้อย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 ตามลำดับ

ภาวะการเมือง พบว่านักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญกับปัจจัยต่างๆ ดังนี้

เสถียรภาพรัฐบาล นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมากต่อเสถียรภาพรัฐบาลมากที่สุด จำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 69.4 รองลงมา คือระดับ ปานกลาง จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 และระดับน้อย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 ตามลำดับ

การเลือกตั้ง เปลี่ยนแปลงรัฐบาล นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมากต่อการเลือกตั้ง การเปลี่ยนแปลงรัฐบาลมากที่สุด จำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 66.8 รองลงมา คือระดับ ปานกลาง จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 และระดับน้อย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 ตามลำดับ

ความมั่นคง สงบเรียบร้อยในประเทศ นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมากต่อความมั่นคง สงบเรียบร้อยในประเทศมากที่สุด จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 64.9 รองลงมา คือระดับ ปานกลาง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 และระดับน้อย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 ตามลำดับ

ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับปานกลางต่อความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินมากที่สุด จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 49.6 รองลงมา คือระดับ มาก จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8 และระดับน้อย จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 ตามลำดับ

ผลกระทบจากต่างประเทศ พบว่านักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญกับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

การรอกการร้ายระหว่างประเทศ นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมากต่อการรอกการร้ายระหว่างประเทศมากที่สุด จำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 64.2 รองลงมา คือระดับ ปานกลาง จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 30.6 และระดับน้อย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 ตามลำดับ

เศรษฐกิจโลก นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมากต่อเศรษฐกิจโลก มากที่สุด จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 67.8 รองลงมา คือระดับ ปานกลาง จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 และระดับน้อย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 ตามลำดับ

โรคระบาด นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมากต่อโรคระบาดมากที่สุด จำนวน 227 คน คิดเป็นร้อยละ 59.0 รองลงมา คือระดับ ปานกลาง จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 และระดับน้อย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 ตามลำดับ

อัตราดอกเบี้ยธนาคารกลาง สหรัฐอเมริกา นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมากต่ออัตราดอกเบี้ยธนาคารกลาง สหรัฐอเมริกามากที่สุด จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 49.9 รองลงมา คือระดับ ปานกลาง จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4 และระดับน้อย จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 ตามลำดับ

ตลาดหุ้นต่างประเทศ นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมากต่อตลาดหุ้นต่างประเทศมากที่สุด จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 50.9 รองลงมา คือระดับ ปานกลาง จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7 และระดับน้อย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 ตามลำดับ

การเคลื่อนย้ายเงินลงทุนของนักลงทุนต่างประเทศ นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมากต่อการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนของนักลงทุนต่างประเทศมากที่สุด จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 62.3 รองลงมา คือระดับ ปานกลาง จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 31.4 และระดับน้อย จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 นักลงทุนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์แตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 พฤติกรรมที่นำมาทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ โดยแบ่งสมมติฐานย่อยตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้ดังนี้

1.1 นักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการการลงทุนหลักทรัพย์แตกต่างกัน

H_0 นักลงทุนที่มีเพศต่างกัน มีระยะเวลาถือครองหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

H_1 นักลงทุนที่มีเพศต่างกัน มีระยะเวลาถือครองหลักทรัพย์แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ sig 2-tailed Prob (p) มีค่าน้อยกว่า .05

ตาราง 9 แสดงผลการเปรียบเทียบระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ โดยจำแนกตามเพศ

พฤติกรรมในการลงทุน	เพศ	$\bar{X}$	S D	t	p
ระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์	ชาย	31.59	62.102	-1.231	0.219
	หญิง	41.52	88.141		

จากตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบเพศของนักลงทุน กับระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์โดยใช้ Independent Sample t-test การทดสอบพบว่า ค่า Probability เท่ากับ 0.219 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับ H_0 หมายความว่า เพศที่ต่างกันมีระยะเวลาถือครองหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

1.2 นักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการการลงทุนหลักทรัพย์แตกต่างกัน

H_0 นักลงทุนที่มีอายุต่างกัน มีระยะเวลาถือครองหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

H_1 นักลงทุนที่มีอายุต่างกัน มีระยะเวลาถือครองหลักทรัพย์แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance One -Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob น้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตาราง 10 แสดงผลการเปรียบเทียบระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามอายุ

พฤติกรรมในการลงทุน	อายุ	$\bar{X}$	S D	F-ratio	F-Prob
ระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์	18-25 ปี	25.59	46.899	1.181	0.317
	26-35 ปี	44.53	85.048		
	36-45 ปี	34.93	80.419		
	46 ปีขึ้นไป	31.59	68.696		

จากตาราง 10 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบอายุของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way ANOVA (Analysis of Vanance) พบว่า ระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ มีค่า F-Prob เท่ากับ 0.317 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระยะเวลาถือครองหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

13 นักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการการลงทุนหลักทรัพย์แตกต่างกัน

H_0 นักลงทุนที่มีการศึกษาต่างกัน มีระยะเวลาถือครองหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

H_1 นักลงทุนที่มีการศึกษาต่างกัน มีระยะเวลาถือครองหลักทรัพย์แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Vanance One -Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob น้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Companson) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อดูว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตาราง 11 แสดงผลการเปรียบเทียบระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามการศึกษา

พฤติกรรมในการลงทุน	การศึกษา	$\bar{X}$	SD	F-ratio	F-Prob
ระยะเวลาในการ ถือครองหลักทรัพย์	ต่ำกว่าปริญญาตรี	22.39	51.031	1.753	0.175
	ปริญญาตรี	35.55	78.943		
	สูงกว่าปริญญาตรี	46.60	75.091		

จากตาราง 11 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการศึกษาของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way ANOVA (Analysis of Vanance) พบว่า ระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ มีค่า F-Prob เท่ากับ 0.175 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีระยะเวลาถือครองหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

1.4 นักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่างกัน มีพฤติกรรมการการลงทุนหลักทรัพย์แตกต่างกัน

H_0 นักลงทุนที่มีรายได้ต่างกัน มีระยะเวลาถือครองหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

H_1 นักลงทุนที่มีรายได้ต่างกัน มีระยะเวลาถือครองหลักทรัพย์แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance One -Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob น้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อดูว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตาราง 12 แสดงผลการเปรียบเทียบระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามรายได้

พฤติกรรมในการลงทุน	รายได้	$\bar{X}$	S.D	F-ratio	F-Prob
ระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 50,000 บ.	38.28	76.741	3.640*	0.027
	50,001-100,000 บ.	17.16	43.432		
	100,001 บาทขึ้นไป	49.45	91.420		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 12 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายได้ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า ระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ มีค่า F-Prob เท่ากับ 0.027 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธ สมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้แตกต่างกัน มีระยะเวลาถือครองหลักทรัพย์แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อดูว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ตามลำดับดังต่อไปนี้

ตาราง 13 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายตัวของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อรายได้ แตกต่าง
กันกับระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์

ระยะเวลาในการ ถือครองหลักทรัพย์ (วัน)	$\bar{X}$	ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 50,000 บาท	50 001- 100 000 บาท	100 001 บาท ขึ้นไป
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 50,000 บาท	38 28		21 12* (0 032)	-11 17 (0 281)
50,001-100,000 บาท	17 16			-32 30* (0 010)
100,001 บาทขึ้นไป	49 45			

ผลการวิเคราะห์ตาราง 13 แสดงว่า นักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับรายได้ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 50 000 บาท กับนักลงทุนที่มีรายได้ 50,001-100,000 บาท จากการวิเคราะห์ พบว่า Sig เท่ากับ 0 032 ซึ่งน้อยกว่า 05 หมายความว่า นักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 50 000 บาท มีระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์มากกว่า นักลงทุนที่มีรายได้ 50,001-100 000 บาท

นักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ 50,001-100,000 บาท กับนักลงทุนที่มีรายได้ 100,001 บาทขึ้นไป จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig เท่ากับ 0 010 ซึ่งน้อยกว่า 05 หมายความว่า นักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ 50,001-100,000 บาท มีระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์น้อยกว่า นักลงทุนที่มีรายได้ 100,001 บาทขึ้นไป

1.5 นักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุน
หลักทรัพย์แตกต่างกัน

H_0 นักลงทุนที่มีอาชีพต่างกัน มีระยะเวลาถือครองหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

H_1 นักลงทุนที่มีอาชีพต่างกัน มีระยะเวลาถือครองหลักทรัพย์แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance One -Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob น้อยกว่า 05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 05

ตาราง 14 แสดงผลการเปรียบเทียบระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามอาชีพ

พฤติกรรมในการลงทุน	อาชีพ	$\bar{X}$	S D	F-ratio	F-Prob
ระยะเวลาในการ ถือครองหลักทรัพย์	รับจ้าง/บริษัทเอกชน	18.72	56.818	1.282	0.279
	อาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว	36.68	72.944		
	อื่นๆ เช่น ขรก เกษียณ	41.11	84.567		

จากตาราง 14 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบอาชีพของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า ระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ มีค่า F-Prob เท่ากับ 0.279 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีระยะเวลาดำเนินการถือครองหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

1.6 นักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์การลงทุนต่างกัน มีพฤติกรรมการการลงทุนหลักทรัพย์แตกต่างกัน

H_0 นักลงทุนที่มีประสบการณ์การลงทุนต่างกัน มีระยะเวลาดำเนินการถือครองหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

H_1 นักลงทุนที่มีประสบการณ์การลงทุนต่างกัน มีระยะเวลาดำเนินการถือครองหลักทรัพย์แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance One -Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob น้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตาราง 15 แสดงผลการเปรียบเทียบระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามประสบการณ์การลงทุน

พฤติกรรมในการลงทุน	ประสบการณ์ การลงทุน	$\bar{X}$	S D	F-ratio	F-Prob
ระยะเวลาในการ ถือครองหลักทรัพย์	ไม่ถึง 1 ปี	39.68	82.462	0.853	0.492
	1-3 ปี	33.33	60.835		
	4-6 ปี	24.05	40.909		
	7-9 ปี	37.49	77.780		
	10 ปีขึ้นไป	45.36	99.710		

จากตาราง 15 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบประสบการณ์การลงทุนของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า ระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ มีค่า F-Prob เท่ากับ 0.492 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์การลงทุนแตกต่างกัน มีระยะเวลาถือครองหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

1.7 นักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีวงเงินและ/หรือจำนวนเงินลงทุนต่างกัน มีพฤติกรรมการการลงทุนหลักทรัพย์แตกต่างกัน

H_0 นักลงทุนที่มีจำนวนเงินลงทุนต่างกัน มีระยะเวลาถือครองหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

H_1 นักลงทุนที่มีจำนวนเงินลงทุนต่างกัน มีระยะเวลาถือครองหลักทรัพย์แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance One -Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob น้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อดูว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตาราง 16 แสดงผลการเปรียบเทียบระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามจำนวนเงินลงทุน

พฤติกรรมในการลงทุน	จำนวนเงินลงทุน	$\bar{X}$	S D	F-ratio	F-Prob
ระยะเวลาในการ	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 500 000 บ	37 52	72 503	1 123	0 326
ถือครองหลักทรัพย์	500,001-1,000,000 บาท	25 83	59 722		
	1,000,001 บาทขึ้นไป	41 52	88 337		

จากตาราง 16 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบจำนวนเงินลงทุนของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า ระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ มีค่า F-Prob เท่ากับ 0 326 ซึ่งมากกว่า 05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีจำนวนเงินลงทุนแตกต่างกัน มีระยะเวลาถือครองหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน ด้านส่วนประสมการตลาด มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์

ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 พฤติกรรมการลงทุน ที่นำมาทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการลงทุน หลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ที่ลงทุน และเหตุผลในการตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ โดยแบ่งสมมติฐานย่อยตามปัจจัยส่วนประสมการตลาด ได้ดังนี้

2.1 การทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์

H_0 ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ไม่มีผลกับวัตถุประสงค์ในการลงทุน

H_1 ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์มีผลกับวัตถุประสงค์ในการลงทุน

ตาราง 17 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ที่มีผลต่อวัตถุประสงค์ในการลงทุนของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

		ความสำคัญของปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์/ตัวหลักทรัพย์			
		น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
วัตถุประสงค์ ของการลงทุน	กำไรจากการลงทุน	12	82	162	256
	เงินปันผลที่ได้จากการลงทุน		6	34	40
	การเพิ่มขึ้นของเงินทุน	-	19	50	69
	สิทธิต่างๆ ที่พึงได้รับจากลงทุน	-	8	12	20
	รวม	12	115	258	385
การทดสอบทางสถิติไคสแควร์		$\chi^2 = 13.137^*$ Sig = 0.041			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 17 แสดงผลความสำคัญของปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์/ตัวหลักทรัพย์ ที่มีผลต่อวัตถุประสงค์ของการลงทุน พบว่า วัตถุประสงค์ของการลงทุนของนักลงทุน มากที่สุดคือ กำไรจากการลงทุน นักลงทุนให้ความสำคัญของปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์/ตัวหลักทรัพย์ในระดับมาก มากที่สุด มีจำนวน 162 คน ระดับปานกลางมีจำนวน 82 คน และระดับน้อย มีจำนวน 12 คน รองลงมาคือ การเพิ่มขึ้นของเงินทุนอย่างสม่ำเสมอ นักลงทุนให้ความสำคัญของปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ในระดับมาก มากที่สุด มีจำนวน 50 คน เงินปันผลที่ได้จากการลงทุน นักลงทุนให้ความสำคัญของปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ในระดับมาก มากที่สุด มีจำนวน 34 คน และสิทธิต่างๆ ที่พึงได้รับจากลงทุน นักลงทุนให้ความสำคัญของปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ในระดับมาก มากที่สุด มีจำนวน 12 คน ตามลำดับ

และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์/ตัวหลักทรัพย์ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร กับวัตถุประสงค์ในการลงทุนโดยเฉลี่ยพบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.041 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านผลิตภัณฑ์/ตัวหลักทรัพย์ กับวัตถุประสงค์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

H_0 ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ไม่มีผลกับหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ลงทุน

H_1 ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์มีผลกับหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ลงทุน

ตาราง 18 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ที่มีผลต่อหลักในการพิจารณาลงทุนของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

		ความสำคัญของปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์/ตัวหลักทรัพย์			
		น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
หลักที่ใช้พิจารณาในการลงทุน	ดูปัจจัยพื้นฐานของหุ้น	4	46	110	160
	ดูระดับราคาแนวรับ-แนวต้าน	8	47	92	147
	ดูมูลค่าที่แท้จริงของหุ้น	-	14	34	48
	ดูความเหมาะสมของพอร์ตลงทุน	-	8	22	30
	รวม	12	115	258	385
การทดสอบทางสถิติไคสแควร์		$\chi^2 = 6.358$ Sig = .384			

จากตาราง 18 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์/ตัวหลักทรัพย์ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร กับหลักในการพิจารณาหลักทรัพย์ของนักลงทุนโดยเฉลี่ย พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.384 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านผลิตภัณฑ์ /ตัวหลักทรัพย์กับหลักพิจารณาหลักทรัพย์ของนักลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_0 ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ไม่มีผลกับเหตุผลในการเลือกหลักทรัพย์ลงทุน

H_1 ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์มีผลกับเหตุผลในการเลือกหลักทรัพย์ลงทุน

ตาราง 19 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ที่มีผลต่อเหตุผลในการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

		ความสำคัญของปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์/ตัวหลักทรัพย์			
		น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
เหตุผลในการตัดสินใจลงทุน	จ่ายเงินปันผลในอัตราสูง	2	6	27	35
	คาดการณ์ราคาว่ามีแนวโน้มสูง	6	59	92	157
	ผลประโยชน์จากการเติบโตดี	4	35	97	136
	ราคาเหมาะสม	-	10	30	40
	เชื่อนักวิเคราะห์มาร์เก็ตติ้งแนะนำ	-	3	4	7
	อื่นๆ	-	2	8	10
	รวม	12	115	258	385
การทดสอบทางสถิติไคสแควร์		$\chi^2 = 12.943$ Sig = .227			

จากตาราง 19 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์/ตัวหลักทรัพย์ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร กับเหตุผลในการเลือกหลักทรัพย์ของนักลงทุนโดยเฉลี่ย พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.227 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านผลิตภัณฑ์/ตัวหลักทรัพย์ กับเหตุผลในการเลือกหลักทรัพย์ของนักลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

2.2 การทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านราคามีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์

H_0 ปัจจัยด้านราคาไม่มีผลกับวัตถุประสงค์ในการลงทุน

H_1 ปัจจัยด้านราคามีผลกับวัตถุประสงค์ในการลงทุน

ตาราง 20 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยด้านราคาที่มีผลต่อวัตถุประสงค์ในการลงทุนของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

		ความสำคัญของปัจจัยด้านราคา			
		น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
วัตถุประสงค์ ของการลงทุน	กำไรจากการ ลงทุน	8	105	143	256
	เงินปันผลที่ได้ จากการลงทุน	-	17	23	40
	การเพิ่มขึ้นของ เงินทุน	1	29	39	69
	สิทธิต่างๆ ที่พึง ได้รับจากลงทุน	-	9	11	20
	รวม	9	160	216	385
การทดสอบทางสถิติไคสแควร์		$\chi^2 = 2.425$ Sig = 0.877			

จากตาราง 20 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านราคาที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร กับวัตถุประสงค์ในการลงทุนโดยเฉลิยมพบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.877 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านราคา กับวัตถุประสงค์ ในการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_0 ปัจจัยด้านราคาไม่มีผลกับหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์

H_1 ปัจจัยด้านราคามีผลกับหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์

ตาราง 21 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยด้านราคาที่มีผลต่อหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

		ความสำคัญของปัจจัยด้านราคา			
		น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
หลักที่ใช้พิจารณาในการลงทุน	ดูปัจจัยพื้นฐานของหุ้น	2	72	86	160
	ดูระดับราคาแนวรับ-แนวต้าน	6	62	79	147
	ดูมูลค่าที่แท้จริงของหุ้น	1	15	32	48
	ดูความเหมาะสมของพอร์ตลงทุน	-	11	19	30
	รวม	9	160	216	385
การทดสอบทางสถิติไคสแควร์		$\chi^2 = 6.845$ Sig = .335			

จากตาราง 21 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านราคาที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร กับหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ โดยเฉลี่ย พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.335 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านราคา กับหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_0 ปัจจัยด้านราคาไม่มีผลกับเหตุผลในการตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ลงทุน

H_1 ปัจจัยด้านราคามีผลกับเหตุผลในการตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ลงทุน

ตาราง 22 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยด้านราคาที่มีผลต่อเหตุผลในการตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ลงทุน
ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

		ความสำคัญของปัจจัยด้านราคา			
		น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
เหตุผลในการตัดสินใจลงทุน	จ่ายเงินปันผลในอดีตสูง	2	15	18	35
	คาดการณ์ราคาว่ามีแนวโน้มสูง	7	55	95	157
	ผลประโยชน์จากการเติบโตดี		67	69	136
	ราคาเหมาะสมนำลงทุน	-	14	26	40
	เชื่อนักวิเคราะห์มาร์เก็ตติ้งแนะนำ	-	3	4	7
	อื่นๆ	-	6	4	10
	รวม	9	160	216	385
การทดสอบทางสถิติไคสแควร์		$\chi^2 = 16.448$			
		Sig = 0.088			

จากตาราง 22 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านราคาที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร กับเหตุผลในการตัดสินใจลงทุน พบว่าค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.088 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านราคา กับเหตุผลในการตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

2.3 การทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่าย มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์

H_0 ปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่ายไม่มีผลกับวัตถุประสงค์ในการลงทุน

H_1 ปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่ายมีผลกับวัตถุประสงค์ในการลงทุน

ตาราง 23 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่ายที่มีผลต่อวัตถุประสงค์ในการลงทุนของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

		ความสำคัญของปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่าย			
		น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
วัตถุประสงค์ ของการลงทุน	กำไรจากการ ลงทุน	26	156	74	256
	เงินปันผลที่ได้ จากการลงทุน	5	17	18	40
	การเพิ่มขึ้นของ เงินทุน	12	28	29	69
	สิทธิต่างๆ ที่พึง ได้รับจากลงทุน	3	7	10	20
	รวม	46	208	131	385
การทดสอบทางสถิติไคสแควร์		$\chi^2 = 15.648^*$ Sig = 0.016			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 23 แสดงผลความสำคัญของปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่ายที่มีผลต่อวัตถุประสงค์ของการลงทุน พบว่า วัตถุประสงค์ของการลงทุนของนักลงทุน มากที่สุดคือ กำไรจากการลงทุน นักลงทุนให้ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่ายในระดับปานกลาง มากที่สุด มีจำนวน 156 คน ระดับมาก มีจำนวน 74 คน และระดับน้อย มีจำนวน 26 คน ตามลำดับ รองลงมาคือ การเพิ่มขึ้นของเงินทุนอย่างสม่ำเสมอ นักลงทุนให้ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่ายในระดับมาก มากที่สุด มีจำนวน 29 คน เงินปันผลที่ได้จากการลงทุน นักลงทุนให้ความสำคัญของปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่ายในระดับมาก มากที่สุด มีจำนวน 18 คน และสิทธิต่างๆ ที่พึงได้รับจากลงทุน นักลงทุนให้ความสำคัญของปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่ายในระดับมาก มากที่สุด มีจำนวน 10 คน ตามลำดับ

และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่าย ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร กับวัตถุประสงค์ในการลงทุน พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.016 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1)

หมายความว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านช่องทางจัดจำหน่าย กับวัตถุประสงค์ ในการลงทุนมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

H_0 ปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่ายไม่มีผลกับหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ที่ลงทุน

H_1 ปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่ายมีผลกับหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ที่ลงทุน

ตาราง 24 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่ายที่มีผลต่อหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

		ความสำคัญของปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่าย			
		น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
หลักที่ใช้ พิจารณาใน การลงทุน	ดูปัจจัยพื้นฐาน ของหุ้น	19	81	60	160
	ดูระดับราคา แนวรับ-แนวต้าน	14	86	47	147
	ดูมูลค่าที่แท้จริง ของหุ้น	7	24	17	48
	ดูความเหมาะสม ของพอร์ตลงทุน	6	17	7	30
	รวม	46	208	131	385
การทดสอบทางสถิติไคสแควร์		$\chi^2 = 5.486$ Sig = .483			

จากตาราง 24 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่ายที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร กับหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.483 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านช่องทางจัดจำหน่าย กับหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

H₀ ปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่ายไม่มีผลกับเหตุผลในการเลือกหลักทรัพย์

H₁ ปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่ายมีผลกับเหตุผลในการเลือกหลักทรัพย์

ตาราง 25 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่ายที่มีผลต่อเหตุผลในการตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ลงทุนของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

		ความสำคัญของปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่าย			
		น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
เหตุผลในการตัดสินใจลงทุน	จ่ายเงินปันผลในอัตราสูง	7	16	12	35
	คาดการณ์ราคามีแนวโน้มสูง	16	96	45	157
	ผลประโยชน์จากการเติบโตดี	4	77	55	136
	ราคาเหมาะสม	13	15	12	40
	เชื่อนักวิเคราะห์มาร์เก็ตติ้งแนะนำ	1	-	6	7
	อื่นๆ	5	4	1	10
	รวม	46	208	131	385
การทดสอบทางสถิติไคสแควร์		$\chi^2 = 56.445^*$ Sig = .000			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 25 แสดงผลความสำคัญของปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่ายที่มีผลต่อเหตุผลในการตัดสินใจลงทุน พบว่า เหตุผลในการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน มากที่สุดคือ คาดการณ์ราคามีแนวโน้มสูง นักลงทุนให้ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่ายในระดับปานกลาง มากที่สุด มีจำนวน 96 คน ระดับมาก มีจำนวน 45 คน และระดับน้อย มีจำนวน 16 คน ตามลำดับ รองลงมาคือ ผลประโยชน์จากการเติบโตดี นักลงทุนให้ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่ายในระดับปานกลาง มากที่สุด มีจำนวน 77 คน ราคาเหมาะสม นักลงทุนให้ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่ายในระดับปานกลาง มากที่สุด มีจำนวน 15 คน จ่ายเงินปันผลในอัตราสูง นักลงทุนให้ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านช่องทางจัด

จำนวนในระดับปานกลาง มากที่สุด มีจำนวน 16 คน และเชื่อนักวิเคราะห์ มาร์เก็ตติ้ง นักลงทุนให้ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่ายในระดับมาก มากที่สุด มีจำนวน 6 คน ตามลำดับ

และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่ายที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร กับเหตุผลในการตัดสินใจลงทุน พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านช่องทางจัดจำหน่ายกับเหตุผลในการตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ลงทุนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.4 การทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์

H_0 ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาดไม่มีผลกับวัตถุประสงค์ในการลงทุน

H_1 ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาดมีผลกับวัตถุประสงค์ในการลงทุน

ตาราง 26 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาดที่มีผลต่อวัตถุประสงค์ในการลงทุนของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

		ความสำคัญของปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด			
		น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
วัตถุประสงค์ของการลงทุน	กำไรจากการลงทุน	10	89	157	256
	เงินปันผลที่ได้จากการลงทุน	-	11	29	40
	การเพิ่มขึ้นของเงินทุน	3	19	47	69
	สิทธิต่างๆ ที่พึงได้รับจากลงทุน	1	6	13	20
	รวม	14	125	246	385
การทดสอบทางสถิติไคสแควร์		$\chi^2 = 3.903$ Sig = 0.690			

จากตาราง 26 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร กับวัตถุประสงค์ในการลงทุน พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.690 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านส่งเสริมการตลาด กับวัตถุประสงค์ ในการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กัน

H₀ ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาดไม่มีผลกับหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์

H₁ ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาดมีผลกับหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์

ตาราง 27 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาดที่มีผลต่อหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

		ความสำคัญของปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด			
		น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
หลักที่ใช้พิจารณาในการลงทุน	ดูปัจจัยพื้นฐานของหุ้น	4	48	108	160
	ดูระดับราคาแนวรับ-แนวต้าน	6	55	86	147
	ดูมูลค่าที่แท้จริงของหุ้น	2	14	32	48
	ดูความเหมาะสมของพอร์ตลงทุน	2	8	20	30
	รวม	14	125	246	385
การทดสอบทางสถิติไคสแควร์		$\chi^2 = 4.411$ Sig = .621			

จากตาราง 27 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร กับหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.621 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H₀) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H₁) หมายความว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านส่งเสริมการตลาด กับหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_0 ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาดไม่มีผลกับเหตุผลในการเลือกหลักทรัพย์ลงทุน

H_1 ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาดมีผลกับเหตุผลในการเลือกหลักทรัพย์ลงทุน

ตาราง 28 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาดที่มีผลต่อเหตุผลในการตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ลงทุนของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

		ความสำคัญของปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด			
		น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
เหตุผลในการตัดสินใจลงทุน	จ่ายเงินปันผลในอัตราสูง	3	12	20	35
	คาดการณ์ราคาว่ามีแนวโน้มสูง	8	56	93	157
	ผลประโยชน์จากการเติบโตดี	-	44	92	136
	ราคาเหมาะสมน่าลงทุน	3	10	27	40
	เชื่อนักวิเคราะห์มาร์เก็ตติ้งแนะนำ	-	-	7	7
	อื่นๆ	-	3	7	10
	รวม	14	125	246	385
การทดสอบทางสถิติไคสแควร์		$\chi^2 = 16.630$ Sig = 0.083			

จากตาราง 28 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร กับเหตุผลในการตัดสินใจลงทุน พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.083 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านส่งเสริมการตลาดกับเหตุผลในการตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กัน

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจ ด้านภาวะการเมือง และด้านปัจจัยผลกระทบจากต่างประเทศ มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์

ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 พฤติกรรมการลงทุน ที่นำมาทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการลงทุน หลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ และเหตุผลในการตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ โดยแบ่งสมมติฐานย่อยตามปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจ ภาวะการเมือง และปัจจัยผลกระทบจากต่างประเทศ ได้ดังนี้

3.1 การทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจ มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์

H_0 ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจไม่มีผลกับวัตถุประสงค์ในการลงทุน

H_1 ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจมีผลกับวัตถุประสงค์ในการลงทุน

ตาราง 29 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจที่มีผลต่อวัตถุประสงค์ในการลงทุนของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

		ความสำคัญของปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจ			
		น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
วัตถุประสงค์ของการลงทุน	กำไรจากการลงทุน	18	94	144	256
	เงินปันผลที่ได้จากการลงทุน	-	10	30	40
	การเพิ่มขึ้นของเงินทุน	3	16	50	69
	สิทธิต่างๆ ที่พึงได้รับจากลงทุน	1	9	10	20
	รวม	22	129	234	385
การทดสอบทางสถิติไคสแควร์		$\chi^2 = 12.066$ Sig = 0.061			

จากตาราง 29 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร กับวัตถุประสงค์ในการลงทุนพบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.061 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านภาวะเศรษฐกิจ กับวัตถุประสงค์ ในการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_0 ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจไม่มีผลกับหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ที่ลงทุน

H_1 ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจมีผลกับหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ที่ลงทุน

ตาราง 30 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจที่มีผลต่อหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

		ความสำคัญของปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจ			
		น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
หลักที่ใช้ พิจารณาใน การลงทุน	ดูปัจจัยพื้นฐาน ของหุ้น	5	60	95	160
	ดูระดับราคา แนวรับ-แนวต้าน	11	53	83	147
	ดูมูลค่าที่แท้จริง ของหุ้น	3	13	32	48
	ดูความเหมาะสม ของพอร์ตลงทุน	3	3	24	30
	รวม	22	129	234	385
การทดสอบทางสถิติไคสแควร์		$\chi^2 = 12.855^*$ Sig = .045			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 30 แสดงผลความสำคัญของปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจที่มีผลต่อหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์พบว่า หลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ของนักลงทุน มากที่สุดคือ ดูปัจจัยพื้นฐานของหุ้น นักลงทุนให้ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจในระดับมาก มากที่สุด มีจำนวน 95 คน ระดับปานกลาง มีจำนวน 60 คน และระดับน้อย มีจำนวน 5 คน ตามลำดับ รองลงมาคือ ดูระดับราคาแนวรับ-แนวต้าน นักลงทุนให้ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจในระดับมาก มากที่สุด มีจำนวน 83 คน ดูมูลค่าที่แท้จริงของหุ้น นักลงทุนให้ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจในระดับมาก มากที่สุด มีจำนวน 32 คน และดูความเหมาะสมของพอร์ตการลงทุน นักลงทุนให้ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจในระดับมาก มากที่สุด มีจำนวน 24 คน ตามลำดับ

และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร กับหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.045 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขต

กรุงเทพมหานคร ด้านภาวะเศรษฐกิจ กับหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ลงทุนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

H_0 ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจไม่มีผลกับเหตุผลในการเลือกหลักทรัพย์ที่ลงทุน

H_1 ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจมีผลกับเหตุผลในการเลือกหลักทรัพย์ที่ลงทุน

ตาราง 31 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจที่มีผลต่อเหตุผลในการตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ลงทุนของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

		ความสำคัญของปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจ			
		น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
เหตุผลในการตัดสินใจลงทุน	จ่ายเงินปันผลในอัตราสูง	1	13	21	35
	คาดการณ์ราคาว่ามีแนวโน้มสูง	13	56	88	157
	ผลประโยชน์จากการเติบโตดี	3	38	95	136
	ราคาเหมาะสม	5	15	20	40
	เชื่อนักวิเคราะห์มาร์เก็ตติ้งแนะนำ	-	2	5	7
	อื่นๆ	-	5	5	10
รวม		22	129	234	385
การทดสอบทางสถิติไคสแควร์		$\chi^2 = 15.610$ Sig = .111			

จากตาราง 31 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร กับเหตุผลในการตัดสินใจลงทุน พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.111 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านภาวะเศรษฐกิจกับเหตุผลในการตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กัน

3.2 การทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านภาวะการเมือง มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์

H_0 ปัจจัยด้านภาวะการเมืองไม่มีผลกับวัตถุประสงค์ในการลงทุน

H_1 ปัจจัยด้านภาวะการเมืองมีผลกับวัตถุประสงค์ในการลงทุน

ตาราง 32 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยด้านภาวะการเมืองที่มีผลต่อวัตถุประสงค์ในการลงทุนของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

		ความสำคัญของปัจจัยด้านภาวะการเมือง			
		น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
วัตถุประสงค์ ของการลงทุน	กำไรจากการ ลงทุน	8	75	173	256
	เงินปันผลที่ได้ จากการลงทุน	-	11	29	40
	การเพิ่มขึ้นของ เงินทุน	3	14	52	69
	สิทธิต่างๆ ที่พึง ได้รับจากลงทุน	1	5	14	20
	รวม	12	105	268	385
การทดสอบทางสถิติไคสแควร์		$\chi^2 = 3.995$ Sig = 0.677			

จากตาราง 32 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านภาวะการเมือง ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร กับวัตถุประสงค์ในการลงทุน พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.677 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านภาวะการเมือง กับวัตถุประสงค์ ในการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_0 ปัจจัยด้านภาวะการเมืองไม่มีผลกับหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ที่ลงทุน

H_1 ปัจจัยด้านภาวะการเมืองมีผลกับหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ที่ลงทุน

ตาราง 33 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยด้านภาวะการเมืองที่มีผลต่อหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

		ความสำคัญของปัจจัยด้านภาวะการเมือง			
		น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
หลักที่ใช้พิจารณาในการลงทุน	ดูปัจจัยพื้นฐานของหุ้น	3	47	110	160
	ดูระดับราคาแนวรับ-แนวต้าน	4	40	103	147
	ดูมูลค่าที่แท้จริงของหุ้น	3	15	30	48
	ดูความเหมาะสมของพอร์ตลงทุน	2	3	25	30
	รวม	12	105	268	385
การทดสอบทางสถิติไคสแควร์		$\chi^2 = 8.592$ Sig = .198			

จากตาราง 33 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านภาวะการเมือง ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร กับหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.198 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านภาวะการเมือง กับหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_0 ปัจจัยด้านภาวะการเมืองไม่มีผลกับเหตุผลในการเลือกหลักทรัพย์ที่ลงทุน

H_1 ปัจจัยด้านภาวะการเมืองมีผลกับเหตุผลในการเลือกหลักทรัพย์ที่ลงทุน

ตาราง 34 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยด้านภาวะการเมืองต่างประเทศที่มีผลต่อเหตุผลในการตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ลงทุนของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

		ความสำคัญของปัจจัยด้านภาวะการเมือง			
		น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
เหตุผลในการตัดสินใจลงทุน	จ่ายเงินปันผลในอัตราสูง	3	11	21	35
	คาดการณ์ราคาว่ามีแนวโน้มสูง	7	45	105	157
	ผลประโยชน์จากการเติบโตดี	2	28	106	136
	ราคาเหมาะสม	-	17	23	40
	เชื่อนักวิเคราะห์มาร์เก็ตติ้งแนะนำ	-	2	5	7
	อื่นๆ	-	2	8	10
รวม		12	105	268	385
การทดสอบทางสถิติไคสแควร์		$\chi^2 = 16.357$ Sig = 0.090			

จากตาราง 34 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านภาวะการเมืองที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร กับเหตุผลในการตัดสินใจลงทุน พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.090 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านภาวะการเมืองกับเหตุผลในการตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กัน

3.3 การทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านผลกระทบจากต่างประเทศ มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์

H_0 ปัจจัยผลกระทบจากต่างประเทศไม่มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการลงทุน

H_1 ปัจจัยผลกระทบจากต่างประเทศมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการลงทุน

ตาราง 35 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผลกระทบจากต่างประเทศที่มีผลต่อวัตถุประสงค์ในการลงทุนของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

		ความสำคัญของปัจจัยด้านผลกระทบจากต่างประเทศ			
		น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
วัตถุประสงค์ของการลงทุน	กำไรจากการลงทุน	9	71	176	256
	เงินปันผลที่ได้จากการลงทุน	3	8	29	40
	การเพิ่มขึ้นของเงินทุน	6	16	47	69
	สิทธิต่างๆ ที่พึงได้รับจากลงทุน	1	5	14	20
	รวม	19	100	266	385
การทดสอบทางสถิติไคสแควร์		$\chi^2 = 4.708$ Sig = 0.582			

จากตาราง 35 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผลกระทบจากต่างประเทศ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร กับวัตถุประสงค์ในการลงทุน พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.582 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านผลกระทบจากต่างประเทศ กับวัตถุประสงค์ ในการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_0 ปัจจัยผลกระทบจากต่างประเทศไม่มีความสัมพันธ์กับหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์

H_1 ปัจจัยผลกระทบจากต่างประเทศมีความสัมพันธ์กับหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์

ตาราง 36 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผลกระทบจากต่างประเทศที่มีผลต่อการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

		ความสำคัญของปัจจัยผลกระทบจากต่างประเทศ			
		น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
หลักที่ใช้พิจารณาในการลงทุน	ดูปัจจัยพื้นฐานของหุ้น	6	48	106	160
	ดูระดับราคาแนวรับ-แนวต้าน	7	36	104	147
	ดูมูลค่าที่แท้จริงของหุ้น	3	10	35	48
	ดูความเหมาะสมของพอร์ตลงทุน	3	6	21	30
	รวม	19	100	266	385
การทดสอบทางสถิติไคสแควร์		$\chi^2 = 4.566$ Sig = .601			

จากตาราง 36 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยผลกระทบจากต่างประเทศ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร กับหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.601 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านผลกระทบจากต่างประเทศ กับหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_0 ปัจจัยผลกระทบจากต่างประเทศไม่มีผลกับเหตุผลในการเลือกหลักทรัพย์

H_1 ปัจจัยผลกระทบจากต่างประเทศมีผลกับเหตุผลในการเลือกหลักทรัพย์

ตาราง 37 แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยผลกระทบจากต่างประเทศที่มีผลต่อเหตุผลในการตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ลงทุนของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

		ความสำคัญของปัจจัยผลกระทบจากต่างประเทศ			
		น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
เหตุผลในการตัดสินใจลงทุน	จ่ายเงินปันผลในอัตราสูง	4	6	25	35
	คาดการณ์ราคาว่ามีแนวโน้มสูง	10	42	105	157
	ผลประโยชน์จากการเติบโตดี	2	35	99	136
	ราคาเหมาะสมน่าลงทุน	3	13	24	40
	เชื่อนักวิเคราะห์มาร์เก็ตติ้งแนะนำ	-	2	5	7
	อื่นๆ	-	2	8	10
	รวม	19	100	266	385
การทดสอบทางสถิติไคสแควร์		$\chi^2 = 11.292$ $Sig = 0.335$			

จากตาราง 37 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผลกระทบจากต่างประเทศที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร กับเหตุผลในการตัดสินใจลงทุน พบว่า ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.335 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านผลกระทบจากต่างประเทศกับเหตุผลในการตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มุ่งศึกษาพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อทราบวัตถุประสงค์ ในการลงทุน เหตุผลในการลงทุน ตลอดจนปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริการของเจ้าหน้าที่การตลาด และบริษัทหลักทรัพย์ ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักลงทุน ตลอดจนทราบพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนรายย่อย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตลาดทุน หรือตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในอันที่จะใช้เป็นแนวทางพัฒนานักลงทุนหน้าใหม่ฯ ให้เพิ่มขึ้นอย่างมีคุณภาพ ซึ่งสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลหรือแนวทางในการศึกษาวิจัยในเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องได้อีกด้วย ในอนาคต

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

- 1 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ ประสบการณ์การลงทุน และจำนวนเงินที่ลงทุน ที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร
- 2 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร
- 3 เพื่อศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

- 1 เพื่อเป็นแนวทาง ในการนำไปใช้วางแผนการทำงาน ประกอบธุรกิจด้านหลักทรัพย์ และพัฒนาการบริการสำหรับเจ้าหน้าที่การตลาด และ บริษัทหลักทรัพย์ ในการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาด ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของนักลงทุน ซึ่งเป็นลูกค้าของบริษัท
- 2 เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจในการลงทุนด้านหลักทรัพย์ หรือเป็นนักลงทุนหน้าใหม่ และผู้ที่ต้องการจะศึกษาวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อไป

สมมติฐานของการวิจัย

- 1 นักลงทุนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ แตกต่างกัน
- 2 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน ด้านส่วนประสมการตลาด มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์
- 3 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ด้านภาวะเศรษฐกิจ ภาวะการเมือง และปัจจัยกระทบจากต่างประเทศ มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักลงทุนประเภทบุคคลในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ให้บริการอยู่ในห้องค้าหลักทรัพย์ของบริษัทหลักทรัพย์ที่เป็นสมาชิกของตลาดหลักทรัพย์ จำนวนทั้งสิ้น 37 บริษัท ทั่วกรุงเทพ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักลงทุนที่เป็นลูกค้าของบริษัทหลักทรัพย์ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยอาศัยสูตรในการคำนวณขนาดตัวอย่าง ตามทฤษฎีไม่ทราบความน่าจะเป็นของประชากร (Non Probability Sampling) จะได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทั้งสิ้น 385 คน กำหนดความคลาดเคลื่อนในการเลือกตัวอย่าง อีกร้อยละ 5 ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) สุ่มเลือกโดยใช้วิธีจับสลาก มีจำนวนสลากทั้งสิ้น 37 สลาก

(ตามรายชื่อบริษัทหลักทรัพย์ที่มีทั้งหมด 37 แห่ง) สุ่มจับสลากมา 10% จะได้ 4 บริษัทหลักทรัพย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงแบ่งโควตา (Quota Sampling) กำหนดสถานที่ทำการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง เป็นบริษัทหลักทรัพย์จำนวน 4 บริษัท เลือกห้องค้าที่จะทำการเก็บข้อมูล บริษัทละ 2 ห้องค้า กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ทำการเก็บข้อมูล ห้องค้าละประมาณ 50 คน แล้วทำการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) เพื่อสอบถามนักลงทุน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อเป็นการศึกษาพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ของนักลงทุน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะจากการลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อม ที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์

ตอนที่ 4 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักลงทุน เป็นคำถามแบบปลายเปิด แบบมีหลายคำตอบ ให้เลือก เป็น Nominal Scale จำนวน 4 ข้อ (ในข้อที่ 1-3 6-7) เป็นคำถามแบบปลายเปิด Ordinal Scale ให้เรียงลำดับคำตอบ จำนวน 1 ข้อ (ในข้อที่ 4) เป็นคำถามแบบปลายเปิด เป็น Ratio Scale จำนวน 1 ข้อ (ในข้อที่ 8) และเป็นคำถามแบบปลายเปิด เป็น Nominal Scale จำนวน 1 ข้อ (ในข้อ 5)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อม ที่มีผลต่อการพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ โดย

เป็นคำถามวัดระดับการตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ โดยอาศัย ปัจจัยด้านส่วนประสมการตลาด จำนวน 20 ข้อ และ อาศัยปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอก จำนวน 15 ข้อ เป็น Ordinal Scale ใช้เกณฑ์วัดตามวิธีของ Likert Scale

ตอนที่ 3 เป็นคำถามแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะ ของนักลงทุน จำนวน 1 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามแบบปลายเปิด

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ ประสบการณ์การลงทุน และวงเงินที่ได้รับ/จำนวนเงินที่ลงทุน มีลักษณะเป็นคำถามแบบเลือกตอบจำนวน 7 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการสำรวจข้อมูล โดยเครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามจำนวน 400 ชุด เก็บรวบรวมข้อมูล สถานที่เก็บรวบรวมข้อมูลคือ บริษัทหลักทรัพย์ที่ทำการสุ่มเลือกไว้ จำนวน 4 บริษัท 8 ห้องค้า การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้เวลาทั้งสิ้น 2 สัปดาห์ ระหว่างเดือนกันยายน 2547

การจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล

1 นำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมด มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำไปวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC

2 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ข้อมูลพฤติกรรมของนักลงทุน

3 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน ด้านส่วนประสมการตลาด และปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเศรษฐกิจ การเมือง ต่างประเทศ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน

4 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักลงทุน

5 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 4 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ด้านประชากรศาสตร์

6 ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 โดยใช้สถิติ t-test และ F-test (One-Way ANOVA)

7 ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 การเปรียบเทียบข้อมูลเชิงกลุ่ม โดยใช้สถิติ Chi-Square test

8 ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 การเปรียบเทียบข้อมูลเชิงกลุ่ม โดยใช้สถิติ Chi-Square test

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษา พฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร สรุปผลได้ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของนักลงทุน

จากการวิจัย พบว่า นักลงทุนประเภทบุคคลในกรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชาย มีจำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 55.10 เพศหญิง จำนวน 173 คน โดยนักลงทุนส่วนใหญ่มีอายุ 26-35 ปี มีจำนวน 140 คน รองลงมาคือ 36-45 ปี นักลงทุนที่มีอายุ 18-25 ปี มีจำนวน 81 คน นักลงทุนที่มีอายุ 46 ปีขึ้นไป

มีจำนวน 62 คน ตามลำดับ การศึกษาของนักลงทุนโดยส่วนใหญ่ จบปริญญาตรี มีจำนวน 246 คน รองลงมา คือ สูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 83 คน และต่ำกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 56 คน ตามลำดับ รายได้ต่อเดือนของ นักลงทุน โดยส่วนใหญ่ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 50 000 บาท มีจำนวน 242 คน รองลงมาคือรายได้ 50 001-100 000 บาท มีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และรายได้ 100 001 บาทขึ้นไป มีจำนวน 66 คน สำหรับอาชีพของนัก ลงทุนโดยส่วนใหญ่ คือ รับจ้าง หรือลูกจ้างบริษัทเอกชน มีจำนวน 246 คน รองลงมาคือ อาชีพอิสระ หรือธุรกิจ ส่วนตัว มีจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 25.70 อาชีพอื่นๆ ได้แก่ พ่อค้า พ่อบ้าน แม่บ้าน ข้าราชการเกษียณ แล้ว มีจำนวน 17 คน อาชีพข้าราชการ และรัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 16 คน อาชีพนักเรียนหรือนักศึกษา มีจำนวน 7 คน ตามลำดับ

ประสบการณ์ในการลงทุนของนักลงทุนโดยส่วนใหญ่ ไม่ถึง 1 ปี มีจำนวน 100 คน รองลงมาคือ 1-3 ปี มีจำนวน 86 คน ประสบการณ์ 4-6 ปี มีจำนวน 75 คน ประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไป มีจำนวน 73 คน และ ประสบการณ์ 7-9 ปี มีจำนวน 51 คน ตามลำดับ ในส่วนของวงเงินที่ได้รับ หรือจำนวนเงินที่ลงทุน นักลงทุน ส่วนใหญ่ ลงทุนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 500,000 บาท มีจำนวน 189 คน รองลงมาคือ ลงทุน 1,000,001 บาทขึ้นไป มีจำนวน 107 คน และลงทุน 500 001-1 000,000 บาท มีจำนวน 89 คน ตามลำดับ

ข้อมูลพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักลงทุนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีพฤติกรรมการลงทุน ดังนี้

วัตถุประสงค์ในการลงทุน ของนักลงทุนโดยส่วนใหญ่ คือ กำไรจากการลงทุน มีจำนวน 256 คน รองลงมาคือ การเพิ่มขึ้นของเงินทุนอย่างสม่ำเสมอ มีจำนวน 69 คน เงินปันผลที่ได้จากการลงทุน มีจำนวน 40 คน และสิทธิต่างๆ ที่พึงได้จากการลงทุน มีจำนวน 20 คน

ข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุน ของนักลงทุนโดยส่วนใหญ่ คือ บทวิเคราะห์ของบริษัทหลักทรัพย์ มี จำนวน 142 คน รองลงมาคือ ข่าว หนังสือพิมพ์ มีจำนวน 106 คน มาร์เก็ตติ้ง (เจ้าหน้าที่การตลาด) มี จำนวน 50 คน อินเทอร์เน็ต มีจำนวน 35 คน รายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียน มีจำนวน 29 คน เพื่อน/ ญาติพี่น้อง มีจำนวน 16 คน และ อื่นๆ ได้แก่ เอกสารงานสัมมนาต่างๆ มีจำนวน 7คน ตามลำดับ

หลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ ของนักลงทุนโดยส่วนใหญ่ คือ ดูปัจจัยพื้นฐานของหลักทรัพย์ มี จำนวน 160 คน รองลงมาคือ ดูระดับราคาแนวรับ แนวต้าน (วิเคราะห์ทางเทคนิค) มีจำนวน 147 คน ดูมูลค่า ค่าที่แท้จริงของหลักทรัพย์ มีจำนวน 48 คน และดูความเหมาะสมของพอร์ตลงทุน มีจำนวน 30 คน ตามลำดับ

เหตุผลในการเลือกหลักทรัพย์ของนักลงทุนโดยส่วนใหญ่ คือ คาดการณ์ราคามีแนวโน้มสูงขึ้น มี จำนวน 157 คน รองลงมาคือ ผลประกอบการเติบโตดี มีจำนวน 136 คน ราคาเหมาะสม นาลงทุน มีจำนวน 40 คน จ่ายเงินปันผลในอัตราสูง มีจำนวน 35 คน อื่นๆ ได้แก่ รู้จักหรือเชื่อถือผู้บริหารกิจการ มีจำนวน 10 คน และเชื่อนักวิเคราะห์หรือมาร์เก็ตติ้งแนะนำ มีจำนวน 7 คน ตามลำดับ

ความถี่ในการลงทุนหลักทรัพย์ ของนักลงทุนส่วนใหญ่ คือ ทุกสัปดาห์ มีจำนวน 92 คน ทุกวัน มี จำนวน 82 คน ทุก 2-3 วัน มีจำนวน 73 คน เดือนละครั้ง มีจำนวน 63 คน ทุก 2-3 สัปดาห์ มีจำนวน 48 คน และอื่นๆ ได้แก่ 2-3 เดือนครั้ง , ปีละครั้ง มีจำนวน 27 คน ตามลำดับ

กลุ่มหลักทรัพย์ที่นักลงทุนลงทุนมากที่สุด เป็นอันดับ 1 คือ กลุ่มธุรกิจการเงิน และกลุ่มทรัพยากรพลังงาน มีจำนวน 107 คน เทียบเท่ากับ รองลงมา คือ กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต มีจำนวน 64 คน และกลุ่มเทคโนโลยี สื่อสาร มีจำนวน 49 คน และกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ ก่อสร้าง มีจำนวน 42 คน ตามลำดับ

กลุ่มหลักทรัพย์ที่นักลงทุนลงทุนมากที่สุด เป็นอันดับ 2 คือ กลุ่มทรัพยากร พลังงาน มีจำนวน 90 คน รองลงมาคือ กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต มีจำนวน 78 คน กลุ่มเทคโนโลยี สื่อสาร มีจำนวน 67 คน กลุ่มธุรกิจการเงิน มีจำนวน 54 คน และกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ ก่อสร้าง มีจำนวน 42 คน ตามลำดับ

กลุ่มหลักทรัพย์ที่นักลงทุนลงทุนมากที่สุด เป็นอันดับ 3 คือ กลุ่มเทคโนโลยี สื่อสาร มีจำนวน 99 คน รองลงมาคือ กลุ่มธุรกิจการเงิน มีจำนวน 77 คน กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต มีจำนวน 57 คน กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ ก่อสร้าง มีจำนวน 50 คน กลุ่มบริการ มีจำนวน 45 คน กลุ่มทรัพยากร พลังงาน มีจำนวน 42 คน ตามลำดับ

รายชื่อหลักทรัพย์ที่นักลงทุนส่วนใหญ่ ลงทุนมากที่สุด ในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม มีดังนี้

กลุ่มเกษตร และอุตสาหกรรมอาหาร คือ บมจ. ศรีตรัง แอโกรอินดัสทรี (STA) มีจำนวน 2 คน

กลุ่มธุรกิจการเงิน คือ บมจ. ธนาคารกสิกรไทย (KBANK) มีจำนวน 15 คน รองลงมาคือ บมจ. ธนาคารไทยพาณิชย์ (SCB) มีจำนวน 10 คน และ บมจ. ธนาคารกรุงเทพ (BBL) มีจำนวน 8 คน

กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต คือ บมจ. อะโรมาติกส์ (ATC) มีจำนวน 15 คน รองลงมาคือ บมจ. ไทยโอเลฟินส์ (TOC) มีจำนวน 8 คน และ บมจ. ปิโตรเคมีแห่งชาติ (NPC) มีจำนวน 7 คน

กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ ก่อสร้าง คือ บมจ. อิตาเลียนไทยดีเวลลอปเม้นต์ (ITD) มีจำนวน 6 คน รองลงมาคือ บมจ. ซีโน-ไทย เอ็นจิเนียริง (STEC) มีจำนวน 5 คน และ บมจ. อมตะ คอร์ปอเรชั่น (AMATA) มีจำนวน 4 คน

กลุ่มทรัพยากร พลังงาน คือ บมจ. ปตท (PTT) มีจำนวน 42 คน รองลงมาคือ บมจ. ไทยออยล์ (TOP) มีจำนวน 7 คน และ บมจ. ปตท.สำรวจและผลิตปิโตรเลียม (PTTEP) มีจำนวน 6 คน

กลุ่มบริการ คือ บมจ. ไทโรเชนไทย เอเยนซีส์ (TTA) มีจำนวน 7 คน รองลงมาคือ บมจ. อาร์ซีแอล (RCL) มีจำนวน 4 คน และ บมจ. ล็อกซเลย์ (LOXLEY) มีจำนวน 3 คน

กลุ่มเทคโนโลยี สื่อสาร คือ บมจ. ชิน คอร์ปอเรชั่น (SHIN) มีจำนวน 9 คน รองลงมาคือ บมจ. ยูนิเทค คอมมูนิเคชั่น (UCOM) มีจำนวน 4 คน และ บมจ. TRUE คอร์ปอเรชั่น (TRUE) มีจำนวน 3 คน

กลุ่มอื่นๆ คือ กลุ่มฟื้นฟูกิจการ คือ บมจ. อุตสาหกรรมปิโตรเคมีคัลไทย (TPI) มีจำนวน 3 คน รองลงมาคือ บมจ. มิลเลนเนียม สตีล (MS) มีจำนวน 2 คน และ บมจ. นครไทยสติปมิล (NSM) มีจำนวน 1 คน ตามลำดับ

ระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ โดยเฉลี่ยของนักลงทุนส่วนใหญ่ คือ 35.97 วัน หรือ 36 วัน

ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อ พฤติกรรมการลงทุน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อพิจารณาด้านผลิตภัณฑ์ / หลักทรัพย์กับพฤติกรรมการลงทุน พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับ สภาพคล่องของหลักทรัพย์ ผลประกอบการที่ผ่านมา แนวโน้มการเติบโตในอนาคต และกำไรสุทธิต่อหุ้น ในระดับมาก นักลงทุนเลือกที่จะลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีปัจจัยพื้นฐานดี โดยเน้น

หลักทรัพย์ที่มีผลประกอบการในอดีต และอนาคตมีศักยภาพในการทำกำไรดี ในขณะที่ก็ต้องเป็นหลักทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูงด้วย เป็นเกณฑ์พิจารณาควบคู่กันไป

ด้านราคากับพฤติกรรมการลงทุน พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับ ระดับราคาลงทุนหลักทรัพย์ และราคาต่อกำไร ในระดับมาก ระดับราคาลงทุนหลักทรัพย์เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด ที่นักลงทุนจะคำนึงถึงในการลงทุน เมื่อพบว่า ระดับราคาของหลักทรัพย์ตัวหนึ่งตัวใดสูงเกินไปแล้ว ก็จะพิจารณาที่จะเปลี่ยนการลงทุนไปยังหลักทรัพย์ตัวอื่นๆ แทน โดยพิจารณาถึงราคาต่อกำไร (P/ E ratio) ประกอบด้วย ซึ่งจะเป็นตัวชี้วัดว่าระดับราคาได้สูงเกินไปแล้วหรือไม่เมื่อเทียบกับหลักทรัพย์ตัวอื่นในอุตสาหกรรมเดียวกัน

ด้านช่องทางจัดจำหน่ายกับพฤติกรรมการลงทุน พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับ ความสะดวกรวดเร็วในการสั่งซื้อขาย ในระดับมาก เมื่อนักลงทุนใช้เกณฑ์พิจารณาเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุนได้แล้ว สิ่งต่อมาคือการจับจังหวะเวลาของการลงทุน ซึ่งความแม่นยำตรงนี้ต้องอาศัยช่องทางในการลงทุนต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกรวดเร็วทันต่อจังหวะการลงทุนที่จะทำให้ผู้ลงทุน มีโอกาสในการทำกำไรสูงสุด ซึ่งช่องทางการลงทุนดังกล่าวนี้ นักลงทุนสามารถเลือกที่จะใช้ได้หลายวิธี เช่น ผ่านเจ้าหน้าที่การตลาด ผ่านอินเทอร์เน็ต หรือ ผ่านโทรศัพท์มือถือ ดังนั้น บริษัทนายหน้า (โบรกเกอร์) จำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับความสะดวกรวดเร็วในการสั่งซื้อขาย เพื่อตอบสนองนักลงทุนได้ในจุดนี้

ด้านส่งเสริมการตลาดกับพฤติกรรมการลงทุน พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับ บทวิเคราะห์ นักวิเคราะห์ การจัดสรรหุ้นจอง และเจ้าหน้าที่การตลาด ในระดับมาก ดังนั้น บริษัทนายหน้าหลักทรัพย์ (โบรกเกอร์) ควรจะคำนึงถึงการออกแบบบทวิเคราะห์ที่มีคุณภาพ น่าเชื่อถือ รวมถึงนักวิเคราะห์ เจ้าหน้าที่การตลาด ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแนะนำ ให้ความรู้ ต้องได้รับการฝึกฝนอบรม มีใบอนุญาตทำหน้าที่ได้อย่างถูกต้อง น่าเชื่อถือ ตลอดจนการจัดสรรหุ้นจองอย่างเป็นธรรม ก็มีส่วนในการสร้างแรงจูงใจแก่นักลงทุน มาใช้บริการหรือเพิ่มการลงทุนมากยิ่งขึ้น

ข้อมูลด้านปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อพิจารณาด้านเศรษฐกิจกับพฤติกรรมการลงทุน พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับ ตัวเลขอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และอัตราดอกเบี้ยธนาคารพาณิชย์ ในระดับมาก ปัจจัยต่างๆ จะเกี่ยวข้องกันนโยบายเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งสัมพันธ์กับตลาดหุ้น หรือตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้งโดยตรงและโดยอ้อม เป็นส่วนที่นักลงทุนนำมาพิจารณาประกอบการตัดสินใจลงทุนมากที่สุด

ด้านการเมืองกับพฤติกรรมการลงทุน พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับ เสถียรภาพรัฐบาล การเลือกตั้ง / การเปลี่ยนแปลงรัฐบาล และความมั่นคง สงบเรียบร้อยภายใน ในระดับมาก กิจกรรมต่างๆ ทางการเมืองจะส่งผลโดยตรงกับผู้ปกครอง รัฐบาลและผู้กำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจ นักลงทุนจึงให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านการเมืองในระดับมาก

ด้านผลกระทบจากต่างประเทศกับพฤติกรรมการลงทุน พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับ การก่อการร้ายระหว่างประเทศ เศรษฐกิจโลก (สหรัฐ จีน ยุโรป ญี่ปุ่น) โรคระบาด ตลาดหุ้นภูมิภาคต่างประเทศ และ การเคลื่อนย้ายเงินทุนของกองทุนจากต่างประเทศ ในระดับมาก ปัจจัยผลกระทบจาก

ต่างประเทศนับเป็นปัจจัยเสี่ยงที่ควบคุมได้ยากที่สุด มักมีผลกระทบกับตลาดทุนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน ของนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

ด้านเพศ นักลงทุน ที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

ด้านอายุ นักลงทุน ที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

ด้านการศึกษา นักลงทุน ที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

ด้านรายได้ นักลงทุนที่มีระดับรายได้แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ด้านระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 โดยพบว่า นักลงทุนที่มีระดับรายได้สูง จะมีระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ได้นานกว่า ได้แก่ นักลงทุนที่มีระดับรายได้ 100 001 บาท ขึ้นไป จะมีระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ ประมาณ 49.45 วัน ในขณะที่นักลงทุนที่มีระดับรายได้ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 50 000 บาท จะมีระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ 38.28 วัน และนักลงทุนที่มีระดับรายได้ 50 001-100,000 บาท มีระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ 17.16 วัน

ด้านอาชีพ นักลงทุนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

ด้านประสบการณ์การลงทุน นักลงทุนที่มีประสบการณ์การลงทุนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

ด้านวงเงิน / จำนวนเงินลงทุน นักลงทุนที่มีวงเงิน / จำนวนเงินลงทุนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนประสมการตลาด จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ / หลักทรัพย์ มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 โดยให้นักลงทุนให้ความสำคัญกับหลักทรัพย์ที่ลงทุนโดยพิจารณาถึง กำไรที่จะได้รับจากการลงทุน การเพิ่มขึ้นของเงินทุนอย่างสม่ำเสมอ เงินปันผลที่จะได้รับจากการลงทุน และสิทธิต่างๆ ที่จะได้รับจากการลงทุน โดยการลงทุนบางหลักทรัพย์เพื่อหวังผลกำไร ลงทุนบางหลักทรัพย์เพื่อหวังเงินปันผล ลงทุนบางหลักทรัพย์ในระยะยาว เพื่อการเพิ่มขึ้นของเงินทุนอย่างสม่ำเสมอ หรือสิทธิที่จะได้รับอื่นๆ ตามมาภายหลัง

ปัจจัยด้านราคา ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ไม่วาจะเป็นด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุน หลักที่ใช้ในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ที่ลงทุน หรือ เหตุผลในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ที่ลงทุน

ปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่าย มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุน และเหตุผลในการเลือกหลักทรัพย์ที่ลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 พบว่า นักลงทุนประเภทลงทุนระยะสั้น หรือหวังผลกำไรจากการลงทุนแต่เพียงอย่างเดียว จะมีความถี่ในการลงทุนบ่อยครั้ง ต้องการจับจังหวะเวลาในการลงทุน ต้องอาศัยความสะดวกรวดเร็วในการสั่งซื้อขาย จะเข้ามาลงทุนในทองคำ หลักทรัพย์ของบริษัทนายหน้า(โบรกเกอร์) เป็นประจำ มีความสนิทสนมกับเจ้าหน้าที่การตลาดที่ดูแลบัญชี และเชื่อถือในบทวิเคราะห์และนักวิเคราะห์ของบริษัทนายหน้า ที่ตนใช้บริการอยู่ และนักลงทุนบางคน มีการลงทุน

ในหลักทรัพย์ของบริษัทนายหน้า (โบรกเกอร์) ที่ตนเป็นลูกค้าอยู่ เนื่องจากทราบข้อมูลฐานะการเงิน และรู้จักตัวผู้บริหารเป็นอย่างดี

ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ไม่ว่าจะเป็นด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุน หลักที่ใช้ในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ที่ลงทุน และ เหตุผลในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ที่ลงทุน

การวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจ มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ด้านหลักที่ใช้ในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 นักลงทุนใช้การวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาคเป็นปัจจัยพื้นฐานในการพิจารณาเลือกอุตสาหกรรมที่จะลงทุน จากนั้นจึงวิเคราะห์ระดับอุตสาหกรรมในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ที่นำลงทุน ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ภายในหรือระดับจุลภาค การวิเคราะห์หลักทรัพย์หรือบริษัทที่นำลงทุน บางครั้งใช้หลักเกณฑ์พิจารณาจากการคำนวณมูลค่าที่แท้จริงของหลักทรัพย์ นอกจากนี้การจับจังหวะเวลาในการลงทุนยังต้องอาศัยการวิเคราะห์ทางเทคนิคหรือดูระดับราคาแนวรับ-แนวต้าน รวมถึงทฤษฎีการบริหารพอร์ตที่เหมาะสม ควบคู่กันไปเป็นเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุน

ปัจจัยด้านการเมือง ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ไม่ว่าจะเป็นด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุน หลักที่ใช้ในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ที่ลงทุน หรือ เหตุผลในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ที่ลงทุน

ปัจจัยด้านผลกระทบจากต่างประเทศ ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ไม่ว่าจะเป็นด้านวัตถุประสงค์ในการลงทุน หลักที่ใช้ในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ที่ลงทุน และ เหตุผลในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ที่ลงทุน

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง "พฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร" มีประเด็นที่สำคัญที่เราสามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

นักลงทุนที่มีเพศ และอาชีพต่างกัน มีระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ ไม่แตกต่างกัน โดยที่ระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยของเพศชาย เท่ากับ 31.59 วัน และเพศหญิง เท่ากับ 41.52 วัน

นักลงทุนที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุน ไม่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นวัตถุประสงค์ในการลงทุน หลักที่ใช้พิจารณาเลือกหลักทรัพย์ลงทุน เหตุผลในการเลือกหลักทรัพย์ และระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับหลักการวิเคราะห์แบบประชากรศาสตร์ (Demographics) โดยัญญา ชันฉวีพย์ (2546 : 27) ที่แบ่งนักลงทุนตามช่วงอายุ เป็น 4 ช่วงอายุ ซึ่งแต่ละช่วงอายุจะมีรายได้ และการยอมรับความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนที่แตกต่างกันได้

นักลงทุนที่มีการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนไม่แตกต่างกัน พบว่า นักลงทุนไม่ว่าจะมีการศึกษาสูงหรือต่ำ มีพฤติกรรมการลงทุนแบบระยะสั้น เหมือนกัน เนื่องจากนักลงทุนต้องการลดความเสี่ยง ไม่ว่านักลงทุนที่มีการศึกษาสูงก็มีการบริหารความเสี่ยง ด้วยการปรับพอร์ตหรือขายทำกำไร ในขณะที่นักลงทุนที่มีการศึกษาดำก็มีคามห่วงใยจากความผันผวนของราคา หรือเกิดความกลัว ซึ่งอาจก่อให้เกิดการขายหลักทรัพย์ที่ตนถือครองอยู่ จึงมีพฤติกรรมแบบเดียวกัน มีเหตุผลในการลงทุนคล้ายๆ กัน คือ คาดการณ์ระดับ

ราคามีแนวโน้มสูงขึ้น จ่ายเงินปันผลในอัตราสูง และใช้แหล่งข้อมูลข่าวสารในการตัดสินใจเหมือนกัน คือ บทวิเคราะห์ของบริษัทโบรกเกอร์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุกรี นิธิรรมาศ (2535 บทคัดย่อ) พบว่า ลักษณะประชากรศาสตร์ ที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการศึกษา อาชีพ หรือ รายได้ มีแบบแผนของพฤติกรรมการลงทุนที่ไม่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักลงทุนระยะสั้นที่มีความคาดหวังในกำไรจากการลงทุน และมีความโน้มเอียงไปในด้านชอบความเสี่ยงอยู่ในเกณฑ์สูง ทั้งนี้ไม่ว่าจะพิจารณาจากแรงจูงใจ ที่เข้ามาลงทุนในตลาด ระยะเวลาที่ถือหลักทรัพย์ หรือการขายหลักทรัพย์ก็ตาม

นักลงทุนที่มีระดับรายได้แตกต่างกัน มีระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์แตกต่างกัน นักลงทุนที่มีระดับรายได้ 100 001 บาทขึ้นไป มีระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์นานที่สุด ประมาณ 49 45 วัน และนักลงทุนที่มีระดับรายได้ 50 001-100,000 บาท มีระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์สั้นที่สุด ประมาณ 17 16 วัน อาจเกิดจากนักลงทุนที่มีรายได้สูง มีจำนวนเงินลงทุนที่มากพอ จึงทนต่อสภาพความเสี่ยงได้มากและนานกว่านักลงทุนที่มีรายได้ต่ำกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุริย เจริญวงศ์ (2545 95) ที่พบว่า นักลงทุนที่มีรายได้แตกต่างกันมีการตัดสินใจลงทุนด้านราคาแตกต่างกัน เนื่องจากนักลงทุนที่มีรายได้ต่ำ มีกำลังซื้อที่จำกัด จึงเอาใจใส่ต่อเรื่องในด้านค่าธรรมเนียมการซื้อขายหลักทรัพย์

นักลงทุนที่มีประสบการณ์ลงทุนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนไม่แตกต่างกัน ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการลงทุน เหตุผลในการเลือกหลักทรัพย์ ระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ แต่ประสบการณ์ในการลงทุนของนักลงทุนมีส่วนช่วยในการนำหลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุน การจัดพอร์ตลงทุนที่เหมาะสม และการพิจารณาเลือกกลุ่มหลักทรัพย์ที่นำลงทุน ให้เหมาะสมกับจังหวะเวลา ซึ่งจะเป็นโอกาสสร้างความสำเร็จในการลงทุนให้เกิดผลตอบแทนได้สูงสุด จากงานวิจัยนี้ พบว่านักลงทุนที่มีประสบการณ์มากไม่ได้มีพฤติกรรมที่แตกต่างจากนักลงทุนที่มีประสบการณ์น้อยกว่า ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของนฤมล ศรีหะวรรณ (2546 98) ที่พบว่า ประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์แตกต่างกันมีผลต่อแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของนักลงทุนทั่วไปแตกต่างกัน เนื่องจากนักลงทุนที่มีประสบการณ์มาก จะมีความรู้ในเรื่องการลงทุนในหลักทรัพย์มากกว่า และกล้าที่จะตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

นักลงทุนที่มีวงเงิน/จำนวนเงินลงทุนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนไม่แตกต่างกัน ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการลงทุน หลักที่ใช้ในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ เหตุผลในการเลือกหลักทรัพย์ ความถี่ในการลงทุน กลุ่มหลักทรัพย์ที่ลงทุน พบว่า วงเงินหรือจำนวนเงินลงทุนที่สูง มีผลต่อการสร้างโอกาสในการหาผลตอบแทนได้สูงกว่า วงเงินหรือจำนวนเงินลงทุนที่ต่ำกว่า ขึ้นอยู่กับความสามารถในการเลือกหลักทรัพย์ และการจับจังหวะการลงทุนที่ถูกต้องของนักลงทุน จากงานวิจัยนี้ พบว่านักลงทุนที่มีวงเงิน / จำนวนเงินลงทุนมากกว่าไม่ได้มีพฤติกรรมที่แตกต่างจากนักลงทุนที่มีวงเงิน / จำนวนเงินลงทุนน้อยกว่า

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน ด้านส่วนประสมการตลาด ที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุน มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ / หลักทรัพย์ และปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่าย ผลการศึกษาวิจัยพบว่า

นักลงทุนให้ความสำคัญกับผลิตภัณฑ์ หรือตัวหลักทรัพย์ โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการลงทุน ถ้าต้องการกำไรจากการลงทุนระยะสั้น จะเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทเก็งกำไร เช่น PICNIC W1 SCIB-C1 หากต้องการการเพิ่มขึ้นของเงินทุนอย่างสม่ำเสมอ จะเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ขนาดใหญ่ ที่มีปัจจัยพื้นฐานดี ผลประกอบการดีสม่ำเสมอ เช่น PTT, SCC BBL หรือหากต้องการเงินปันผล นักลงทุนจะลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีผลประกอบการดี กำไรโตต่อเนื่อง เช่น GRAMMY ADVANC ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี

การเลือกหลักทรัพย์ตามวัตถุประสงค์ในการลงทุน (Investment Objectives) และการกำหนดเป้าหมายในการลงทุน (Goal Achievement)

นักลงทุนให้ความสำคัญกับช่องทางจัดจำหน่าย โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และเหตุผลในการลงทุน โดยนักลงทุนพิจารณาช่องทางการซื้อขายที่สะดวก รวดเร็วในการส่งซื้อขาย ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การลงทุน และเหตุผลการเลือกหลักทรัพย์ เช่น ต้องการกำไรจากการลงทุนรายวัน จึงมีพฤติกรรมในการเข้าไปลงทุนในหุ้นด้านหลักทรัพย์ของบริษัทนายหน้า (โบรกเกอร์) ทุกวัน โดยต้องมีน้ำหนักคอมพิวเตอร์ไว้ดูราคาซื้อขาย และอยู่ใกล้เจ้าหน้าที่การตลาดที่สามารถทำคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ได้ทันที นักลงทุนบางคนมีความเชื่อถือนิสัยกับเจ้าหน้าที่การตลาด มีพฤติกรรมการลงทุน ในการเลือกหลักทรัพย์ตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่การตลาด หรือนักวิเคราะห์ จึงจำเป็นต้องเข้ามาลงทุนในหุ้นด้านหลักทรัพย์ของบริษัทนายหน้า (โบรกเกอร์) บางครั้งเลือกทำเลที่ตั้งของบริษัทนายหน้าตามความสะดวก อาจจะใกล้ที่ทำงานหรือใกล้บ้าน

ส่วนด้านราคาและด้านการส่งเสริมการตลาด นักลงทุนถือวาระดับราคาลักษณะการขึ้น-ลง ได้ตามธรรมชาติของการลงทุนในหลักทรัพย์ ขึ้นกับความสามารถในการจับจังหวะในการลงทุนประกอบ ในขณะที่การส่งเสริมการตลาดเป็นกิจกรรมที่ทำเป็นปกติมีอยู่แล้วทุกที่ เช่น บทวิเคราะห์ นักวิเคราะห์ เจ้าหน้าที่การตลาด หุ้นจอง ซึ่งไม่ได้แตกต่างกันมากนัก

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุน คือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ กล่าวคือ นักลงทุนจะนำปัจจัยด้านเศรษฐกิจมาใช้พิจารณาร่วมกับหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าว สอดคล้องกับหลักการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานหลักทรัพย์ (Fundamentals Analysis) โดยมีการวิเคราะห์ภาพรวมเศรษฐกิจก่อน จากนั้นวิเคราะห์อุตสาหกรรม แล้วจึงวิเคราะห์บริษัท (หลักทรัพย์) เมื่อได้เลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุนได้แล้ว จึงหาจังหวะเวลาของการลงทุน โดยใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิค เพื่อหาระดับราคาที่เหมาะสมเข้าลงทุนได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสกล วงษ์มงคลฤทธิ์ (2543 บทคัดย่อ) นอกเหนือจากราคาลักษณะที่มีความสัมพันธ์ตรงกันข้ามกับปริมาณความต้องการซื้อหลักทรัพย์ ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยในประเทศ จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลง ปริมาณความต้องการซื้อหลักทรัพย์ของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

ส่วนด้านการเมือง และด้านผลกระทบจากต่างประเทศ นักลงทุนถือว่า การเมือง เป็นปัจจัยที่ต้องพิจารณาในระยะสั้นๆ ในช่วงเลือกตั้ง หากการเมืองมีความชัดเจน เช่น รัฐบาลทักษิณ เป็นนายก มีเสถียรภาพ ในการเป็นรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง ก็จะลดความสำคัญลงในระยะยาว ในขณะที่ผลกระทบจากต่างประเทศ เป็นสิ่งที่ควบคุมได้ยาก ไม่แน่นอน ไม่สามารถคาดการณ์ได้ และมักจะมีผลกระทบกับประเทศในระดับที่แตกต่างกันตามปัจจัย ขึ้นอยู่กับสภาพเศรษฐกิจภายในว่าจะมีภูมิคุ้มกันแข็งแรงเพียงพอหรือไม่ จึงจะประเมินผลกระทบได้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง 'พฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร' ผู้วิจัย มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1 จากผลการวิจัยพบว่านักลงทุนส่วนใหญ่เป็นนักลงทุนหน้าใหม่ มีประสบการณ์การลงทุนไม่ถึง 1 ปี มีการศึกษาปริญญาตรี แต่มีรายได้ไม่เกิน 50,000 บาท เป็นนักลงทุนหน้าใหม่ที่มีความสนใจเข้ามาลงทุนใน

ตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งนักลงทุนกลุ่มนี้จะเป็นฐานนักลงทุนที่มีคุณภาพต่อไปได้ในอนาคต เป็นคุณลักษณะของ
กลุ่มนักลงทุนที่ตลาดทุน (ตลาดหลักทรัพย์ฯ) ต้องการมากที่สุดซึ่งประกอบไปด้วย อายุ ความรู้ รายได้ และ
ประสบการณ์ โดยพื้นฐานของนักลงทุนกลุ่มนี้น่าจะมีแหล่งที่มาจากสถานศึกษา มหาวิทยาลัย ซึ่งผลิตบุคลากร
ไปเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าต่อองค์กร สถานที่ทำงานต่างๆ ดังนั้น ตลาดหลักทรัพย์ฯ และบริษัทหลักทรัพย์น่าจะ
ขยายฐานนักลงทุนกลุ่มนี้ โดยเพิ่มบทบาทในการจัดหาทรัพยากรเข้าไปบรรยายให้ความรู้ด้านการลงทุนใน
สถาบันการศึกษา หรือร่วมมือกับมหาวิทยาลัยทั้งสถาบันของรัฐและเอกชนในระดับอุดมศึกษา เพื่อร่วมสร้าง
หลักสูตรที่เหมาะสมและเป็นส่วนหนึ่งของวิชาเลือกที่นักศึกษาควรจะต้องศึกษา เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาใน
ระดับอุดมศึกษามีพื้นฐานความรู้ด้านการเงิน การออม การลงทุน อันจะเป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิต และการ
ทำงาน อีกทั้งเป็นฐานของนักลงทุนที่มีคุณภาพต่อไปได้ในอนาคต

2 นักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานครมีความรู้ ความเข้าใจในการลงทุนดี ผลจากการวิจัยพบว่านักลงทุน
ใช้หลักในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุนโดยอาศัยปัจจัยพื้นฐาน ดูระดับราคาที่เหมาะสมในการลงทุน
ใช้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจ เช่น บทวิเคราะห์จากบริษัทหลักทรัพย์ ข่าว หรือหนังสือพิมพ์ มีบางส่วนของนัก
ลงทุนที่ใช้ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และรายงานประจำปี นักลงทุนที่มีรายได้สูงจะมีพฤติกรรมการลงทุนในระยะ
ยาวมากกว่า จากผลการวิจัยจะพบว่า นักลงทุนที่มีระดับรายได้ 100,001 บาทขึ้นไป จะมีระยะเวลาในการถือ
ครองหลักทรัพย์เฉลี่ยเท่ากับ 49.45 วัน ซึ่งนานกว่านักลงทุนที่มีระดับรายได้เท่ากับหรือต่ำกว่า 100,000 บาท
มีการลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์หรือหลักทรัพย์ ที่มีผลประกอบการดี มีการเจริญเติบโตของรายได้ และอัตราการ
จ่ายเงินปันผลในเกณฑ์สูง บริษัทหลักทรัพย์ควรใช้ข้อมูลจากงานวิจัยไปใช้ประกอบการพัฒนาบทวิเคราะห์
หลักทรัพย์ให้มีความหลากหลายครอบคลุมทุกกลุ่มหลักทรัพย์ ให้สอดคล้องกับตามความต้องการของนักลงทุน
รวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์ ให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่นักลงทุน เช่น การส่งบทวิเคราะห์ทางอีเมลให้แก่นัก
ลงทุน

3 ด้านปัจจัยส่วนประสมการตลาด มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

3.1 จากผลการวิจัยจะพบว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์หรือหลักทรัพย์ที่ใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน นัก
ลงทุนให้ความสำคัญกับสภาพคล่อง ผลประกอบการในอดีต แนวโน้มการเติบโตในอนาคต และกำไรสุทธิต่อหุ้น
ดังนั้น ตลาดหลักทรัพย์ฯ ควรสนใจให้มีบริษัทที่เข้ามาจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ให้มากขึ้น โดยมีการคัด
สรรในเรื่องของผลประกอบการ การเติบโตของธุรกิจ มีนโยบายการจ่ายเงินปันผลที่เหมาะสม ผู้บริหารมี
ความสามารถ โปร่งใส และมีธรรมาภิบาล เพื่อให้ให้นักลงทุนมีทางเลือกในการลงทุนเพิ่มขึ้น แต่ในขณะเดียวกันก็
ต้องมีมาตรการกำกับ ตรวจสอบงบการเงิน ความโปร่งใสของผู้บริหารในการดำเนินธุรกิจ เพื่อป้องกันการทุจริต
อันจะเกิดผลกระทบต่อนักลงทุนที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้

3.2 ปัจจัยด้านช่องทางจัดจำหน่าย ที่ใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน ของนักลงทุน พบว่านักลงทุนใน
ห้องค้าหลักทรัพย์ส่วนใหญ่ ให้ความสำคัญกับการซื้อขายผ่านระบบอินเทอร์เน็ตและระบบโทรศัพท์มือถือน้อย
มาก จึงควรเร่งส่งเสริมและพัฒนาระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต และระบบโทรศัพท์มือถือ
ให้มีความแพร่หลาย ควรกำหนดฟังก์ชันให้มีการใช้งานที่ง่าย แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องปลอดภัย และควร
ยกเว้นค่าธรรมเนียม หรือลดค่าธรรมเนียมในการซื้อขาย เพื่อเป็นการจูงใจนักลงทุน ให้เกิดความสนใจในช่วง
ระยะเวลาหนึ่ง จนเกิดความนิยมแล้ว จึงค่อยมีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในระดับปกติ

3.3 บริษัทหลักทรัพย์มีการจัดอบรม พัฒนาเจ้าหน้าที่การตลาด และนักวิเคราะห์ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการให้คำแนะนำลูกค้า นักลงทุน ให้มีความรู้ ความสามารถ อีกทั้งมีแนวทางในการให้คำแนะนำนักลงทุนอย่างถูกต้อง ไม่มีผลประโยชน์เคลือบแฝง (Conflict of Interest) โดยคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของนักลงทุนเป็นหลัก ซึ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องการจัดอบรมความรู้ให้กับบุคลากรทางด้านหลักทรัพย์ คือสถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน (TSI) ซึ่งมีหลักสูตรที่สำคัญดังนี้

-เจ้าหน้าที่การตลาดด้านหลักทรัพย์ ได้แก่ ตราสารทุน ตราสารหนี้ ผู้ทำหน้าที่ขายหน่วยลงทุนระดับหนึ่ง (IP) ตัวแทนการตลาดกองทุนส่วนบุคคล (PF) ผู้ทำหน้าที่ขายหน่วยลงทุน ระดับสอง (FG)

-นักวิเคราะห์หลักทรัพย์ ซึ่งต้องสังกัดอยู่ในบริษัทหลักทรัพย์ที่มีใบอนุญาตนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์

-ผู้ให้คำแนะนำการลงทุนในหลักทรัพย์ ซึ่งต้องสังกัดอยู่ในบริษัทหลักทรัพย์ที่มีใบอนุญาตนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์

4 ด้านปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก พบว่าปัจจัยที่นักลงทุนให้ความสำคัญคือด้านเศรษฐกิจ แต่พบวาทวิเคราะห์หลักทรัพย์ส่วนใหญ่มีข้อมูลในส่วนนี้ไม่เพียงพอ บริษัทหลักทรัพย์ จึงควรมีวารสารของบริษัทสำหรับลูกค้าสมาชิกที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ เช่น รายงานอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ตัวเลขการส่งออก ภาวะอัตราดอกเบี้ย ระดับราคาน้ำมัน ดอลลาร์ค่า ดอลลาร์เงินตราต่างประเทศ อัตราแลกเปลี่ยน ค่าเงิน ตัวเลขการส่งออก ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค อัตราเงินเฟ้อ ค่าครองชีพ ส่งให้นักลงทุนซึ่งเป็นลูกค้าของตน เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน นอกเหนือจากบทวิเคราะห์ที่ได้รับเป็นประจำ โดยมีการจัดส่งวารสารอย่างน้อยไตรมาสละ 1 ครั้ง อีกทั้งเป็นการให้ข้อมูลแก่นักลงทุนอีกทางหนึ่ง

ข้อเสนอแนะการวิจัยในครั้งต่อไป

1 ควรนำปัจจัยเรื่องระดับราคาน้ำมัน ค่าเงินบาท มาเป็นตัวแปรหนึ่งในการศึกษาวิจัยว่ามีผลกระทบต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์อย่างไร รวมถึงกลุ่มหลักทรัพย์ที่ได้ประโยชน์ เสียประโยชน์ จากผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงระดับราคาน้ำมัน และค่าเงินบาท หรือไม่ อย่างไร

2 พฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ (MAI) สำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือการเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนระหว่างตลาดหลักทรัพย์ฯ (SET) กับตลาดหลักทรัพย์ (MAI) สำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

3 จากการทำวิจัยในครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักลงทุนที่เป็นลูกค้าของบริษัทหลักทรัพย์ ที่นิยมทำการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านมาร์เก็ตติ้ง หรือเทรดหุ้นที่ห้องค้าหลักทรัพย์ จำนวนมากที่ไม่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เนื่องจากอ้างว่า เป็นข้อมูลความลับส่วนตัว ไม่ต้องการให้ผู้อื่นรับทราบ หรือกำลังเทรดหุ้นต้องการสมาธิ จึงไม่มีเวลาในการตอบแบบสอบถาม ดังนั้น ผู้ทำการวิจัยควรพิจารณาทางเลือกอื่นในการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น การทำแบบสอบถามออนไลน์ เพื่อสอบถามนักลงทุนที่นิยมเทรดหุ้นผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต หรือการติดต่อประสานงานกับมาร์เก็ตติ้งที่มีความสนิทสนมกับลูกค้า (นักลงทุน) เป็นผู้ประสานงานในการเก็บรวบรวมข้อมูลอีกทอดหนึ่ง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา (2544) การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล เวอร์ชัน 7-10 พิมพ์ครั้งที่ 5
กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ซี เค แอนด์ เอส โฟโต้สตูดิโอ
- (2546) การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล เวอร์ชัน 7-11 พิมพ์ครั้งที่ 6
กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ซี เค แอนด์ เอส โฟโต้สตูดิโอ
- เกรียงไกร เดชบำรุง (2542) การวิเคราะห์ทัศนคติรวมตลอดบท ความเสี่ยงและประสิทธิภาพ การบริหารหลักทรัพย์
ลงทุนในกระดานต่างประเทศ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2534-2540 วิทยานิพนธ์ปริญญา
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- จิรัตน์ สังข์แก้ว (2546) ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับตลาดเงินและตลาดทุน กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด สุขุมวิท
มีเดีย
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2545) การวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน กรุงเทพฯ : ส่วนสิ่งพิมพ์
ฝ่ายสื่อสารองค์กร ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดัชนีประวัติย้อนหลัง และมูลค่าการซื้อขาย (2547?) แหล่งที่มา
[http:// www.setsmart set /sm/ism_sectorquotation_historical.jsp/](http://www.setsmart.set.or.th/set/ism/ism_sectorquotation_historical.jsp/) วันที่สืบค้น 5 มกราคม 2547
- ทวี วิริยพิรุณ และคณะ (2529) การลงทุน หน่วยที่ 1-8 กรุงเทพฯ : บริษัท สารมวลชน จำกัด โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ธงชัย สันติวงษ์ (2537) พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด (ฉบับปรับปรุงใหม่) กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- นฤมล ศรีนาวรรณ (2546) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของ
นักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร สารนิพนธ์ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- บุญเยี่ยม นุสชาติ, (2531) สถิติเบื้องต้น กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ประคอง กรรณสูตร (2538) สถิติเพื่อการวิจัยคำนวณด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป พิมพ์ครั้งที่ 3 ฉบับปรับปรุงแก้ไข
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปริญญา ลักษิตานนท์ (2536) การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค กรุงเทพฯ : เอดิชั่นเพรส โปรดักส์
- เพชร ชุมทรัพย์ (2528) หลักการลงทุน กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2542) สถิติเศรษฐศาสตร์และธุรกิจ หน่วย 1-8 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ยุทธนา ธรรมเจริญ, และคณะ (2541) กลยุทธ์การตลาดและการบริหารการตลาด กรุงเทพฯ : บริษัท อีระฟิล์ม
และโซเท็กซ์ จำกัด
- วิกรม เกษมวุฒิ (2546) นักลงทุนผู้ชาญฉลาด กรุงเทพฯ : บริษัท บุญศิริการพิมพ์ จำกัด
- ศิริชัย กาญจนวาสี (2545) สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัย ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2535) การบริหารการตลาดยุคใหม่ (ปรับปรุงใหม่) กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์พัฒนา

- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2539) *พฤติกรรมผู้บริโภค* กรุงเทพฯ บริษัท วิสัทธิพัฒนา จำกัด
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2541) *การบริหารการตลาดยุคใหม่ (ปรับปรุงใหม่ล่าสุด)* กรุงเทพฯ บริษัท อีระฟิล์มและโซเท็กซ์ จำกัด
- สกล วงมณฑลฤทธิ์ (2543) *ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาหลักทรัพย์ในประเทศไทย กรณีศึกษาหลักทรัพย์ของธนาคารกรุงไทยจำกัด (มหาชน) วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตรธุรกิจ) กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*
- สมหมาย ปฐมวิชัยวัฒน์ และคณะ (2529) *การลงทุน หน่วยที่ 1-8* กรุงเทพฯ บริษัท สารมวลชน จำกัด โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- สัจจพันธุ์ คุรุภากรณ์ (2539) *ความเสี่ยงและผลตอบแทนของหลักทรัพย์กลุ่มพลังงานในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*
- สุกรี นิธิธรรมาค (2535) *การซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ฯ ในประเทศไทย วิทยานิพนธ์ ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*
- สุปัญญา ไชยชาญ (2538) *การบริหารการตลาด* กรุงเทพฯ พี เอ ลีฟวิ่ง
- สุพร จรุงรังษี (2546) *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศใน เขตกรุงเทพมหานคร สารนิพนธ์ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*
- สุภาว จุลนาพันธุ์ และคณะ (2529) *การลงทุน หน่วยที่ 1-8* กรุงเทพฯ บริษัท สารมวลชน จำกัด โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- สุริย เจริญวงศ์ (2545) *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการในบริษัทหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร สารนิพนธ์ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*
- เสรี วงษ์มณฑา (2542) *พฤติกรรมผู้บริโภค* กรุงเทพฯ บริษัท อีระฟิล์มและโซเท็กซ์ จำกัด
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2534) *พฤติกรรมผู้บริโภค* กรุงเทพฯ โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- (2539) *พฤติกรรมผู้บริโภค* กรุงเทพฯ โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- อนก เขียวถาวร (2526) *เศรษฐศาสตร์มหภาค 1* กรุงเทพฯ โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- อัญญา ชันธวิทย์ (2546) *ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับตลาดเงินและตลาดทุน* กรุงเทพฯ ห้างหุ้นส่วนจำกัด สุขุมวิทมีเดีย
- Kotler Phillip (1994) *Marketing Management Analysis, Planning Implementation and control 6th Edition* New Jersey Prantice Hall International Inc
- (1997) *Marketing Management Analysis Planning Implementation and control 9th Edition* New Jersey Prantice Hall International, Inc
- (2000) *Marketing Management Analysis, Planning Implementation and control The Millennium Edition* New Jersey Prentice Hall International, Inc

- McCarthy E. Jerome, and Perreault Jr. William D (1990) Essentials of Marketing
Homewood Illinois Richard D Irwin Inc
- Schiffman Leon G & Kanuk Leslie Lazar (1994) Consumer Behaviour 7th Edition ,
New Jersey Prentice-Hall
- Stanton William J and Charles Futrell (1987) Fundamentals of Marketing 8th Edition
New York McGraw – Hill Inc

ภ ๑ ค ผ น ๖ ก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม เรื่อง พฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการตลาด มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร โดยมีเนื้อหาสอบถามเกี่ยวกับเรื่อง 'พฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร'

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะค้นคว้า รวบรวมคำตอบ และวิเคราะห์ผลเกี่ยวกับพฤติกรรม เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน และเป็นแนวทางการให้คำแนะนำของเจ้าหน้าที่การตลาดและบริษัทหลักทรัพย์ (โบรกเกอร์)

ข้อมูลและความรู้ที่ได้ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ต่อการทำความเข้าใจทฤษฎี เนื้อหา และเพื่อประกอบการจัดทำสารนิพนธ์ ทางผู้วิจัยขอความกรุณาจากท่านในการกรอกแบบสอบถามตามความเป็นจริง โดยผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลของท่านไว้เป็นความลับ

แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ของนักลงทุน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อม ที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ของนักลงทุน

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะจากการลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 4 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

ผู้วิจัย

นักศึกษาปริญญาโทภาควิชาการตลาด

คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่องว่าง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1 วัตถุประสงค์หลัก ในการลงทุนของท่านคือ (โปรดระบุเพียงข้อเดียว)

- () กำไรจากการลงทุนในแต่ละครั้ง
- () เงินปันผลที่ได้จากการลงทุน
- () การเพิ่มขึ้นของเงินทุนอย่างสม่ำเสมอ
- () สิทธิต่างๆ ที่พึงได้รับจากการลงทุน เช่น ใบสำคัญแสดงสิทธิ สิทธิในการซื้อหุ้นเพิ่มทุน

2 ท่านใช้ข้อมูลจากแหล่งใดประกอบการตัดสินใจลงทุนมากที่สุด

- () ข่าวหนังสือพิมพ์ () บทวิเคราะห์ของโบรกเกอร์ () ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต
 () มาร์เก็ตติ้งแนะนำ () รายงานประจำปีของบริษัท () เพื่อน/ญาติพี่น้อง
 () อื่นๆ โปรดระบุ

3 ท่านใช้หลักใดในการพิจารณาเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุนมากที่สุด

- () ดูปัจจัยพื้นฐานของหุ้น () ดูระดับราคา แนวรับ-แนวต้าน หรือวิเคราะห์ทางเทคนิค
 () ดูมูลค่าที่แท้จริงของหุ้น () ดูความเหมาะสมของพอร์ตการลงทุน

4 ท่านเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ 3 กลุ่มใดมากที่สุด (กรุณาใส่หมายเลขเรียงลำดับหน้ารายชื่อกลุ่มหลักทรัพย์) 1 หมายถึง ลงทุนในกลุ่มนี้มากที่สุด 2 หมายถึง ลงทุนในกลุ่มนี้รองลงมา 3 หมายถึงลงทุนในกลุ่มนี้เป็นลำดับ 3

กลุ่มเกษตร, อุตสาหกรรมอาหาร

กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ได้แก่ ของใช้ครัวเรือน อัญมณี เวชภัณฑ์เครื่องสำอางค์ สิ่งทอ

กลุ่มธุรกิจการเงิน ได้แก่ ธนาคาร เงินทุนและหลักทรัพย์ ประกันภัย และประกันชีวิต

กลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่ ปิโตรเคมี พลาสติก, ยี้อกระดาษ บรรจุภัณฑ์ เครื่องมือ ยานพาหนะ

กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ นิคมอุตสาหกรรม และก่อสร้าง

กลุ่มทรัพยากร ได้แก่ พลังงาน เหมืองแร่ โรงไฟฟ้า

กลุ่มบริการ ได้แก่ พาณิชยกรรม บริการ การแพทย์ โรงแรม การพิมพ์ บริการเฉพาะกิจขนส่ง

กลุ่มเทคโนโลยี ได้แก่ สื่อสาร เครื่องใช้ไฟฟ้า คอมพิวเตอร์ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์

อื่นๆ โปรดระบุ

5 โปรดระบุชื่อหลักทรัพย์ที่ท่านลงทุนในกลุ่มที่ 1 มากที่สุด (ตามที่คุณเลือกในข้อ 4)

6 สาเหตุใดที่ท่านเลือกหลักทรัพย์ดังกล่าวในข้อ 5 ในการลงทุนมากที่สุด

- () จ่ายเงินปันผลในอัตราสูง () คาดการณ์ราคา ว่าจะมีแนวโน้มสูงขึ้น
 () ผลประกอบการและการเติบโตของรายได้ดี () ราคาเหมาะสม นาลงทุน
 () เชื่อนักวิเคราะห์และมาร์เก็ตติ้งแนะนำ () อื่นๆ โปรดระบุ

7 ท่านลงทุนในหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยบ่อยครั้งเพียงใด (ในช่วง 1 เดือน)

- () ทุกวัน () ทุก 2-3 วัน () ทุกสัปดาห์
 () ทุก 2-3 สัปดาห์ () เดือนละครั้ง () อื่นๆ โปรดระบุ

8 ระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ ส่วนใหญ่โดยเฉลี่ย (วัน)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อม ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุน

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่องว่าง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

9 ท่านคิดว่าปัจจัยส่วนประสมการตลาดต่อไปนี้ มีผลต่อการตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุนของท่านเพียงใด

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ที่ใช้ประกอบการตัดสินใจ	ระดับการตัดสินใจ		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
ด้านผลิตภัณฑ์ (พื้นฐานของหลักทรัพย์)			
ปริมาณของหลักทรัพย์แต่ละตัวที่จะลงทุน			
สภาพคล่องของหลักทรัพย์			
ผลประโยชน์ที่ตามมา			
แนวโน้มการเติบโตในอนาคต			
อัตราการจ่ายเงินปันผลที่ผ่านมา			
กำไรสุทธิต่อหุ้น			
ด้านราคาและต้นทุน			
ระดับราคาลงทุน (Price)			
ราคาต่อกำไร (P/E ratio)			
ราคาต่อมูลค่าหุ้น (P/BV)			
ช่องว่างของราคา (Gap)			
ด้านช่องทางจัดจำหน่าย			
ทำเลที่ตั้งของห้องค้า			
บริการเทรดผ่านอินเตอร์เน็ต			
บริการเทรดผ่านโทรศัพท์มือถือ			
อุปกรณ์ จอคอมพิวเตอร์ ในห้องค้า			
ความสะดวก รวดเร็วของการสั่งซื้อ-ขาย			
ด้านการส่งเสริมการตลาด			
บทวิเคราะห์, นักวิเคราะห์ของโบรกเกอร์			
การจัดสรรหุ้นใหม่ (หุ้นจอง) ให้กับลูกค้า			
การจัดอบรม ให้ข้อมูล ความรู้ แก่ลูกค้า			
เจ้าหน้าที่การตลาดที่ดูแลบัญชี			
การลดค่าธรรมเนียมการซื้อขายหลักทรัพย์			

10 ท่านคิดว่าปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกต่อไปนี้ มีผลต่อการตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุนของท่านเพียงใด

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ที่ใช้ประกอบการตัดสินใจ	ระดับการตัดสินใจ		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
ปัจจัยภาวะเศรษฐกิจ			
อัตราดอกเบี้ยเงินฝากเงินออมทรัพย์			
ภาวะเงินเฟ้อ และค่าครองชีพ			
อัตราดอกเบี้ยธนาคาร			
ดุลการค้า/ดุลบัญชีเดินสะพัด/ ทุนสำรองต่างประเทศ			
อัตราแลกเปลี่ยนและค่าเงินบาท			
ปัจจัยภาวะการเมือง			
เสถียรภาพรัฐบาล			
การเลือกตั้ง / การเปลี่ยนแปลงรัฐบาล			
ความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยภายใน			
ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน			
ปัจจัยผลกระทบจากต่างประเทศ			
การก่อการร้ายระหว่างประเทศ			
เศรษฐกิจโลก (สหรัฐ จีน ญี่ปุ่น ยุโรป)			
โรคระบาด			
อัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลาง สหรัฐอเมริกา			
ตลาดหุ้นต่างประเทศ			
การเคลื่อนย้ายเงินทุนของนักลงทุนต่างประเทศ			

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ (ถ้ามี)

ตอนที่ 4 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง () ที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1 เพศ

() ชาย

() หญิง

2 อายุ

() 18-25 ปี

() 26-35 ปี

() 36-45 ปี

() 46-55 ปี

() 56 ปีขึ้นไป

3 การศึกษาสูงสุด

() ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย

() มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช

() อนุปริญญา / ปวส

() ปริญญาตรี

() สูงกว่าปริญญาตรี

4 รายได้ (ต่อเดือน)

() ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 50 000 บาท

() 50 001-100 000 บาท

() 100 001-150 000 บาท

() 150 001-200,000 บาท

() 200 001 บาทขึ้นไป

5 อาชีพ

() นักเรียน / นักศึกษา

() รับจ้าง / ลูกจ้างบริษัทเอกชน

() รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ

() อาชีพอิสระ / ธุรกิจส่วนตัว

() อื่นๆ โปรดระบุ

6 ประสบการณ์ในการลงทุน

() ไม่ถึง 1 ปี

() 1-3 ปี

() 4-6 ปี

() 7-9 ปี

() 10 ปีขึ้นไป

7 วงเงินที่ได้รับ / จำนวนเงินที่ทานลงทุน

() ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 500 000 บาท

() 500 001 - 1 000 000 บาท

() 1 000 001 - 1,500 000 บาท

() 1 500,001 - 2 000,000 บาท

() 2 000 001 บาทขึ้นไป

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร 5731, 5618

ที่ ศธ 0519 12/ ๗๒๒-1

วันที่ ๒3 กรกฎาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นายนิธิศ หัตถการุณย์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการตลาด
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “พฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์
ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์วรางคณา อติสรประเสริฐ
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพชรรัตน์
มีสมบูรณ์พูนสุข และ อาจารย์ธัญวงศ์ กิริตวานิชย์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามพฤติกรรม
การลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบแบบสอบถามให้ นายนิธิศ หัตถการุณย์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519 12/๕๕๐๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ กันยายน 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการฝ่ายห้องค้าหลักทรัพย์ บริษัท หลักทรัพย์ ทรินิตี้ จำกัด (มหาชน)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายนิศ หัตถการุณย์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “พฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์วราภรณ์ อิศรประเสริฐ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ให้นักลงทุนในห้องค้าหลักทรัพย์ ตอบแบบสอบถามพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนกันยายน 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายนิศ หัตถการุณย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-4157621 มือถือ 06-7879707

ที่ ศธ 0519 12/55๐4

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ กันยายน 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการฝ่ายห้องค้าหลักทรัพย์ บริษัท หลักทรัพย์ กรุงศรีอยุธยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายนิธิต หัตถการุณย์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “พฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์วรางคณา อศิสรประเสริฐ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ให้นักลงทุนในห้องค้าหลักทรัพย์ ตอบแบบสอบถามพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนกันยายน 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายนิธิต หัตถการุณย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-4157621 มือถือ 06-7879707

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ กันยายน 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการฝ่ายห้องค้าหลักทรัพย์ บริษัท หลักทรัพย์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายนิธิศ หัตถการุณย์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “พฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์วรางคณา อติสรประเสริฐ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ให้นักลงทุนในห้องค้าหลักทรัพย์ ตอบแบบสอบถามพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนกันยายน 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายนิธิศ หัตถการุณย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-4157621 มือถือ 06-7879707

ที่ ศธ 0519 12/๖๕๖ 6

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ กันยายน 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการฝ่ายห้องค้าหลักทรัพย์ บริษัท หลักทรัพย์ ไทยพาณิชย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายนิธิต หัตถการุณย์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “พฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์วราภรณ์ อิศรประเสริฐ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักลงทุนในห้องค้าหลักทรัพย์ ตอบแบบสอบถามพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนกันยายน 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายนิธิต หัตถการุณย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-4157621 มือถือ 06-7879707

ภาคผนวก ค

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพของเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายชื่อ	ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน
1 ดร ธนียงค์ กิริตานิชย์	ประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์ กลุ่ม 4 อาจารย์ ประจำ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2 ผศ เพชรรัตน์ มีสมบุญพันธุ์	กรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์ ประจำ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อผู้วิจัย	นายนิธิต หัตถการุณย์
วันเดือนปีเกิด	17 มิถุนายน 2512
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	108/49 หมู่ 8 ถนนเอกชัย แขวงบางบอน เขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10150
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัทหลักทรัพย์ ฟินันซ่า จำกัด
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2533	บริหารธุรกิจ (การตลาด)
	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ
พ.ศ. 2537	ศิลปศาสตรบัณฑิต (การจัดการทั่วไป)
	สถาบันราชภัฏนครปฐม